

“İstihdam Paketi”nin faturası emekçi halka...

Emperyalizm, yarı-sömürge ülkelere “yeni yapılandırma” adı altında dayattığı talan politikalarını “reform paketleri”, “dönüşüm paketleri”, “istihdam paketleri” adı altında hayata geçirmeye devam ediyor. □ Sayfa 8

Kurultayımızdan çıkardığımız derslerle sürece yüklenelim!

Hava-İş greviyle başlayan, Telekom işçilerinin 40 günlük grev eylemleriyle kıpırdanmaya başlayan süreç Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı'na karşı eylemlerle bir dalgalanma yaratmış durumda. □ Sayfa 9

İşçi-köylü

Demokratik Halk İktidarı

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 15

*Yıl:1 *18 Nisan-1 Mayıs 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

1 Mayıs için seferberlik

Birlik, Mücadele ve Dayanışma

19. yüzyıldan bu yana işçi sınıfı ve ezilen halk kitlelerinin “Birlik, Mücadele ve Dayanışma” günü olarak kutlanan 1 Mayıs'ı bu yıl derin bir ekonomik-siyasi kriz ve yükselen-keskinleşen sınıf mücadelesiyle karşılıyoruz.

Hakim sınıfların aczine, saldırganlık ve zulme karşı şimdi daha büyük şevkle 1 Mayıs için seferber olalım!

Kuleleri, plazaları kuşatalım!

Egemenlerin ardı arkası kesilmeyen saldırı paketlerine karşı mayalanan öfke, 1 Mayıs'ta yüzeye çıkmalı, kriz devrimci müdahaleyle derinleştirilmelidir.

1 Mayıs'ın birlik, dayanışma ve mücadele ruhunun her geçen gün kitleleri daha sıkı sarması; kaleleri, kuleleri, plazaları daha fazla kuşatması için çalışmalarımızı hızlandıralım!

Kadınların kölelik zincirinde tarihi bir halka

Kadınların dinin etkisiyle üretim süreçlerinden kopuşu ve çifte sömürüye tabi kalışı onu çok daha 'değersiz' bir hale getirmişti. İnsanlığın ilk toplumsal üretiminde kadın için ayrıcalık teşkil eden fizyolojik ve biyolojik özellikleri, sınıflı toplumla birlikte bir dezavantaj haline gelecek, zamanla daha da aşılanmasına, “kötülüğün timsali” ilan edilmesine neden olacaktı. □ Sayfa 12

İmhaya yönelik operasyonlar devam ediyor

Gerillaya yönelik operasyonlar, baharın gelmesi ile geniş bir alana yayılarak devam ediyor.

Dersim, Diyarbakır ve Şırnak'ta operasyonlarını artıran Türk ordusu, Skorsky helikopterler ve zırhlı araçları da kullanarak gerillayı imha etmeye çalışıyor. □ Sayfa 6

Bugünü kazanmak!..

24 Nisan Proletarya Partisi'nin 36. kuruluş yıldönümüdür.

Proletarya Partisi'nin kuruluşunu selamlamak ve o felsefeye uygun olarak yaşamak şu olguları asla akıldan çıkarmamak anlamına gelir. **Birincisi;** Her türlü geleneksel burjuva ve küçük burjuva bakış açılarına karşı Marksizm-Leninizm-Maoizm silahıyla savaşmak. Çünkü Proletarya Partisi'nin kurucu önderi Kaypakaya'nın başta Kemalizm, Kürt ulusal sorunu olmak üzere birçok temel sorunda ortaya koyduğu perspektifler bu anlayışın ürünüdür. **İkincisi;** güçlerin azlığına bakmadan bir avuç komünist öncünün emperyalistler ve uşaklarına karşı tereddütsüzce bir savaşım içine girmeleri gerçeğidir. Çünkü onlar gücünü haklı ve meşru oluşlarından, kitlelere duydukları güvenden alıyordu. □ Sayfa 14

Perdenin yıkılması an meselesi!

Egemen sınıfların, emekçi yığınların giderek büyüyen öfkesinin, bu öfkenin artan biçimde sokağa taşmasının ve Kürt halkına dönük katliamlara varan saldırıların üzerine, kapatma davası, Ergenekon vb. gelişmelerle perde çekme çabaları nafile... □ Sayfa 3

Enternasyonal

Nepal'de Maoistlerin zaferi!

Nepal'de Kurucu Meclis seçimleri 10 Nisan'da gerçekleşti. Prachanda, Baburam, Mahara, Hsila Yami, Ananta, Dev Gurung'ın aralarında bulunduğu Maoist önderler seçim bölgelerinde en yüksek oyu alarak Kurucu Meclis'e seçildiler. □ Sayfa 10

DİSK, KESK ve Türk-İş; “1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!”

1 Mayıs'a az bir zaman kala çeşitli kurumlar açıklama yapmaya devam ediyor. Devrimci 1 Mayıs Platformu, ESP, Tekstil-Sen vb. kurumların Taksim'de olacaklarını açıklamalarının ardından 8 Nisan günü Taksim Gezi Parkı'nda biraraya gelen, KESK, DİSK ve Türk-İş del 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlayacaklarını açıkladılar. □ Sayfa 7

Buğday stokları tükendi!

Ülkemizde daha Mart ayına gelmeden buğday “stoklarının” erimesi, ekmeğe yüzde 25 zam yapılması tarımda gelinen aşamayı açıkça göstermektedir. □ Sayfa 5

Şehit ve tutsak aileleri buluşturu!

“Umutlarımızı çoğaltmak acılarımızı paylaşmak, birliğimizi ve dayanışmamızı büyütmek için...” şiarıyla çağrıda bulunduğumuz aile kahvaltımızı 6 Nisan tarihinde gerçekleştirdik. □ Sayfa 7

İşçi köylü'den

1 Mayıs için seferberlik!

1 Mayıs tarihi, 1890'lı yıllardan itibaren işçi sınıfı ve ezilenlerin egemenlerle yaşadığı en büyük **kaşıma** alanlarından biri olmuştur. Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

Mücadeleyi büyütelim, krizleri büyüsün!

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Kitlesele ve militan bir 1 Mayıs için...

Sayfa 4

Pusula

İdeolojide netlik kazanmanın ön koşuludur!

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Dünyanın yoksulları ayaklanıyor!

Sayfa 13

"Kaza kurşunu" ile yaşamını kaybeden, intihar eden ya da psikolojik nedenlerle askeri hastanelere başvuran gençlerin sayısındaki artış dikkatleri çekiyor.

En büyük asker ölü asker!

"Kaza kurşunu" ile yaşamını kaybeden, intihar eden ya da psikolojik nedenlerle askeri hastanelere başvuran gençlerin sayısındaki artış dikkatleri çekiyor.

Mersin Newroz'unda Türk bayrağının yere atılması ile startı verilen milliyetçi-şovenist dalga sınır ötesi operasyonla birlikte bir hayli yol aldı.

Yaratılan bu atmosfer ile birlikte güçlendirilen Kürt düşmanı, şovenist duygular en çok halk gençliğinin zorla götürüldüğü TC ordusunda can alıyor. Basın-yayın organlarından her gün saatlerce tekrarlanan propaganda ile halkımız arasına nefret tohumları eklemeye çalışılıyor. Özellikle Kutlar Vadisi vb. diziler ile devrimciler ve ilericiler hedef tahtasına konularak karalanıyor.

Toplumun, devletin resmi ideolojisi doğrultusunda şekillendirilmesinde çok önemli bir misyon oynayan ordu da bu süreçte yine üzerine düşeni yaptı. Emperyalistlerin ihtiyaçlarına göre toplumu yeniden şekillendirmek için yol haritası hazırlayan TSK, bunu yaşama geçirirken hiçbir sınır tanımıyor. TSK, cumhuriyetin kuruluşundan bu yana zorunlu askerlik uygulaması ile toplumun geleceği olan gençleri birer köle haline getirme hedefinde.

Ordu ne işe yarar?

Dünyanın en büyük ordularından biri olan TSK, tamamen militarist ve faşist bir yapılanma olarak inşa edilmiştir. Askerliğin "kutsal, vatani görev" olarak telakki edildiği/ettirildiği ülkemizde halk gençliği yaşamının en önemli dönüm noktalarında faşist ideoloji ile zehirlenmektedir. 20 yaşına kadar okullarda her zerrisine Kemalist ideolojinin nüfuz ettiği eğitimi gören gençler, askerlikte bu ideolojinin daha etkili yaptırımlarına maruz kalmaktadır.

Ordu, devletin temel organını oluştururken aynı zamanda dokunulmaz da olmaktadır. Ordu, ülkemizde her türlü milliyet farklılığından uzak, siyaset üstü bir kurum olarak halkımıza sunulmaktadır. "**Vatanın savunulması**" propagandası ile bilinçlerde yer edinen ordu, her gencin "zorunlu" duraklarından biri olagelmıştır. "**Vatani görevin**" icra edilmesi toplumsal yaşamda önemli dönemlerden birini oluşturmaktadır. Öyle ki gençlerin **askerlik öncesi** ve **sonrası** toplumda edindikleri prestij bile farklı olmaktadır. Ordu halk gençliğinin devletine sadık, itaat eden birer kul olarak şekillenmesinde çok önemli bir faktördür. Askerde tek kural **emre itaattir**. Soru sorulmaz, düşünmek yasaktır. Verilen her görev anında yerine getirilir. Görevin ne olduğunun ise hiçbir önemi yoktur. Orduda emir komuta zinciri, rütbesi en büyük olanın daima haklı olması, bireyin kişiliğini yok saymayı hedefler. Üst, altındakine istediğini yapma ve yaptırma hakkına sahiptir. Buna her karşı çıkış askeri mahkemede yargılanmayı gerektirir. Gençler askerden "**devletin büyüklüğü, gücü**" karşısında büyülenmiş bir şekilde sivil yaşamlarına döner. Böylece kutsal devlete ve onun ordusuna yönelik her türlü radikal düşünceye kuşkuyla yaklaşır. Devletin yıkılmazlığı ve ordunun yenilmezliği aşlanırlar. Bireyin düzenin içinde sadece küçük bir dişli olduğu ve akışa ayak uydurmak dışında bir seçeneğinin olmadığı enjekte edilir. Askere gönderilen halk gençliğine Kemalizm'in temelleri öğretilir, milliyetçi duyguları körüklenerek vatan savunuculuğu propaganda edilir.

Ordu siyaset yapmaz ne kadar doğru?

Kendini dünyevi her türlü olaydan uzak tutan ve vatanın savunulmasına adanmış söylenen ordunun gerçek durumu hiç de öyle değildir.

Özellikle Nokta dergisinde yayımlanan darbe günlükleri ile generallerin toplumsal yaşamı yeniden dizayn etme hevesleri bunun böyle olmadığını gösteriyor. Cumhuriyet mitingleri ile aktif siyasete katılan, ülke gündemi ile ilgili her konuda süreci etkileyecek açıklamalarda bulunan ordunun, siyaset dışı olduğu bir masal olarak anlatılmamıştır. Kosova'dan Lübnan'a, Afganistan'dan Irak'a kadar dünyanın birçok ülkesinde asker bulunduran TSK'nın vatanın savunulması iddiaları da karşılığını buluyor. **Dünya halklarının düşmanı ABD emperyalizminin emrinde kardeş halkları boğazlayan bir ordu kendi halkına farklı yaklaşabilir mi?**

Ülkemiz tarihinde yaşanan darbeler, özellikle T. Kürdistanı'nda gerçekleştirilen katliamlar ordunun kime hizmet ettiğine de işaret ediyor. Darbelere sonra yaşanan ekonomik çöküşler ve emperyalist taltan "**siyaset yapmayan**" ordunun siya-

setini de yansıtıyor. Başta **OYAK Renault, OYAK Sigorta** olmak üzere birçok alanda ekonomik faaliyet gösteren, vergilerden muaf tutulan, hesapları denetlenemeyen ve muazzam bir ciroya ulaşan ordu, elbette sermayenin çıkarlarını savunmaktadır. Çünkü kendisi de aynı zamanda en büyük sermayedarlardan biridir.

Bütün bunlardan sonra ülkemizdeki bir avuç asalağın çıkarlarını ve iktidarını savunan, bunu ortaya koyduğu kanlı pratiği ile ispatlayan ordunun, vatanın bekçiliğine soyunması ancak kötü bir espiri olabilir.

Milliyeti ne olursa olsun tüm vatandaşlarına eşit davrandığını iddia eden ordunun Kürt gençliğine yönelik düşmanca tutumları bu söylemin gerçek olmadığını gösteriyor.

Son birkaç yıl içinde yüzlerce Kürt genci askerde eğitim zayıtı, kaza kurşunu veya intihar gibi iddialarla yaşamını yitirdi.

Askerlik gençleri bunalıma sokuyor!

Psikologlara göre özellikle savaşın yoğun olduğu T. Kürdistanı'nda her on askerden 7'si travma yaşıyor. **1990-2000** arasında 35 bin asker bunalıma girdiği gerekçesiyle çeşitli hastane veya rehabilitasyon merkezlerine başvuru bulunmuş. Bu durumda olanların 4-5 kat fazlası hiç başvuru yapmamış. İşte bir örnek; Niğdeli **Serdar Akçe**, Mardin'in Mid-

yat ilçesinde askerlik şubesi önünde nöbetçiydi. Her gün kulağına çatışma sesleri geliyor, operasyondan dönen askerlerin dehşet dolu anlatımlarına tanık oluyordu. Sonunda dayanamadı ve bunalıma girdi. Bir gece şube önünde nöbet tutarken, 31 Aralık 2007'de Saat 03.45'i gösterdiğinde çenesinin altına dayadığı G 3'le intihar etti.

TSK içindeki intihar vakaları dünya ortalamasının da üzerinde. "**Güneydoğu'da Görev Yapan Askeri Popülasyonda Görülen Travma Sonrası Stres Bozukluğu Üzerine Bir Çalışma**" başlıklı araştırmaya göre 1992'den önceki son üç yılda, T. Kürdistanı'nda görev yapan askerlerde "Travma Sonrası Stres Bozukluğu" nun görülme sıklığı diğer bölgelere göre 3 kat daha fazla. GATA'da 1995 yılında yapılan bir başka araştırmaya göre ise, T. Kürdistanı'nda görev yapan askerlerde travma sonrası stres bozukluğu belirtilerine yüzde 27.8 oranında rastlanmıştır. Psikolojik bozukluklar çatışmaya katılan askerlerden çok, çatışmaya katılmamış askerler arasında görülmekte. Gülhane Askeri Tıp Akademisi Komutanlığı Karargahı'na bağlı **TSK Rehabilitasyon**

ve Bakım Servisi Merkezi bünyesindeki **Psikolojik ve Sosyal Hizmetler Danışmanlık Bölümü'nün** sonuçlarına göre her 10 askerden 7'si travma yaşıyor. 2006 yılında **Gata**'da 2 bin askeri tedavi görmüş. Yıllık ortalama 3 bin kişinin başvuru yaptığı, ancak beş yüz ilet yedi yüz arasında bir sayının kabul edildiği belirtiliyor.

Eğitim zayıtı, kaza kurşunu, şimşek çarptı...

2007 yılı içinde basına 12 "kaza" sonucu asker ölümü yansıdı. Son iki ay içinde T. Kürdistanı'nda görev yapan 7 asker "kaza" kurşunu, şimşek ya da elektrik çarpması sonucu yaşamını yitirdi. Askerde hayatını kaybedenlere birkaç örnek; **18 Mayıs 2007**'de Ankara'nın Şereflikoçhisar ilçesinde, askeri tatbikat sırasında elektrik çarpması sonucu Piyade Çavuş **Mustafa Sülükoğlu**, **25 Mayıs 2007**'de Van'ın Özalp ilçesinde bulunan Harabekışla 6. Hudut Takım Komutanlığı'nda görevli tankçı er 21 yaşındaki **Ökkeş Onaylı**, akşam sınır bölgesinde keşif ve gözetleme faaliyeti sırasında bir arkadaşının tüfeğinden çıkan kaza kurşunuyla yaşamını yitirdi.

24 Haziran 2007'de Kayseri 12. Askeri Hava Üssü'nde askerlik yapan **Ali Mayda**, nöbet sonrasında silahını teslim etmek için diğer nöbetçi askerlerle birlikte askeri araca bindi. Silahı dinlemek için iki bacağının arasına aldı. Silahlı ateş alınca Mayda hayatını kaybetti. Askeri Savcılık,

Devlet için askerin ölüsü, milliyetçi şovenist propaganda malzemesi olacağından dirisinden daha önemlidir. Böylece ölümler üzerinden gerçekte olmayan bir kahramanlık kültürü de yaratılabilmektedir.

her iki koşulda da ölümün Mayda'nın kururundan kaynaklandığı görüşüyle dosyayı kapatırken, **ölüme neden olan kurşunun parasının tahsilinin gerektiğine** hükmetti.

24 Temmuz 2007'de tezkeresine 1 ay kalan **Mehmet Meral**, Diyarbakır'a cephane getirmek için gitti. Göreve 8 araçla konvoy eşliğinde gidilirken, görev dönüşünde, Bitlis'in Ahlat ilçesinde bindikleri aracın lastiği patladı. Araç komutanı ve şoför lastiği değiştirirken Mehmet Meral de diğer silah arkadaşlarıyla cephane dolu aracın etrafında nöbet tutuyorlardı. O esnada asker arkadaşlarından birinin silahı kaza ile patladı ve kurşun Meral'e isabet etti. Meral olay yerinde öldü.

Ölümlerin önemli bir bölümünde kasıt ihmal çok yüksek olmasına rağmen herhangi bir adli soruşturma yapılmadığı için bu cinayetler kamuoyuna yansımıyor. Özellikle Alevi ya da Kürt kökenli, düzene muhalif ve siyasi bir geçmişi bulunan gençlere yönelik tecrit etme, psikolojik baskı kurma kişiliğini ezme gibi uygulamaların yaşandığı herkes tarafından bilinmektedir. Yaşanan ölümler de bu özelliklere sahip gençlerin oranı çok yüksek. Çocuklarını devlete emanet eden aileler, bir süre sonra çocuklarının cenazesi ile karşılaşmakta ve bunun hesabını soramamaktadır. Hak-kâri Dağlıca'da yaşanan çatışmadan sonra esir alınan askerlere yönelik açıklamalar ordunun devletin askerine nasıl bir rol biçtiğini geniş kesimlere de göstermiş oldu. Devlet için askerin ölüsü, milliyetçi şovenist propaganda malzemesi olacağından dirisinden daha önemlidir. Böylece ölümler üzerinden gerçekte olmayan bir kahramanlık kültürü de yaratılabilmektedir.

Askere giden gençlerin psikolojisi bozuluyor

Vatan borcu, namus borcu, şehitlik edebiyatıyla askere alınan gençlerin psikolojilerinin son günlerde ne durumda olduğunu tahmin etmek zor değil. Bu konuda hemen her gün çeşitli haberlere tanık oluyoruz. Tabii tanık olduklarımız yalnızca burjuva medyaya yansıyorlar. Bir de medyaya yansımaları var ki bunlar faşist Türk devletinin insanlara ve kendi kurduğu ordu içindeki askere verdiği önemi açıkça ortaya koyuyor.

Faşist diktatörlük kendi ömrünü biraz daha uzatmak için bir yandan halka saldırıp katliamlar yapacak insanlar yetiştiriyor. Bunu da askeri, polisi, özel timi vb. katiller sürüsü gerçekleştiriyor. Ancak faşist TC ordusunun işine geldiği gibi kullanması gençlerin üzerinde ciddi psikolojik sorunlar yaratıyor. Bunun son örneği Celal Derviş'tir. Celal Derviş, askerde baskıcı uygulamalara maruz kalıyor. Sırf etnik kimliği ve düşünce kültürü nedeniyle baskılarla karşılaşır. Dağıtım iznine geldiğinde ciddi psikolojik bunalıma düştüğü fark edilir.

Celal, devrimci kişiliğine ters olan bu durumda rahatsız olur. Çözüm olarak askere gitmemek için kendi bedenini ateşe verir. Ve yapılan tüm müdahaleler sonucunda hayatını kaybeder.

Celal arkadaşımızın anıları mücadelemize yaşayacaktır. Gençleri askere gitmemeye, Halk Savaşı'na katılmaya çağırıyoruz. **Esenler Partizan**

İşçi-köylü'den

1 Mayıs için seferberlik!

1 Mayıs tarihi, 1890'lı yıllardan itibaren işçi sınıfı ve ezilenlerin egemenlerle yaşadığı en büyük **kapışma** alanlarından biri olagelmıştır. Aradan geçen yüzyıldan fazla zamana karşın bu gerçeklik değişmeden ama kimi zaman keskinleşerek, kimi zaman durgunlaşarak süregelmiştir. Ancak revizyonist-reformist **inkara**, salonlara kapatılmaya, hakim sınıfların **içini boşaltma** çarpışmalarıyla "Bahar Bayramı" ilan etmesine karşın varlığını hep sürdürmüştür. Tarihin itici gücü olan sınıflar mücadelesinin çetin dönemleri olarak 1 Mayıs'lar, uluslararası proletaryanın ve ezilen halklarının "**Birlik, mücadele ve dayanışma**" günü olarak önemsenmesi gereken bir tarihtir.

Enternasyonal proletaryanın Türkiye kolunun kuruluş yıldönümünün hemen ardından kutlanacak olan 1 Mayıs'ta sınıf mücadelesinin olmazsa olması öncünün kuruluşunun verdiği coşkuyla, azim ve kararlılıkla 1 Mayıs'a dönük çalışmalarımızı ele almak hızımızı ve yoğunlaşmamızı katbekat artıracak, örgütlenmenin önündeki -özellikle bize dair- engelleri aşmamızda yol gösterecektir.

1 Mayıs'lar kiteselliğiyle, coşkusıyla, mücadele ruhuyla egemenlere karşı meydan okumanın, dosta güven vermenin en önemli tarihsel günüdür. Bu yıl da başta İstanbul olmak üzere birçok ilde tartışmalar ve toplantılar uzun bir zamandır devam ediyor. İstanbul'da **Partizan**'ın da içinde yer aldığı **Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun "yer tartışması"** kısır döngüsüne girmeksizin devrimci, militan ve kitlesele bir 1 Mayıs için hedefi Taksim olarak belirlemesi devrimci iradi müdahale anlamında çok değerlidir. Bunun yanında (kuşkusuz çok ilerici, devrimci oldukları için değil, tamamen tabanın özellikle son süreçteki baskıları sonucu) 3 Konfederasyonun (Türk-İş, DISK ve KESK) 1 Mayıs'ı Taksim'de kutlama kararını açıklaması ve bunun için yasal prosedürleri değil meşruluk zeminini esas alması sınıf mücadelesinin dipten yüzeye doğru çıkma yönelimi olarak kavranmalıdır.

Gazetemizin manşetini "**1 Mayıs için seferberlik**" şeklinde atmamızın elbette bir anlamı vardır. Kullandığımız şiarlar ve sloganlar yaptığımız/yapacağımız çalışmaların ve çalışmayı nasıl ele aldığımızın/alacağımızın bir özeti. 1 Mayıs'a kadarki süreci tüm gülerimizle bir seferberlik düzeninde ve yoğunluğunda hazırlanmak için geçirmek anlamına geliyor bu başlık. Ezilenlere, emekçilere birebir yaşadıkları sömürü, baskı ve zulüm üzerinden **çözüm yollarıyla birlikte** anlatacağımız, sistemin **teşhirini** yapabileceğimiz ve **alternatiflerini** gösterebileceğimiz örnekler inanılmaz derecede çoktur. Tüm bunları öncünün kuruluşu ve 1 Mayıs çalışması ile birleştirdiğimiz oranda çalışmalarımızın "**seferberlik**" düzeninde gerçekleştirildiğine tanık olacak ve örgütlenme faaliyetimizde attığımız adımlarımız hızlanacaktır.

1 Mayıs çalışmalarına değin, 8 Mart, Newroz, SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı örgütlenen miting ve eylemler vb. yoğun bir süreci geride bıraktık. Kısaca bu süreçte yaptığımızda önemli gelişmeler kaydedtik, **kitlemizi toparlamada** ve **harekete geçirmede** küçümsenmeyecek adımlar attığımız açık ve net olarak görülmekte. Politik geriliğimizin de bir sonucu olduğunu düşündüğümüz; emekçilerin, ezilenlerin gündemlerine yeterince vakıf olmama ve çalışmalarımızın bu gündemleri başköşeye oturtamama sorunumuz belli oranlarda varsa da, bunları da yaptığımız/yapacağımız bilinçli çalışmalarla gidermek mümkün ve gereklidir. Çalışmalarımızın ve yönelimimizin sonuçlarını bu tür kitle eylemlerinde görmek çalışma azmimizi yükseltiyor, kendimize olan güvenimizi artırıyor. Şimdi bunu 24 Nisan ve 1 Mayıs günleriyle **örgütlülüğe** ve ufak bir rüzgârda dağılmayacak **güce** dönüştürmenin zamanıdır. Yapılan her faaliyet, **devrim mücadelesine kattıklarıyla** bir anlam kazanır. Gününbirlik çıkarlara odaklanan anlayışların, yarını hedeflemeyen hareketlerin devrim mücadelesine katacağı bir şey olmaz. **Sabırla, ilmek ilmek dokunan, her adımını hesap eden düşünüş tarzı ile hareket etmek zorundayız.** 1 Mayıs'a yönelik çalışmalar için de bu yöntem geçerlidir. Gücümüzü ve zamanımızı son sınırına kadar kullanmamız gereken bir çalışma yöntemidir bu. Bulduğumuz yerlerde çalışmadık kapı bırakmayarak, konuştuğumuz her konuyu bu çalışmayla bağlayarak, elimizdeki araçları en verimli şekillerde kullanarak ve yeni araçlar bularak/hazırlayarak seferberlik ruhuna uygun bir çalışmaya imza atmalıyız.

Son olarak tüm gücümüzle 1 Mayıs için seferberlik ilan ederken gücümüzü nereden alacağımız sorusu kalıyor. Bu çalışmalar için gücü, **ezilen işçi ve emekçi kitlelerden** alacağız. Bu gücü, on yıllardır sayısız bedel ödeyen ve daha fazlasını ödemeye hazır olan, bunu en açık bir biçimde 2008 Newroz'unda gösteren **Kürt halkından** alacağız. Bu gücü, **halk gençliğinin** direngen ve başeğmez tutumundan alacağız. Bu gücü, yıkımlara karşı yaşama hakkını savunan **emekçi semtlerde yaşayan halkımızdan** alacağız. Bu gücü, sistemin kendisine dayattığı ikinci sınıf mevkiiyi kabul etmeyen ve başkaldıran **emekçi kadınlardan** alacağız. Bu gücü, haphanelerde tecrit ve kişisizleştirme saldırısına karşı devrimci kimliğini ve düşüncelerini savunan ve direnen **devrimci, komünist tutsaklardan** alacağız. **Ve en nihayetinde bu gücü, devrime ve öncüye olan inancımızdan, güvenimizden; öncünün etrafında birleşmiş militan yüreklerden** alacağız.

Öyleyse bir kez daha "1 Mayıs için seferberlik!"

Perdenin yırtılması an meselesi!

Ülke egemen sınıf klikleri arasındaki iktidar dalaşı, henüz durulmuş değil. En azından şimdilik öyle kolay kolay durulacağı da benzemiyor. Egemen sınıf kliklerinin, sistemin dünya ölçeğinde girdiği ekonomik-siyasal krizin coğrafyamız özgülündeki yansımaları olarak da okumak gereken bu çatışmada uzlaştıkları tek nokta ise, bir kez daha, işçi ve emekçilere dönük saldırıları nasıl daha etkili ve yoğun kılacaklarıdır. Tercümesi halk düşmanlığı olan bu uzlaşma, iktidar çatışmasının her iki kesiminin de hakim dili olmayı korumakta.

AKP'nin içinden geçtiği süreç, sadık uşaklığının karşılığı olarak emperyalistlerden aldığı destekle, sadece hükümet değil, aynı zamanda iktidar olma hevesine de soyunmanın faturası olarak getirilmekte. İktidar olmanın yolunun devletin tüm kurumlarında da ideolojik hakimiyetten geçtiğinin bilincine her alana saldırmasının karşılığını elbette alması gerekiyordu! Dalaşın diğer tarafında olduğu gözlenen "en sıkı" Kemalistlerce koparılan "laiklik elden gidiyor" yaygarasını "zaferle" sonuçlandırma görevi, bu yaygaraya e-muhura ile öncülük etmeye soyunan faşist TSK'nın, yapılan pazarlıklar sonucu, türban gibi "en hassasiyet" gösterdikleri konularda bile "sessizliğe" bürünmesiyle, CHP vd. sivil şahinlerin omzuna kaldı.

Bu kesimin son bir hamle olarak ortaya attığı varsayılan kapatma davasını, Ergenekon'la cevaplayan AKP hükümeti, bu süreçte daha çok da kapatma davasının ardına sığınarak mağdurları oynamayı yeğliyor. Ancak bunu yaparken **sadece kendine demokrat** olma pozisyonundan kurtulamıyor. Daha doğrusu bu noktadaki samimiyetsizliğinin açığa çıkmasını engellemiyor.

301. Madde değişikliği meselesinde de bu iyiciliklülük tüm çarpıcılığı ile ortaya çıkmıştır. "Suç" olarak ilan edilen fillerin yurt içinde ya da yurt

dışında işlenmesinin arasındaki fark kaldırılarak 301. Maddeden dava açılmasının Cumhurbaşkanının iznine bağlanmasına 301'e makyaj yapmak dahi denemez. Ancak özellikle Hrant Dink'in katledilmesiyle kamuoyunun gündemine girmesi üzerine madde üzerinde kalem oynatmaktan başka da bir şey yapılmamıştır.

Millete kapalı efendilere açık!

Ülkemizde yaşanan bu gelişmeler kaçınılmaz olarak ABD ve AB emperyalistlerince de oldukça yakından "takip altına" alınmış bulunmaktadır.

Her fırsatta gelişmelerden ne kadar "kaygı" duyduklarını dile getirmekten geri durmuyorlar. Ancak esas olarak da bu çatışmaları kendi lehlerine nasıl sonuçlandırabileceklerini hesaplarını yapıyorlar. **Görülen o ki, emperyalist politikaları bölgede hayata geçirmede ayak diremeyi bırakalım, var gücüyle "çalışan" AKP ile henüz işleri bitmiş değil.** Emperyalist sermaye lehine yapılan, özelleştirme ve daha bir dizi düzenlemenin henüz bitmemiş olması da, AKP'yi onlar açısından -en azından şimdilik- vazgeçilmez yapan en önemli etkenlerin başında geliyor.

AB Komisyonu Başkanı **Jose Manuel Barroso**'nun geçtiğimiz günlerde yaptığı Türkiye ziyaretine de işte bu yaklaşım damgasını vurdu.

Kapatma davasıyla birlikte ortaya çıkan "dış destek" arayışı kapsamında, AB'ye üye olmaya giden yoldaki ilişkilerin de düzeltilmesi gündeme geldi denebilir.

Barroso'nun ziyareti aynı zamanda bu arayış çabaları içinde değerlendirilmelidir.

Gençliğinde "Maocu", sonraki yıllarda "ılımlı solcu", şimdilerde ise sağcı kimlikle siyaset sahnesinde bulunduğu söylenen Barosso,

TBMM'de ağırlıdır ve burada bir de konuşma yaptı. Bu konuşmanın içeriğine geçmeden önce, Barroso Meclis'e geldiğinde yaşanan bir gelişmeyi aktaralım. Eminiz çok kez yaşanmış olan, ancak bu ziyarette daha aleni bir hal alan bu gelişme, aynı zamanda, dokunulmazlığın kimlere dönük bir dokunulmazlık olduğu noktasındaki tüm kuşakları ortadan kaldıracak nitelikte. Şöyle ki: Barroso ile birlikte gelen yabancı özel güvenlik personeli, TBMM'nin "normalde" girilemeyen her köşesinde ellerini kollarını sallayarak gezmişler ve dahası, "dokunula-

mayan" milletvekillerinin odalarına kadar girip, her tarafa "dokunarak" ince arama yapmışlar! Milletin sözde "en üst iradesi" denilen, ancak millete kapalı olan Meclis ve buradaki vekillerin tüm özeli, emperyalist efendilerin güvenliklikleri tarafından didik didik edilerek, Meclis, içindeki vekilleriyle birlikte, efendilerin "ayakçılılarına" bile sonuna kadar açılmış!

Gerçek kaygı emek hareketinin yükselişine ilişkin

Barroso Meclis'teki konuşmasında "yapılan reformlar Türkiye'ye sermaye çekiyor. İş im-

kanları, ilişkilerin ilerlemesi artıyor" diye buyurmuş!

Ülkeye geliş nedenini de özetleyen bu cümle, egemen sınıf klikleri arasındaki çatışmaların, AKP'nin yerli ve emperyalist sermayenin direktiflerini yerine getirme çabalarının önünde engel oluşturmasında dair duyulan kaygının dışı vurumunda aynı zamanda. Beklenen şey, TEKEK, PETKİM ve daha bir dizi özelleştirme ile birlikte geniş bir yayılma alanı bulan emperyalist tekellerin önünü daha da açacak, yağma ve talanı genişletecek bir dizi plan-projenin hayata geçirilmesi

yasasına karşı çıkarak, işçi ve emekçiden yana bir derterli olmadığını söyledi özetle.

Ülke tarihinin, işçi emekçi yığınlarının sosyal güvencesini ortadan kaldırma yönünde en kapsamlı saldırısı olarak adlandırılmak gereken SSGSS saldırısını, "sosyal devlet olmanın gereği" olarak açıklayan Erdoğan, aslında **yağma ve talanın önündeki gerçek engelin kimler olduğunu da itiraf etmiş bulunmaktadır.**

Ülkedeki gelişmeleri yakın takip altına alan ve şu süreçte birbiri ardına ziyaretler gerçekleştirilen emperyalizmin temsilcileri de aslında ben-

Barosso yapılan "reformlardan" ve bunların ülkeye sermaye çekmesinden bahsederken, aynı zamanda bunların emek hareketinin yükselişinden dolayı yapılamayacak noktaya gelmesi kaygısıyla hareket etmekte ve aslında "bu yükselişi bir an evvel durdurun!" demektedir.

Perde er geç yırtılacak!

Egemen sınıfların, emekçi yığınlarının giderek büyüyen öfkesinin, bu öfkenin artan biçimde sokağa taşmasının ve Kürt halkına dönük katliamlara varan saldırıların üzerine, kapatma davası, Ergenekon vb. gelişmelerle

Perdenin yırtılmasını hızlandırmak, er geç yırtılmasını sağlamak ise, ancak doğru hatta bir örgütlenmede ve de en önemlisi bu örgütlenmeye önderlik edebilmekte yatmaktadır.

zer kaygıyla hareket etmekte. Onları ilgilendiren de esas olarak, klikler arası savaştan ziyade, emekçi yığınlarının giderek sokağa taşan öfkesidir. Ve bu öfkenin yağma ve talan önünde giderek aşılacak bir engel oluşturmasından duydukları korkudur. Benzer süreçlerden geçen emperyalist ülkelerin temsilcilerinde, kendi işçi-emekçi yığınlarının yaşamı felç eden grev ve direnişleri karşısında yaşadıkları bocalamayı, ucuz emek gücü ve sınırsız yağma-talan için büyük fırsat olarak gördükleri bağımlı ülkelerde de yaşama kaygısı giderek artmaktadır. Son aylarda ülkemiz emek hareketinde yaşanan kıpırdanış, sayıları her gün artan grevler ve eylemler ve de bunlara katılımın giderek yükselmesi kaygısı daha da büyütülmektedir. Yakın takibe aldıkları da işte budur: **İşçi ve emekçi yığınlarının saldırılarına karşısındaki ayağa dikilme hamleleri!**

perde çekme çabaları nafile. Aynı şekilde emeği temsil etme iddiasında olup da, gerçekte emek ve sınıf düşmanı yüzleri bu süreçte iyice açığa çıkan sendika konfederasyonlarının benzer çabaları da. Çünkü işçi ve emekçi yığınlardaki sistem karşıtı hoşnutsuzluk ve bunun dışı vurumu öyle bir hal almaya başladı ki, bunun üzerine kapatmaya artık hiçbir perdenin çapı yetmiyor.

Emekçiler, üzerlerine çekilmek istenen perdenin altından kafalarını çıkararak, perdeyi üzerlerinden atmaya dönük büyük bir gayret içerisindedir. Böyle giderse perdenin yırtılması an meselesidir.

Perdenin yırtılmasını hızlandırmak, er geç yırtılmasını sağlamak ise, ancak doğru hatta bir örgütlenmede ve de en önemlisi bu örgütlenmeye önderlik edebilmekte yatmaktadır.

Sınıfsal Yaklaşım

Mücadeleyi büyütelim, krizleri büyüsün!

Emperyalist sistemin merkez üssü ABD'den başlayan ve gittikçe derinleşen **mali krizin**, bir büyük **ekonomik bunalım** sürecine doğru açılmakta olduğunu, nihayet kendi ekonomistleri de itiraf etmeye başladılar. Konut ve kredi piyasalarında meydana gelen **çalkantıların** üzerine borsalardaki zincirleme **çölküş**, öteden beri yapılan "resesyon" ve "iktisadi durgunluk" tespitleriyle karşılanamaz oldu.

Zira, yaşanmakta olan mali kriz, kimine göre 1930'lardan bu yana **en yıkıcı** sonuçlar doğurmaktadır. Öyle ki, geçen asrın ikinci yarısına damgasını vuran "neo-liberal" politikaların sonuna işaret eden vurgularla çizilen felaket senaryoları eşliğinde, "küreselleşme" sürecine de fatiha okunmaya başlandı.

Bu durum, 11 Eylül ile açılan perdenin arka planını okuyamayanlar açısından, "küreselleşme" masallarını bir süre daha dinlemekten başka bir şey yapamamış, dünya halklarına yönelik saldırının ekonomik ve askeri **bütünlüğü** gözlerden kaçırılmıştı. Oysa başta Fukuyama olmak üzere, emperyalizmin büyük akıl hocaları, "küreselleşmenin sonu"na dair fetvayı seneler önce vermek durumunda kalmış, devletin **yeniden inşası** için kitap bile yayımlamışlardı.

Yetkili ve etkili ağzılardan seferber-

lik çağrılarını peş peşe gelmektedir. Dünya Bankası Başkanı Robert Zoellicke, emperyalist devletlere, "**daha fazla insanın açlıktan ölmemesi için acilen küresel eylem**" çağrısı yapmış (05.03.08), George Soros'un yanı sıra Deutsche Bank'ın yöneticisi Joseph Ackermann da, "**meydana gelen ve gelecek zararlı devletin karşılaması**" için açıklamalarda bulunmuş (28.03.08), IMF Başkanı Dominique Straus Kahn, "**Kamu müdahalesi gereğinin gittikçe daha açık hale geldiğini düşünüyorum. Kredi krizi sadece ABD'nin değil küresel bir krizdir.**" (07.04.08) demiştir.

Depremi merkez üssünde hararetli "**devlet operasyonu**" Merkez Bankası FED aracılığıyla yürütülmekte, 14 Mart 2008 müdahalesi ile batmakta olan Bear Stearns isimli yatırım bankasının kurtarılmasından başka Konut Kredileri bankalarına, finans kurumlarına destek çıkılmakta, batık ipotekler devletleştirilmektedir. Paralel bir işlemin gerçekleştirildiği İngiltere'de ise bu süreçte Britanya Northern Rock isimli banka devletleştirilmek suretiyle kurtarılmış bulunmaktadır.

Bugün Keynes'e geri dönüş yapma aczine düşerek "**devlet**"i yardıma çağırarak açısından hiçbir şey eskisi kadar kolay olmayacaktır. Bunun birinci nedeni, bilhassa son 30 yıl içinde başta mali sistemler olmak üzere serbest pi-

yasada yaratılmış olan düzendir. Bu öyle bir düzendir ki, ABD emperyalizmini en büyük rakibi konumundaki emperyalistlerle ilişkisinde "**bağımlı**" (ABD doları ve devlet tahvillerinin dolaşımındaki oran) konuma sokmuştur.

Buna bağlı olarak ikinci nedeni, böyle bir müdahalede emperyalistler arası **işbirliğinin** gerekliliği hususu olmaktadır. Her ne kadar, uzman ve akıl hocaları düzeyinde giderek artan bir mutabakat oluşmaktaysa da, emperyalistler arasında krize müdahale noktasında -temelli bir yönelim değişikliği bakımından- **ortak bir strateji** oluşturulabilmesi, son gelişmeler (emperyalistler arası çeşitli platformlardaki ilişkiler, örneğin NATO Bükreş Zirvesi) ışığında kolay gözükmemektedir.

Gelişmeleri, "neoliberal politikaların iflasi", "küreselleşmenin sonu" şeklinde ifade edenler elbette ki büsbütün yalan-yanlış konuşmuş olmuştur. Ancak **eksik ve hatalı** ifadeler kullanıyorlar. Dahası, ne demek istediklerine baktığımızda süreci iyi kavramadıkları anlaşılıyor. Bu politikaların daha önceleri iflasi sürüklenmeye başladığını, "**küreselleşme**" denilen sürecin nesnel gerçekliklerden öte emperyalist saldırıya (topyekun) karşılık geldiğini, temel payandalarda yaşanan **yıkımları ve kırılma** noktalarını unutmış görünüyorlar.

Yarı-sömürgeleşme açısından ise "**devlet**" zaten hiçbir zaman devre dışı kalmamış, ülke ekonomilerini emperyalist sömürtye, sınırsız talan ve yağmaya alabildiğine açma işlevi görmüştür. Bu sayede "**ulusal**" karakterli bütün sektörel bağlantılar zayıflamış, tarımda iflas ve çökmeler olmuş, yerli işbirlikçi sermaye ağır kan kaybına uğramıştır. Devletin bu durumdaki eko-

nomiye müdahalesi, elbette ki emperyalistlerin yeni planları doğrultusunda olacaktır. Bunun için de şimdiden **yeni reçeteler** üzerinde tartışma ve hazırlıklar yürütülmektedir.

Emperyalist-kapitalist sistemin içine yuvarlandığı ekonomik bunalım vesilesiyle imdada çağrılan devletin, çok daha kritik "**işlerle**" yüzleşeceğinin görülmesi için fazla beklenmesi gerekmemiştir. Zamları ve hayat pahalılığını protesto için **kitlesel isyan** eylemleri patlamaya başladı. Mısır, Haiti ve Tunus'ta günlerce süren gösteriler, yağmaya, Başkanlık saraylarını kuşatmaya, silahlı çatışmalara dönüştü. Bunun işareti, pirinç, buğday ve mısır gibi temel gıda maddelerine yapılan **yüzde 50'yi** aşkın zamlarla Mart ayı başında verilmiş bulunuyordu. Bangladeş'te pirinç karneyle satışa bağlanırken, Filipinler, Endonezya, Kamboçya gibi ülkelerde ise sınırlamaya gidilmiştir.

Durum ülkemiz tarımı açısından da farksız bir görüntü sunmaktadır. Tarım sektöründeki "**büyüme oranı**", 2007 yılı boyunca **eksi yüzde 7.3** olarak gerçekleşmiştir. Bu küçülme/daralma oranı, son çeyrekte yüzde **10'u** aşmaktadır. Bir önceki yıla göre tahıl ürünlerindeki azalma yüzde **15.5'a** ulaşmıştır. Tarımdaki bu çöküş sürecinin, temel gıda maddelerindeki artışla beraber hem genel olarak **yoksulluğu** üzerindeki tesiri hem de köylülere getireceği **yıkımın** sonuçları katlanarak artmaktadır.

Nüfusun yüzde **10'unun** toplam gelirin yüzde **85'ine** sahip olduğu bir dünya gerçekliğinde, son yayımlanan bir araştırma, **14** büyük tekelin **50 trilyon dolar** ile tüm mali piyasalardaki işlemlerin yüzde **95'ini** denetleyen bir güç sahibi olduğunu ortaya koyu-

yor. (David Rothkopf, The Newsweek, 07.04.08) Diğer yandan, bu tekellerin çoğuna sahip ABD'de dahi **28 milyar** kişi temel gıda harcamalarını devletin verdiği "**gıda karneleri**" ile yapmaktan kurtuluyor. (The Independent, Nisan 2008)

Aynı durum elbette ki çarpıcı örneklerle ülkemizde de geçerli; TÜİK hormonlu rakamlarla büyüme hızını 2007 için yüzde **4.5** olarak açıklarken, gerçek enflasyon oranı ve işsizliğin yüzde **20'nin** üzerine çıktığı koşullarda, işçi ve memur ücretlerinde/maaşlarında milimetrik "**artışlar**" yapılır, asgari ücret yerinde sayılırken, Koç Holding net faaliyet gelirlerinin yüzde **20** artışla **3.5 milyar** YTL, net kârının ise yüzde **309** artışla **2.3 milyar** YTL'ye yükseldiğini açıklamıştır. (Nisan 2008)

Mısır, Haiti ve Tunus örnekleri **çöğalacaktır.** Avrupa'daki işçi ve emekçi eylemlilikleri ivme **kazanacaktır.** Krizin faturasını ödemek durumunda bırakılacak olan emekçiler ve ezilenlerin dünyanın dört bir yanındaki öfke ve tepkisinin bir biçimde sokağa ve eyleme yansımaları **kaçınılmazdır.** Sistem krizlerinin bu sonuçlarından **devrimler lehine** kazanımlar elde etmek, proletaryanın an'a ilişkin tarihsel fırsattan yararlanmasından **hayati** önemdedir.

Ülkemiz açımızdan emperyalist-kapitalist sistemin yaşamakta olduğu krizin yansımaları **çok yakından ve güçlü** bir biçimde kendini göstermekte, özgünlüğümüzdeki sorunlarla harmanlanarak siyasi boyutlar almakta ve topluluğa giderek daha fazla kuşatmaktadır. Genel seçimlerin üzerinden bir yıl geçmemişken, büyük bir hesaplaşmaya sahne olacak yerel seçimlere doğru gidildiği sırada, hakim sınıf klik-

leri arasında ciddi bir kapışmayı da beraberinde taşıyan **ekonomik ve siyasi kriz**; toplumsal muhalefetin ilerici, demokrat ve devrimci dinamiklerini **uyarmış** ve belli oranda harekete geçirmiştir. **Daha önemlisi**, Kürt ulusundan halkımızın geniş yığınları ile işçi ve emekçi kitlelerinin hatırı sayılır bir bölümü, çeşitli hak talepleri ve protesto gösterileri içinde, sisteme karşı duruş çerçevesinde, **akıllanlık** gösteren bir eylem çizgisi izlemektedir.

Emperyalist-kapitalist sistemin kendi krizine çözüm arayışı, "**sürdürülebilirlik**" formülü yaratmak üzerine kuruludur. Ülkemizdeki uzlaşma, sağduyu vb. çalışmaların da varınımlık istendiği nokta burasıdır. Bölmek, yedeklemek ve mevcut gerilimi düşürerek, düzenlenmenin krizine, sistemlerinin sorunlarına ortak biçimde sahip çıkmak derdinde olmaları tabiidir.

Tam da bu noktada krizlerini daha da büyütme, sistemi istikrarsızlığa sürüklemek, rejimi bunalıma sokmak için sınıf mücadelesine alabildiğine **yüklenmek** gerekmektedir. Bunun yolu, krizin faturasını yıkmak için başlattıkları ve peşi sıra devreye sokacakları ekonomik yıkım saldırılarına (SSGSS, kudem tazminatı, özelleştirmeler vd.) karşı yürütülmekte olan mücadeleyi **güçlendirmekten** geçiyor. Bunun yolu, Kürt ulusuna yönelik azgınca saldırı ve katliamlara **karşı koymak** ve ulusal demokratik haklar talepli mücadeleyi **yükseltmekten** geçiyor.

Bunun için şimdiki duruşumuz, büyük hesaplaşma alanımız olarak **1 Mayıs** gelip geçmiştir. Bütün gücümüzle **1 Mayıs** alanlarına akmalı, en geniş kitleleri saflarımıza katmalı, **krizlerini, paniklerini, korkularını büyütmeliyiz!**

Tersanelerde iki ölüm daha!

Kuralsız çalışmanın "kural" haline geldiği tersanelerde ölüm haberleri ardı ardına gelmeye devam ediyor.

13 Mart sabahı Tuzla Gemi Tersanesi'nde Sinan Denizcilik taşeron firmasında raspacı olarak çalışan 45 yaşında 5 çocuk babası **Yüksel Özdemir**, 20 metreden düşerek ağır yaralanmış ve kaldırıldığı hastanede, 27 Mart günü yaşamını yitirmişti. Hemen 3 gün sonra tersanelerden bir ölüm haberi daha geldi. Bu defa Sedef Tersanesi'nde çalışan **Ali İhsan Çam** adlı işçi, 30 Mart Pazar günü, güvenlik önlemlerinin yetersizliği nedeniyle, yüksekten düşme sonucu yaşamını yitirmişti. Bu son ölümlerle birlikte tersaneler, bir kez daha kamuoyunun gündemine oturdu ve çok sayıda kurum, tersanelerde yaşanan ölümlerle ilgili olarak buradaki sorunlara dikkat çekti.

Ali İhsan Çam'ın ölümüyle birlikte bir açıklama da Limter-İş tarafından

yanı yapıldı. "Çalışma Bakanı istifa, sorumlular cezalandırılsın" pankartının açıldığı basın açıklamasını, Limter-İş Genel Başkanı Cem Dinç okudu ve

"Tersanelerde söz hükümünü yitirmişti. Çünkü tersane patronları, hükümet devlet ve kamuoyu da biliyor ki iş cinayetlerinin tek bir nedeni vardır. O da kuralsızlık, yasa dışılık, esnek çalışma, örgütsüzlük ve taşeronluk sistemi. Dahası üç kuruluşluk iş güvenliği malzemesinin tersane işçilerine çok görülmesidir" dedi.

Tersane patronlarını temsilen "Ölümler devam edecektir" açıklamasında bulunan GİSBİR'in Başkanı Murat Bayrak'ın yargılanmasının da talep edildiği açıklamada, çalışma bakanı Fark Çelik'in istifası istendi:

Tersanelerde taşeron saldırısı

Tersanelerde yaşanan son ölüm-

lere tepki gösterenlerden biri de **Tersane İşçileri Birliği Derneği** (TİB-DER) oldu. Ancak TİB-DER üyeleri, 1 Nisan'da yapacakları basın açıklamasının duyurusunu yapmak amacıyla bildiri dağıtımını yaptıkları sırada taşeronun saldırısına uğradılar.

Saldırı, bildiri dağıtımını bitirdikten sonra faaliyet alanından ayrılmaya çalışan TİB-DER üyelerine, o sırada oradan geçmekte olan bir taşeronun arabayla çarpması sonucu gerçekleşti. Çarpmanın ardından tehditkâr bir

ülup takınan taşeron, bıçak çekerek, 20 civarında akrabasıyla birlikte TİB-DER'lilere saldırdı. TİB-DER üyelerinin karşı koyması ve olayın sona ermesinin ardından polis, İçmeler Tren İstasyonu'nda 3 TİB-DER yöneticisini gözaltına aldı. 31 Mart günü yaşanan bu gelişmenin ardından, 1 Nisan günü olayın yaşandığı Tuzla Gemi Tersanesi önünde ve İHD İstanbul Şubesi'nde açıklama yapan TİB-DER, yaşanan saldırıyı protesto etti.

(Kartal)

Konfederasyonlardan ortak 1 Mayıs açıklaması

Sendika konfederasyonlarının son yıllarda birlikte hareket etmemeye tavır bu yıl, 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanması yönünde ortak aldıkları kararlar bozuldu. Hatırlanacağı üzere DİSK ve KESK geçen yıl 1 Mayıs'ta Taksim'de yazılı açıklamaları yapmış ancak Türk-İş aldığı başlangıçta İstanbul'da kutlama yapmama kararlarını da bir kenara bırakarak Kadıköy'de bir miting düzenlemişti. Bu yıl, Türk-İş'e bağlı ilerici sendikaların içinde yer aldığı **İstanbul Şubeler Platformu**'nun da ba-

sıncıyla Türk-İş de DİSK ve KESK'le birlikte Taksim'de olacağını açıkladı. Buna karşın AKP'nin arka bahçesi olma tavrını değiştirmeyen Hak-İş açıklamaya katılmadı.

8 Nisan günü **Taksim Gezi Parkı**'nda biraraya gelen, **KESK, DİSK ve Türk-İş** üyesi sendikacılar, 1 Mayıs kutlamasının Taksim'de yapılacağını duyurdu. "1 Mayıs" yazılı pankartın açıldığı ve **"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek"**, "1 Mayıs'ta 1 Mayıs alanındayız" şeklin-

de sloganların atıldığı açıklamada konuşan Türk-İş Genel Sekreteri **Mustafa Türker** sosyal adalet, sosyal güvenlik, sosyal hak, insanca bir yaşam ve çalışma hakkı isteyen milyonların umudu olduklarını iddia etti.

Türk-İş, DİSK, KESK olarak, sosyal adalet, eşitlik bağımsızlık ve demokrasi için 1 Mayıs 2008'de Taksim Meydanı'nda omuz omuza olacağını belirten Türker, "1 Mayıs 2008'i, emekçilerin 12 Eylül 1980 darbesinden sonra en ağır saldırılarla karşı-

karşıya olduğu günlerde karşıyoruz. Hükümet, sermayenin bir dediğini iki etmezken emekçilerin kazanılmış hakları tek tek budanıyor. Hükümet, ülkemizi küresel sermayenin dikensiz gül bahçesi yapmak için elinden geleni yapıyor. SSGSS 12 Eylül'den bu yana işçilerin, emekçilerin karşılaştıkları en kapsamlı emek karşıtı harekettir. Amaç sosyal devleti ortadan kaldırmak, her şeyi özelleştirmektir. 19. yüzyılın vahşi kapitalizmine benzeyen çalışma koşulları yaygınlaşıyor. Sömürü ve yoksulluk giderek artıyor" dedi.

(İstanbul)

Arçelik işçisinin direnişi sürüyor

DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası'na üye Arçelik işçilerinin bağlı oldukları sendikalarından çıkartılıp, Türk-Metal Sendikası'na geçirilmek istenmelerine karşı başlattıkları direniş devam ediyor.

Arçelik'te taşeron olarak çalışan işçilerin sözleşmeleri, Nakliyat-İş'e üye olmaları ve toplu iş sözleşmesi imzalanmasının ardından feshedilerek, işçiler fabrika yönetimi tarafından Türk Metal'e geçmeye zorlanmışlardı.

Arçelik işçileri yılbaşından bu yana devam eden direnişleri süresince, Migros, Koçtaş, TÜSİAD, Nakkaştepe önünde gerçekleştirdikleri eylemlerini, 9 Nisan günü Arçelik'in Haliç Köprüsü altındaki Genel Müdürlüğü'nün önüne taşıdılar.

Sendika flamaları ve dövizlerle Genel Müdürlük önüne gelen işçiler, bura-

da **"Arçelik'te işçi kıyımına son! Yaşasın Arçelik direnişimiz!"** pankartını açtılar. Genel Müdürlük önünde toplanan 100'e yakın Arçelik işçisine hitaben konuşan Nakliyat-İş Genel Başkanı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu**, 50 gündür direnişlerini sürdüren Arçelik işçilerinin mücadelesinin meşru olduğunu belirtti ve her türlü mücadele yöntemini kullanabileceklerini vurguladı. Ayrıca Arçelik patronunun yasaları tanımadığını belirten Küçükosmanoğlu, Arçelik fabrikasında 200 işçinin, patron tarafından Türk Metal'e geçirilmek istendiğini, ancak Nakliyat-İş üyelerinin buna karşı direndiğini söyledi. Küçükosmanoğlu'nun konuşmasının ardından **"Sarı sendika istemiyoruz!"** sloganını atan işçiler, Arçelik Genel Müdürlüğü, sendika yöneticileriyle görüşene kadar Ge-

nel Müdürlük önünden ayrılmayacaklarını söylediler.

* Taksim Meydanı'nda bulunan Yapı Kredi Bankası önünde de bir eylem yapan Arçelik çalışanları, Koç Holding Şirketi'ni protesto etti. **"Babalara işsiz, çocuklar aç"**, **"Arçelik direniş 130. gününde"** yazılı dövizler taşıyan işçiler, **"Gariban düşmanı Koç Holding"**, **"Yaşasın örgütlü mücadelemiz"**, **"Sarı sendika istemiyoruz"** vb. sloganlar attı.

Ali Rıza Küçükosmanoğlu, Arçelik-Koç Holding'in bulunduğu her alanı, eylem ve mücadele alanına dönüştürdüklerini belirtti. Açıklamanın ardından oturma eylemi yapan sendika üyeleri ile polis arasında kısa süreli gerginlik yaşandı.

(H. Merkezi/Kartal)

Emekçinin Gündemi

Kitlesel ve militan bir 1 Mayıs için...

2008 yılında SSGSS ile emekçilerin kazanılmış haklarına yönelik saldırılar yeni bir ivme ve boyut kazanmıştır. Saldırı imvesinin artışı beraberinde emekçiler tarafından yürütülen mücadelenin yükselmesine neden olmuştur. 14 Mart'ta iki saatlik iş bırakma eyleminin gerçekleştirilmesi, emekçilerin ortak mücadelesi açısından önemli bir çıkış ve umut verici rol oynamıştır.

Uzun süredir adından söz edilmeyen Emek Platformu son zamanlarda adından söz ettirmeye başladı. Bu durum kuşkusuz kendiliğinden gelişmedi. İşçilerin bedellerle kazandıkları hakların gaspına yönelik saldırılar karşısında sessizlik ve tepkisizliklerini koruyan konfederasyonlara karşı işçilerin artan tepkisi Emek Platformunun kurulmasına neden olan noktalardan biridir. Bir di-

ğeri ise özellikle Türk-İş'e bağlı muhalif sendikaların İstanbul Şubeler Platformu başta olmak üzere diğer bölgelerde sürecin örgütlenmesinde ortaya koydukları çizgi ve anlayış olmuştur. Yereller de dâhil olmak üzere şubeler Türk-İş yönetimine rağmen pratik süreci örgütlemeye başlamış ve sokağa azımsanmayacak bir kitle çıkarmıştı. Bu, konfederasyon yönetimleri açısından ciddi rahatsızlık noktası oluşturmaya başladı. Zira denetim dışına çıkan ve muhalif seslerini sokakta ifade eden önemli bir kesim karşılarında duruyordu. Hem bu gücün kontrol altına alınması hem de kitleye tepkileri yatıştırarak açıklama ve eylemlerin yapılması ihtiyacı Emek Platformunun yeniden oluşmasına neden oldu. 13-14 Mart eylemleri Emek Platformunun karar-y-

miş gibi yansıtıldı. Burada dikkat edilmesi gereken nokta şudur; bu eylem kararları açıklanırken, eylemlerin sokak ayağı bilinçli olarak ortadan kaldırılmak istenmiştir. Bunu da 13 Mart günü kitlesel basın açıklaması kararı ile yapmak istemiş, ancak bu hamle 14 Mart eyleminin kitleselliğini engelleyememiştir. Sosyal yıkım saldırısına karşı devlette pazarlıkta anlaşan konfederasyonlar gelişen tepkiyi göğüsleme gücünü ve iradesini oluşturamaya cesaret edemeyerek, anlaşmalarından "vazgeçmişlerdir."

6 Nisan'da örgütlenen tepkiden çıkarılması ve tartışılması gereken şu iki nokta bulunmaktadır. Birincisi; 6 Nisan'daki eylem konfederasyon yönetimlerince rağmen gelişen bir hareketti ve dayanak noktası sınıfın kendisiydi. Bu, eylemin etki gücünü de belirleyen yan oldu. Bugün başta Türk-İş olmak üzere sendikaların saflaşmasının zeminini güçlendirdi. İkincisi; Türk-İş gibi sarı-gerici bir yapıya karşın müca-

dele esas alındığında ve yükseltildiğinde esas gücün kitleler olduğunu, sorunun bu güce güvenmek ve organize etmekten geçtiğini 6 Nisan bir kez daha göstermiştir.

Bu sürecin içinde DDSB'lilerin tavrı oldukça önemli bir yer tutmaktadır. Eylem süreçlerinin örgütlenmesinin yanı sıra konfederasyon yönetimlerince tavır alınması konusunda da özel bir çaba ve emek ortaya konulmuştur. Bu tavrı ve adımları büyütmek ve daha ileri bir noktaya taşımak için önümüzde işçi sınıfının mücadelesi ve dayanışma günü olan 1 Mayıs durmaktadır.

Taksim iradesinin oluşturulmasında konfederasyonların fikir ve güç birliğinin önemdeki önemde ne yöne gideceğini önümüzdeki günlerde daha net olarak göreceğiz. Mevcut saflaşmanın gittikçe derinleşeceği 1 Mayıs sürecinde tavırımız ve duruşumuzla sınıfın öncüsü olma iddiasına pratikimizi geliştirmek ve ortaya koymak durumundayız. Bu

anlamda da 6 Nisan'ı 1 Mayıs'ın ön provası olarak kabul etmeli ve enerjimizi bu noktadan yoğunlaştırmalıyız.

Devletin 1 Mayıs'a yönelik geliştirdiği terörü kırmak için kitleselliğin özellikle de işçi sendikaları açısından sağlanması oldukça önemli bir yerde durmaktadır. Sınıfın üretimden gelen gücünü kullanarak sokağa çıkmasını sağlama görevi ile yüz yüzeyiz. Sadece üretimden gelen gücün kullanılmasıyla sınırlamayıp, bunu sokak ayağı ile mutlaka tamamlamalıyız.

Devletin ve konfederasyon yönetimlerince her yıl devrimci güçleri kitleden yalıtma hamlelerinin boşa çıkarılması yönünde de DDSB'liler olarak çaba sarf etmeliyiz. 2008 yılı 1 Mayıs'ı her açıdan önemli gelişmelerin yaşanacağı bir dönem olacaktır. İşçi sınıfına yönelik kapsamlı saldırıların gündemde olduğu bu dönemde, 1 Mayıs'ı kitlesel, militan bir şekilde kutlamak için yüzümüzü ve gücümüzü sınıfa dönelim.

İşçilerin sabrı taşı

Samsun Çarşamba Belediyesi'nde geçen Aralık'ta iş akitleri feshedilen 126 işçi, işe iade davalarının ertelenmesi üzerine bir basın açıklaması yaptı. Açıklama sırasında yaşanan gerginlikte bazı işçiler ve yakınları fenalık geçirdi. Ekonomik gerekçeler gösterilerek işten atılan 126 işçinin duruşması 28 Mayıs'a ertelenince işçiler ve yakınları bu duruma tepki gösterdi.

Belediye-İş Sendikası Genel Merkez Genel Mali Sekreteri **Cahit Korkmaz** ile Samsun Şube Başkanı **Mustafa Çift**, işçilerle birlikte mahkemenin sonucunu beklerken işçilere seslendiler.

Konuşmaların ardından, davanın

ertelendiği haberinin alınması üzerine, ortam bir anda gerilince, yaklaşık dört aydan beri işlerine geri dönmek umuduyla bekleyen bazı işçiler, Belediye Başkanı Hüseyin Dündar'a isyan ettiler. Bazı işçiler ile yakınları sinir krizleri geçirdi.

Bir anda tansiyonun yükseldiği Adliye önünde, belediye binası etrafı ve giriş kapısı polis kordonu altına alındı. Samsun'dan takviye kuvvet istendi. Belediye'ye gitmek isteyen bazı işçiler ise polis tarafından engellendi.

Çevrede olayları izleyen halkın işten çıkartılan işçilere destek verdiği gözlemlendi. (H. Merkezi)

Bosal Mimaysan işçisi sendikasına sahip çıkıyor

Gezbe'de bulunan **Bosal Mimaysan Fabrikası**'nda çalışan Birleşik Metal-İş üyesi işçiler, patronun kendilerini zorla Türk-Metal'e üye yapmak istemesi ve sendika üyesi 6 işçiyi işten atması üzerine direnişe geçtiler.

İşçilerin sendikalarından istifa etmesi için yoğun bir baskı uygulayan patron, direniş fırsat bilerek, Türk Metal'e üye kişileri fabrikada çalıştırma çabasına girmiş bulunuyor. Ancak patronun bu yönlü çabalarını boşa çıkarmakta kararlı olan direnişçi işçiler, Türk Metal üyelerinin fabrikaya girişini engellemeyi sürdürüyorlar.

İşçiler, Türk Metal görevlilerinin fabrika önüne gelerek kendilerini taciz ettiklerini ve fiili saldırıda bulduklarını, bunun üzerine jandarmaya suç duyurusunda bulduklarını ifade etmekte.

Direnışteki işçilere destek gelmekte gecikmedi ve 4 Nisan tarihinde işyerinin önüne gelen çok sayıda sendika ve kurum temsilcisi, burada bir basın açıklaması yaparak, işçilerin haklı direnişine destek verdiklerini ilan ettiler.

4 Nisan saat 13.00'te fabrika önüne gelen, Birleşik Metal-İş Sendikası

Genel Başkanı **Adnan Serdaroğlu**, Nakliyat-İş Genel Başkanı **Ali Rıza Küçükosmanoğlu**, Türk-İş'e bağlı Deri-İş Sendikası Başkanı **Musa Serivi** ve Gezbe Sendikaları Birliği'ne bağlı sendika şube başkanları, burada bir basın açıklaması yaptılar.

Diğer taraftan, gelişmeleri öğrenen çok sayıda Birleşik Metal-İş üyesi işçinin, Bossal işçileriyle dayanışmak için fabrika önüne gelme çabası, jandarma tarafından engellendi. İşçiler bunun üzerine fabrika yakınlarında bekleyerek, attıkları sloganlarla Bossal işçilerine destek verdiler. Direnişçi işçerde sürdüren işçiler de fabrika bahçesine gelerek, bu desteği yine attıkları sloganlarla yanıtladılar. (Kartal)

İşten atılan Farplas ve Coster işçileri direniyor

Ağır çalışma koşullarında çalışan ve bir süre önce Petrol-İş Sendikası'nda örgütlenen, her ikisi de Gezbe'de bulunan, Farplas ve Coster fabrikalarının işçileri işten atıldılar. Ancak iki ayrı fabrikanın işçileri, patronlarının orta hareket ederek, aynı anda sendikal mücadelesinin önünü kesme çabasına direnişle cevapladılar. Farplas ve Coster işçilerinin direnişi sürüyor.

Farplas fabrikası işçileri, ücretlerinin düşük olduğunu, sosyal haklarının bölümlere giriş de kartlı hale getirilmiş. Farplas patronlarının işçiler üzerindeki baskısı sadece bu kadarla sınırlı değil. İşveren, tuvalet girişleri de dâhil, fabrikanın her yerine kamera yerleştirmiş. Bunlara bir de ağır çalışma koşulları eklenece, çareyi örgütlenmede aramışlar. Örgütlenme amaçlı fabrika dışında

yaptıkları bir toplantı patronun kulağına gidince, işten çıkarılmalarına giden süreç de başlamış. Ertesi gün kart bastırılmamış ve kimi işçilere, kimlerin sendikali olduğunu söylemesi karşılığında "avantajlar" vaat edilmiş. Sonuç olarak 70 işçi işten atılmış.

Coster'da çalışan işçiler de, hem çalışma koşullarını ve baskıları, hem de işten çıkarılma süreçlerini benzer biçimde yaşamışlar. Sabah 8.00 gece 24.00 arası bir çalışma temposu hakimmiş Coster'da. Fazla mesai ücretleri ise ödenmiyor. Çalışanların çoğunluğunu oluşturan kadınların hamile kalması bile yasakmış!

Her iki fabrikanın işçileri de, bir yandan işten çıkarmaya karşı fiili direniş gerçekleştirirken diğer yandan da yasal haklarını kullanacaklarını ve patronlarına dava açacaklarını söylüyorlar. (Kartal)

Eğitim-Sen alanlarda

* İzmir'de 12 Nisan 2008 Cumartesi günü Eğitim-Sen tarafından düzenlenen mitinge Ege'nin çeşitli illerinden binlerce emekçi katıldı. Konak Sümerbank önünde toplanan kitle pankartları açarak sloganlarla Gündoğdu Meydanı'na kadar yürüdü. Konuşmalardan sonra sahneye çıkan müzik grubunun söylediği ezgilerin ardından miting sona erdi.

* Mersin, Tarsus, Antakya, İskenderun, G.Antep, Kilis, K.Maraş ve Adıyaman'dan gelen emekçiler Adana'da Mimar Sinan alanında toplanarak Uğur Mumcu Meydanına yürüdü. 4 bin Eğitim-Sen üyesinin katıldığı miting ge-

nel katılımı 6 bine ulaştı. Mitingde yapılan açıklamalarda ana vurgu AKP'nin soyguncu ve gerici politikalarıydı. Bizler de **Partizan** olarak **"Sağlık hakları satılmaz"** pankartıyla alanda yerimizi aldık. Yaklaşık 3 saat süren miting çekilen halaylarla sona erdi.

Mitinglerden biri de **Diyarbakır**'da yapıldı. Urfa Kapı önünde bir araya gelen 6 bin civarında emekçi, koçmeler halinde İstasyon Meydanı'na doğru yürüdü. "Direne direne kazanağımız", "Yaşasın halkların kardeşliği" sloganları eşliğinde İstasyon Meydanı'na gelinerek eylem burada sürdürüldü. Miting alanında işçi-köylü ve YDG dağıtımı gerçekleştirildi. Daha sonra kitle dağılırken polis, yasadışı slogan atılıyor gerekçesiyle 11 kişiyi gözaltına aldı.

Mevsimlik facialar başladı...

Geçtiğimiz yıl, kamuoyunun gündemine acılı haberleriyle yansıyan mevsimlik işçilerin yol çileleri ve dramı, bu yıl da sezonun açılmasıyla ilk facia haberiyle tekrarlandı. Şanlıurfa'dan Ege illerine giden mevsimlik tarım işçilerini taşıyan kamyon Afyonkarahisar yakınlarında devrildi. "Kazada" dokuz kişi öldü, 35 kişi yaralandı. Yaşamını kaybedenlerin yaşadığı **Yeşildirek** ve **Karşıyaka** Mahalleleri geçtiğimiz yıl da 18 kayıp vermişti aynı yollarda. Bu cinayet gibi kaza mevsimlik tarım işçilerinin yaşamlarının hiçbir değeri olmadığını ve önem alınması gibi söylemlerin de hişkayeden öteye gitmediğini gösterdi.

25 YTL (kadınlar için 15 YTL) yevmiye için 47 kişi, kamyonun insan taşımanın yasaklanmasına ve sözde alınan trafik önlemlerine karşın ölüm yolculuğuna çıkmışlardı. Tarım işçilerinin çoğunun kaza sırasında uyumakta oldukları söylendi. Geçtiğimiz yıl da 50'den fazla tarım işçisi mevsimlik iş yollarında yaşamını kaybetmişti. (H. Merkezi)

Tarım işçilerinin ücret çilesinde yeni bir halka

Remzi Kaya

Tarımda tasfiye saldırıları sürerken, diğer yandan tarım işçilerinin sıkıntıları ve çilesi de her geçen yıl büyüyerek devam ediyor. Bu duruma ek olarak yeni bir sıkıntıyı, elçilerin % 10'luk payının da yoksul tarım işçilerine fatura edilmek istenmesi oluşturuyor.

Çukurova Tarım Aracıları Derneği (ÇTAD) Başkanı **Remzi Kaya**, tarım aracılarının hakkı olan işçi başına yüzde 10'luk ücretin, toprak sahipleri tarafından Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun tarım işçileri için belirlenen yevmiyeden kesilmek istendiğini açıkladı.

Asgari Ücret Tespit Komisyonu tarafından Ağustos 2008'den itibaren tarım işçilerine verilecek günlük yevmiye 21 YTL, 209 YKR olarak belirlendi. ÇTAD Başkanı Remzi Kaya, tarım işçilerinin verdiği emek karşısında bunun yeterli olmadığını ancak patronların, tarım aracılarına düşen yüzde 10'luk payı da işçilerden kesmek istediğini belirtti. Çukurova'daki tarım işçilerinin birçok elçi tarafından 13-14 YTL ile çalıştırıldığını ifade eden Kaya "**İnsanların başka bir şansı yok. Özellikle işsizlik Çukurova'da çok, bu yüzden insanlar buna katlanmak zorunda kalıyor**" dedi. Kürt illerinden Çukurova'ya göç eden tarım işçilerinin çoğunun çadırlarda yaşam mücadelesi verdiğini dile getiren Kaya, işverenin yanı sıra devletten de baskı gördüklerini söyledi.

Tarla sahiplerinin belirlenen ücretler konusunda sorun yaratıldığını ifade eden Kaya, yüzde 10'luk elçi payını işçi ücretlerinden kesmek istemeleri üzerine dilekçe ile Adana Valiliği'ne başvurduklarını aktardı. Kaya, başvurularının henüz değerlendirilmediğini söyledi. Valilikte toplanacak Asgari Ücret Tespit Komisyonu'nun başvuruyu değerlendirip yanıt vereceğini bildirdi. (H. Merkezi)

2008 yılına daha girmeden, ülkemiz ekonomisinden sorumlu sınımlar tarafından, 2008'in zor bir yıl olacağı dillendiriliyordu. Bu "**öngörü**" ekonomik krizin eşliğinde olunduğunun bir ifadesi idi. Diğer yandan ise ekonominin "iyiye doğru gittiği" rakamlarla birlikte, gazete ve televizyonlarda ardi arkasına yayımlanıyordu. Tüm bu şişirmelerin, AB usulü hesaplamaları yükseltelen ekonomi rakamlarının ne kadar gerçek olduğunu yoksul emekçi halkımız çektiği sıkıntılarla ve 2008'in ilk üç ayında yaşanan gıda fiyatlarındaki durdurulamayan artışlarla görmektedir.

2008'in ilk üç ayında yaşanan gıda fiyatlarındaki artış kervanından yoksul halkımızın temel gıdası olan ekmeğe de nasibini almıştır. Türkiye Fırıncılar Federasyonu buğday, un ve diğer maliyetlerini "artması" bahanesi ile ekmeğe Mart ayında yüzde 25 zam yaptı. Başta büyük kentler olmak üzere zam kervanına Siirt-Şırnak gibi küçük kentler de ekmeğe zam yapılacağını açıklayarak katıldılar.

Türkiye'de kişi başı ekmeğe tüketiminin ortalama, günde yarım kilo civarında olduğu, yılda ise 172 kg olduğu belirtiliyor. Ekmeğin en çok yoksul emekçi halkımız tarafından tüketildiği de bilinen bir gerçekliktir. Halile ekmeğe yapılan yüzde 25'lik zam en çok yoksul emekçi halkımızı olumsuz etkileyecektir.

Ekmeğe yapılan zam, Türkiye Fırıncılar Federasyonu'nun da belirttiği gibi buğday fiyatlarındaki "yükseliş" doğrudan ilintilidir. Piyasaya müdahale etmesi gereken TMO'nun, piyasaya sürecek buğdayı olmadığından sesi soluğu çıkmamaktadır. Ülkemizin verimli topraklarının olmasına, buğdayın ise hemen her bölgeye yetiştirilen bir ürün olmasına rağmen, bugün buğday stoklarının bitmesi ve ekmeğe zam yapılması oldukça düşündürüçüdür. Bu aşamaya nasıl gelindiğine dönüp

Buğday stokları eridi;

Ekmeğe bulamayan pasta yesin!

baktığımızda ise AKP hükümetinin ekmeğini biçmekte olduğunu görmek çok da zor olmamaktadır.

Her yılın Ocak-Mayıs ayı döneminde o yılın buğday rekoltesi belli olur. 2007 yılı içinde Ocak-Mayıs döneminde buğday rekoltesinin düşük olacağı belli olmasına rağmen Tarım Bakanlığı ve TMO gerekli önlemleri almamıştır. Hasat sonrası TMO buğday alıcısı olmamış, tüm umudunu hasat sonrası elde edilen ürüne bağlayan yoksul köylü buğdayını mecburen tefeciye satmıştır. Daha sonra buğdaya alıcı olan TMO buğday alım fiyatını ton başına 425 YTL gibi girdi maliyetlerinin altında bir rakam açıklamıştır. Buradaki amaç üreticileri tefeciye teslim etmekten öte bir şey değildir. Nitekim de öyle olmuş ve bu fırsatı kaçırmayan tefeci tüccar takımı buğday fiyatını ton başına 600 YTL'ye çıkararak köylünün elinde kalan buğdayları da toplayıp stokladı. TMO 2007 ha-

satından ancak 102 bin ton buğday toplarken, "**çiftçi buğdayını bize getirmedi**" demekten geri durmayarak kendini süttün çıkmış ak kaşık ilan etti.

Suda özelleştirme adımları

Buz dağının görünmeyen kısmında ise emperyalist politikaların olduğu açık bir gerçekliktir. Buğday yukarıda değindiğimiz gibi yaygın ve kolay üretilebilen bir ürünken bugün dünyada buğday krizi yaşanmaktadır. Kuşkusuz ki bunun esas nedeni küresel ısınma veya kuraklık değildir. Petrol fiyatlarının artması, emperyalistleri daha ucuz olarak bilinen biyo yakıtı yöneltmektedir. Tahılların (Buğday, mısır, soya fasulyesi vs.) yakıtı çevrilmesi ile elde edilen biyo yakıt üretimi her geçen gün artmaktadır. Dolayısı ile tahılların sadece yiyecek olarak değil yakıt olarak da

kullanılması, tahılların önemini ve değerini de artırmaktadır. Bu nedenlerle ki emperyalistler, bizim gibi yarı-sömürge ülkelere "tarımsal üretimi daraltma politikası" dayatıyorlar. Bir yandan tarımın tasfiyesi amaçlanırken, diğer yandan tarımsal üretimi kendi tekelinde topluyorlar. Böylece hem asıl üretici hem de fiyatların belirlenmesinde tek söz sahibi oluyor. Büyük kârlar yapıyorlar. Bugün ülkemizde yaşanan buğday sıkıntısı ve ekmeğe yapılan zamlar da bu politikalarından bağımsız değildir.

Görülmesi gereken diğer bir nokta ise emperyalizmin yaşadığı ekonomik krizin giderek derinleştiğidir. Derinleşen ekonomik kriz dönemlerinde emperyalistlerin metaları yığılır. Onları satacak pazarlar ise daralır. Diğer yandan bu dönemlerde halkın alım gücü de zayıflar, emperyalistler yaşadıkları ekonomik krizi aşmak için satın alabileceği ürünlere yönelirler. Bugün buğday ve su tüm insanların özellikle yoksulların mecburi tüketmek zorunda olduğu temel gıda ve ihtiyaçlarından biridir. Küresel ısınma, kuraklık vb. söylemlerle buğdayda dünya genelinde bir "kıtlık" yaşatılmaktadır. Böylece buğday ulaşılmaz kılan buğday fiyatları artırılmakta, diğer yandan da halkın temel gıdası olan ekmeğe vb. ürünlere istedikleri zammı yapmakta, halkı bu fiyatlara ekmeğe almayacak mecbur bırakılmaktadır. Aynı şekilde suda da benzer politikalar izlenmektedir. Bir yandan temiz ve ulaşılabılır su kaynakları kirletilir veya kirlenmesine göz yumulurken diğer yandan büyük ırmaklar da dahil olmak üzere temiz su kaynakları emperyalist şirketlerin veya yerli özel şirketlerin denetimine sokulmaktadır. Bu sayede aşamalı olarak birçok il ve ilçe merkezinin, zamanla tüm halkın özel şirketlerden su satın almasının yolu açılmaktadır.

Tarım, emperyalist tekelin elinde!

Ülkemizde daha Mart ayına gelmeden buğday "stoklarının" erimesi, ekmeğe yüzde 25 zam yapılması tarımda geline aşamayı açıkça göstermektedir. AKP hükümetinin 5 yıllık dönemine baktığımızda, emperyalist tekelin tarımdaki söz haklarının daha bir artırıldığı görülmektedir. Bunun anlamı ise ülkemiz tarımının AKP hükümeti tarafından kuzunun kurda teslim edilmesi misali emperyalist tekelin eline bırakılmasıdır. Daha dün buğday ambarı olarak nitelendirilen ülkemiz, bugün ekmeğe yapmak için bile buğdayın dışardan gelmesini bekler hale getirilmiştir.

Halkın temel gıda maddeleri ve zorunlu ihtiyaçları üzerinde oynanan bu oyunlara baktığımızda, neredeyse tüm dünyanın "Afrikalaşma" yolunda ilerletildiğini görürüz. Afrika halkları dizginsiz bir sömürünün kısıcında, insanlığın ayaklar altına alındığı bir vahşeti yaşamaktadır. Açlık, temiz su kaynaklarından yoksunluk ve salgın hastalıklar Afrika'nın "kaderi" haline getirilmiştir. Bu gerçeğin diğer yüzünde bitmek bilmeyen ulusal, etnik çatışma ve soykırımların yaşanması ise emperyalist müdahalelerin karakteri gereğidir. İşte bugün yarı-sömürgeleşen başta olmak üzere, tüm dünyada buğday, su ve benzeri temel ihtiyaç maddelerinde yaşanan gelişmeler, emperyalist-kapitalist sistemin dünyayı taşıdığı kararlılığın da habercisi durumundadır. Tüm dünya halklarının olduğu gibi ülkemiz halkının geleceği de devrim mücadelesine bağlanmıştır. Devrimci ve komünistler de bu sorumluluğun öncü güçleri olarak ciddi ve ertelenemez görevlerle karşı karşıyadırlar. Kitlelerin devrim ihtiyacı bugün çok daha günceldir. Tüm gelişmeler bize bunu göstermektedir.

Ferman altıncıların ise dağlar bizimdir!

Kaz Dağları ve Marda Dağı'nda siyanürlü altına hayır mitingi gerçekleştirildi!

5 Nisan Cumartesi günü Çanakkale'de, Kaz Dağları'nda emperyalist şirketlerin yürüttüğü siyanürlü altın aramaya karşı miting gerçekleştirildi. **Kaz Dağları ve Marda Dağı Çevre Platformu** tarafından düzenlenen mitinge Çanakkale'nin çeşitli ilçeleri başta olmak üzere **İstanbul, Ankara, Tekeir, Edirne, İzmir, Balıkesir, Lüleburgaz, Çorlu** illerinden çeşitli kurumlar katılım gösterdi. Cumhuriyet Meydanı'nda gerçekleştirilen mitingde DİSK, KESK, Kamu-Sen, Tüm Bel-Sen, Türk-İş şubeleri, Ziraat Odaları, KÖY-KO-OP, ORKÖY, TMMOB, Eğitim-Sen, Kimya Mühendisleri Odası, Munzur Çevre Derneği, Ege Çevre ve Kültür Platformu ve pek çok çevre ve yöre derneği yer aldı.

Kötü hava koşullarına rağmen büyük bir coşkuyla gerçekleşen mitingde; "**Ferman altıncıların ise dağlar bizimdir**" "Susma sustukça dağlar elden gidiyor", "**Gün gelecek, devran dönecek, dağları satanlar hesap verecek**", "Em-

peryalist şirket, yurdumuzu terk et", "**Kaz Dağları'nın üstü 'altından' daha değerlidir**" sloganları sık sık atıldı.

Mitingde konuşma yapan Çanakkale Belediye Başkanı **Ülgür Gökhan**, "Hakkımızda devlet vermiş fermanı, ferman devletine dağlar bizimdir" dizelerini okuyarak konuşmasına başladı ve "**Kaz Dağla-**

rı kültüredür. Kıymayalım Kaz Dağları'na" dedi.

Mitinge katılan DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi ise "**Birlikte omuz omuza olursak diz çöktürmeyi başarırız**" dedi. Türkiye Çevre Koordinatörü **Tunay Sıtkı Uyar** da yaptığı konuşmada, kendi yaşam çevresine sahip çıkmayanların toplumu da dönüştüremeyeceğini ifade etti.

Mitinge İstanbul'dan katılım gösteren Munzur Çevre Derneği "**Munzur'da Bergama'da Kaz Dağları'nda Siyanürlü Altın İşletmeciliğine Hayır**" pankartı ile alana girdi. Çanakkale 18 Mart Üniversitesi'nden mitingde katılan bazı öğrenciler de Munzur Çevre Derneği pankartı arkasında yer aldı. Dernek üyeleri Kaz Dağları, Munzur ve Türkiye'nin çeşitli yerlerindeki doğa katliamlarına coşuklu sloganlar atıldılar.

Türkiye'nin pek çok yerinden yüksek katılımın olduğu miting **Sadık Gürbüz**'ün verdiği dinletinin ardından sona erdi. (İstanbul)

ZMO: Biyogüvenlik Yasası'na ihtiyaç var

Genetiği Değiştirilmiş Organizmalara (GDO) Hayır Platformu, Biyogüvenlik Yasası'nın bir an önce çıkarılması için "**Biyogüvenlik Hemen Şimdi, Gıda Tohum Haktır**" kampanyası başlattı. Platform, Ziraat Mühendisleri Odası'nda düzenlediği basın toplantısı ile eylem takvimlerini açıkladı. GDO'lu ürünlerin tarım toprakları, gıda güvenliği, tüketici sağlığı ve çevreye yönelik geri dönüşmez etkileri nedeniyle, Biyogüvenlik Yasası'nın bir an önce çıkarılmasını isteyen Platform, 12 ve 19 Nisan'da Ankara'da "**Biyogüvenlik Çalıştayı**" düzenleyecek. Çalıştay sonucunda halktan, tarımdan, köylüden ve ekolojiden yana içerikle "Biyogüvenlik Yasası" hazırlanacak ve

Meclis'e sunulacak.

Basın toplantısında platformun çalışmalarına ilişkin bilgi veren ZMO Başkanı **Gökhan Günaydın**, Türkiye'nin son yıllarda yürütülen gıda ve tarım politikaları nedeniyle, kendini besleyebilen tarım potansiyeline sahip bir ülke iken, her şeyini dışarıdan alan, ne verilerine ne dayatırlarsa onu alan, yiyecek ve kabullenen bir ülke olduğunu ifade etti. "Tohumculuk Yasası'nın açtığı yaraları bir nebze olsun kapatılabilecek için, yerel tohumlarımızı ve biyolojik çeşitliliğimizi koruyabilmek için, eşit ve adil paylaşımlı güvenli gıdaya ulaşabilmek için, gıda egemenliğimizi korumak için Ulusal Biyogüvenlik Yasası'na ihtiyacımız vardır" dedi. (H. Merkezi)

TZOB; Kuraklık tehlikesi kapıda!

TZOB, yaşanan kuraklık ve dünya piyasalarındaki fiyat artışlarının Türkiye'de tarım ürünlerinin fiyatlarını artırdığını açıkladı.

Mart ayı tarım fiyatlarına ilişkin, yazılı bir açıklama yapan TZOB, "**tarım ürünlerindeki artış yüzde 15.70 ile toplam enflasyon 9.76 puan üzerinde olmuştur**" dedi.

Geçtiğimiz yıl yaşanan kuraklıktan dolayı tarımdaki üretim düşüklüğünün tarım fiyatlarındaki artışta etkili olduğu, ancak fiyat artışlarının tek nedenin bu olmadığı vurgulanan açıklamada, tarım ürünlerinin dünya fiyatlarındaki artışının ülkemizde iç fiyatların artışında etkili olduğu kaydedildi.

Yapılan bir diğer açıklamada da yağış miktarlarının özellikle Türkiye Kürdistanı'nda kuraklık riski yarattığını altı çizildi. Açıklamayı yapan TZOB Genel Başkanı **Şemsî Bayraktar**, kuraklık nedeniyle, buğday üretiminin yüzde 30'unun tehlikede olduğunu söyledi. Bayraktar, bu yıl Mart ayı itibarıyla, yağışlarda geçen yıla göre Akdeniz Bölgesi'nde yüzde 27.2, Doğu Anadolu Bölgesi'nde yüzde 54.4 ve Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yüzde 52 azalma olduğunu dikkat çekti. (H. Merkezi)

Serikliler taş ocağına tepki gösterdi!

Antalya'nın Serik ilçesine bağlı **Zırlankaya, Büğüş** ve **Etler** köyleri bölgelerindeki orman arazisine "**maden arama ruhsatı**" verilmesine ve taş ocağı kurulmasına tepki gösterdi.

Bir basın açıklaması yapan köylüler, "**Taş kadar değerimiz yok mu?**", "Bize taş kadar değer veren birini arıyoruz" ve "**Taş insanları daha mı değerli**" dövizleri taşı-

lar. Kitle adına açıklamayı Zırlankaya Köyü Muhtarı **Cengiz Yeşil** yaptı. Yeşil, taş ocağı kurulmasıyla beraber alanda bir milyona yakın çam ağacının yok olacağını belirterek, bu uygulamaya izin vermeyeceklerini söyledi. Köye gelen şirket yetkililerinin içme suyu aradıklarını söyleyerek kendilerini kandırdığını aktaran Yeşil, ruhsatın iptali için yarguya başvurduklarını dile getirdi. Yeşil, taş ocağı kurulacak

alanın 10 yıl önce Orman İşletme Müdürlüğü tarafından ağaçlandırıldığına değinerek, "Gencecik çam ağaçlarının kesilmesine kim, nasıl izin verir? Çevresinde yüzlerce dönüm sera olan, evler bulunan bu sahaya taş ocağı açmak için nasıl ruhsat verilir anlamız değil. Biz yıllardır ormanlarımızı ve çevremizi korumak için mücadele ettik. Bu işin sonuna kadar takipçisi olacağız" dedi. (H. Merkezi)

Esenler'de Newroz pankartı

Elimize e-posta kanalıyla geçen bir habere göre İstanbul Esenler semti **Turgut Reis Mahallesi'nde** 19 Mart gecesi saat 3.00'te "**Newroz kızıdır, kızıl kalacak TKP/ML**" yazılı bomba süsü verilmiş pankart asıldı. Öğrenildi. TKP/ML Semt Komitesi imzalı haberde şu ifadeler yer verdi: "Eylemimizin amacı yüzyıl öncesi Demirci Kawa önderliğinde köleci Asur İmparatoru zalim Dehaqa'ya karşı Ortadoğu halklarının 21 Mart gecesi başlattığı isyanı büyütmektir. İsyân ve özgürlük günü olan Newroz'u günümüz zalim Dehaqlarından hesap sorma gününe dönüştürülmüştür. Kawa'nın yüzyıllar öncesi yaktığı ateşi 2008 Newroz'unun ateşiyile harlanarak Türk, Kürt, Ermeni, Arap çeşitli milliyetlerden halkımızın kuruluşunun günü yapalım. Partizim safalarında birlik, dayanışma ve mücadeleye ruhu içerisinde günümüz zalim Dehaqlarından hesap soralım."

Gönderilen haber "**Biji Newroz**" sloganıyla sona ererken, asılan pankartın sabah 10.00'a kadar asılı kaldığı öğrenildi.

Amed YDG'den panel!

Yeni Demokrat Gençliğin geçen seneden beri gündemine aldığı Bologna Süreci kapsamındaki emperyalist yasalar konulu bir panel düzenledik. 50 kişinin katılım gösterdiği panel Büyükşehir Belediyesi Cep Sinema Salonunda yapıldı. Katılımcılar Dicle Üniversitesinde Öğretim Görevlisi Yrd. Doç. **Ahmet Yıldırım** ve **Yeni Demokrat Gençlik**'ten bir arkadaşın katılımıyla gerçekleştirildi. Programda Öğrenci Derneği'nden de sunum yapılacak olmasına rağmen kendileriyle ilgili teknik bir nedenle dolayı katılım sağlanamadı. Yaklaşık 2,5 saat sonra panel sonlandırıldı. (**Amed YDG**)

Özgür basına saldırılar sürüyor!

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı **Yaşamda Demokrasi** ve **Öteki Bakış** gazetelerine bir ay yayın durdurma cezası verdi.

İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı haftalık yayımlanan **Yaşamda Demokrasi** Gazetesinin 24-30 Mart tarihli sayısının 8. sayfasında yer alan "**Newroz ateşi Serhat'ta yakıldı**" başlıklı yazıda "**PKK propagandasının yapıldığı**" iddiasıyla 3713 sayılı kanunun 6/son maddelerini gerekçe göstererek gazetenin yayımının bir ay süreyle durdurulmasına karar verdi.

Yayın hayatına 31 Mart günü başlayan haftalık **Öteki Bakış** gazetesi de 7. sayfasında yer alan "**Newroz alanlarından net mesaj**" başlıklı yazıda "**PKK propagandası**" yapıldığı gerekçesiyle bir ay yayın durdurma cezası aldı.

*22 Mart'ta Van, Hakkari, Yüksekova, Siirt ve İzmir'de Newroz kutlamaları sırasında meydana gelen saldırılardan sonra Dicle Haber Ajansı muhabirleri dövülerek 4 muhabir gözaltına alınmış ve 3'ü tutuklanmıştı. Polislerle birlikte basın açıklamalarını izleyen DIHA muhabirleri haberde "taraf" oldukları gerekçesiyle tutuklandılar.

Ancak tüm engelleme girişimlerine rağmen özgür basının emekçileri, Kürt halkının, ezilenlerin sesi olmaya devam edecek. (**H. Merkezi**)

Canımız bu kadar ucuz mu?

27 Mart 2008 tarihinde Mersin Üniversitesi Çiftlikköy Kampüsü içinde devam eden yol çalışmaları sonucu üniversite öğrencisi **Zeynep Umacı** trafik kazası geçirmiştir. Kaza sonrası Tıp Fakültesi Hastanesi Yoğun Bakım Servisi'ne arkadaşları tarafından kaldırılmıştır. Yol çalışması yapılan alanda herhangi bir uyarı levhasının bulunmaması sonucu meydana gelen kazada, üniversite yetkililerinin ciddi bir ihmali söz konusudur. Konuyla ilgili 28 Mart günü kaza geçiren öğrencinin arkadaşları ve devrimci, demokrat ve yurtsever öğrenciler olarak bir basın açıklaması yapıldı ve yetkililer ve sorumlular protesto edildi. Yapılan açıklamada, öğrencilerin canlarının hiçbir güvence altında olmadığı belirtilerek, yardım talebinde bulunan öğrencilerin ise azarlanarak rektörlük binasından çıkarıldıklarının altı çizildi. (**MEÜ YDG**)

İmhaya yönelik operasyonlar devam ediyor

TC devletinin kendisinden olmayı imha ve inkar politikasının derinleştiği ve somutlandığı yerlerden biri de Dersim olmaktadır. On yıllardır sürdürülen baskı, yok etme sindirme politikasını, özellikle silahlı mücadele yürüten örgütlere karşı ise giderek tırmandırmakta, pervasızlaşmaktadır.

Bir taraftan demokrasi nutukları atan faşist sistem ve onun sözcüleri, bir taraftan da bildik tanıdık söylem ve eylemleriyile, faşizmin en koyusunu uygulamaya devam etmektedirler. Sokakta işçi, emekçi, köylü, öğrenci dinlemeden hak alma mücadelesi veren herkese saldıran devlet, bir yandan da devrimci, demokrat, ilerici güçleri imhanın peşindedir.

Dersim dünden bugüne muhalif, ilerici duruşuyla egemen sınıflar açısından adeta **çibanbaşı** olarak kabul edilmektedir. Buna bir de silahlı mücadelenin önemli bir parçasının bu topraklarda yürütülmesi de eklenince, sistem tarafından buraya ilginin arttığı, buna paralel olarak da zor ve şiddetin de arttığı bir kent olmaktadır.

Son iki yıldır Dersim'de kış ayları da dahil gerillaya yönelik imha operasyonları hiç bitmedi. Çanak yalayıcı uşak meyanın

da, yanlış, yanlış haber ve yorumlarıyla gündemden hiç düşmedi. Sistem yaptığı operasyonlarda iddia ettiği gibi, "yakalamak", "caydırmak" gibi bir amacı bulunmadığını operasyonlarda kullandığı silahlar, kimyasal bombalar vb. yöntemlerle kanıtlanmıştır. 2008 yılında da bitmeyen operasyonlar hız kazanarak devam etti.

Geçtiğimiz haftalarda Ovacık, Hozat, Çemişgezek bölgesinde başlatılan ve yavaş yavaş **Pülümür** ve **Nazımiye** bölgesine kaydırılan operasyonlar sonucu, Nazımiye ilçesinin **Dokuzkayalar** (Markasor) mevkiinde yaşanan çatışmada 7 HPG ge-

mini yitiren HPG'lilerden birine ait olabileceği iddia edildi.

Yapılan operasyonlara karşı Dersim'de bulunan siyasi parti, DKÖ'ler, devrimciler ve Dersim halkı tepki göstererek gerilla cenazelerini sahipleneceklerini açıkladılar. **11 Nisan** günü **Sanat Sokakı**'nda bir araya gelen **DTP**, Partizan, **EMEP**, **ESP**, **DHP**, Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, **KESK** ve bağlı **Sendikalar**, Dersim Kültür Derneği, **Tunceli Dernekleri Federasyonu (TUDEF)**, Munzur Çevre Koruma Derneği, **IHD**, Baro, Tunceli Belediye Başkanı **Songül Erol Abdil**, Tunceli Belediye ve İl Genel Meclis Üyeleri ile çok sayıda vatandaş bir basın açıklaması yaptı. Siyah pankart üzerine yerleştirilmiş yedi karanfilin taşıdığı açıklamada sık sık "**Katil Erdoğan**", "Katiller halka hesap verecek" sloganları atıldı. Açıklamada, DTP İl Başkanı **Murat Polat**, bölgedeki operasyonların derhal son bulmasını istedi. Tunceli kırsalında yaşamını yitiren HPG'lilerin ailelerine başsağlığı dileğinde bulunan Polat, "Çatışmada yaşamını yitiren gerillaların ailesinin ve Kürt halkının başı sağ olsun. Yıllardır binlerce kez sınır içinde hem de sınır ötesinde de 25 operasyon yapıldı. Fa-

kat bu Kürt sorununu çözmedi" dedi.

Çatışmada yaşamını yitiren HPG'lilerin durumu ve Dersim'de yaşanan sonuçlar için DTP tarafından DTP Tunceli Milletvekili **Şerafettin Halis**, Diyarbakır Milletvekili **Gülten Kuşanak**, MYK Üyesi **Nursel Aydoğan** ve PM **Ahmet Cengiz**'in de içinde yer aldığı bir heyet oluşturuldu. Heyet 13 Nisan günü Dersim'de bulunan devrimci, demokrat, ilerici güçlerle bir araya gelerek durum değerlendirmesi yaptı.

14 Mart günü ise saat 12.15'te bir araya gelen heyet ve aralarında Partizan'ın da bulunduğu birçok kurum; "**Şehit namının**", "PKK halktır halk burada", "**Operasyonlar durdurulsun**", "Yaşasın halkların kardeşliği" vb. sloganlarla Yezaltı Çarşısı üzerine yürüdü. Burada kitle adına DTP MYK Üyesi **Nursel Aydoğan** bir basın açıklaması yaptı. Aydoğan açıklamasında, bir an önce HPG'lilerin kimliklerinin tespit edilerek ailelerine teslim edilmeleri, yüzlerce ailenin merak ve ızdıraptan kurtarılması gerektiğini söyledi.

Heyet aynı gün Tunceli Valisi ve Cumhuriyet Savcısıyla da konuyla ilgili bir görüşme yaptı. (**Dersim**)

Belê Hemdedi yüz kiloluk gerillalar binmiş!

Yazımızın başlığını böyle koyduk. Çünkü bu söz, İstanbul'dan Amara'ya (**Amara: Şanlıurfa-Halfeti ilçesine bağlı Ömerli köyünün Kürtçe/Orjinal adı. A.Öcalan'ın doğum yeri**) varmak için yola koyulan bir otobüste ki şışman bir ananın esprisi. Bitmek bilmeyen onlarca formalite, araç ve üst araması, kimlik kontrolünün verdiği bıkkınlık esnasında bütün engellemelere karşı yapılmış ince bir dokundurma. Devletin acizlik içinde saldırmasına çocuğu, sevimli bir "nanik".

Her yıl **Tutuklu ve Hükümlü Aileleri ile Yardımlaşma ve Dayanışma Dernekleri Federasyonu (TUHAD-FED)** tarafından organize edilen bu yolculuk yürüyüşe tahammül edilmiyordu. Yürüyüş tek başına Öcalan'ın doğum gününün kutlanması değil, bu vesileyle Öcalan'ın, PKK'nın sahiplenilmesidir. İşte tam da bu nedenle, kendisinden başka bir insana dokunması yasaklanacak kadar tecrite tabi tutulan PKK liderinin sahiplenilmesi, hangi vesileyle olursa olsun faşizm tarafından tahammül edilebilir olmamaktadır.

Yolculuk başlıyor, Türkiye'nin çeşitli yerlerinden. Birbirinden farklı değil uygulamalar. Mesela hemen İstanbul'dan sonra jandarma durduruyor otobüsü, 60 yaşındaki ana **Şahiste Karabaşı** gözaltına alıyor. Bununla kalınmıyor tabii, mesela trafik kazalarının büyük çoğunluğunda ihmali tespit edilen devlet kurumları iyi çalışıyor, rüşvetten meşhur trafikçiler giriyor devreye. Keşke devlet babaalrının gözleri direkt üzerlerinde olmasa da, cepler dolsa. Ama ne çare; araç

bağlanıyor. Faşizm bu, istese gerekçe belirtmez. Hani belirtme dahi olacak ama: araçta ceset torbası bulunmadığından bahisle aracın bağlanmasına... İkinci bir araç geliyor, saatlerce beklemeye sonra. İstanbul-Hatay arası üç yıldır seyahat yapan bir otobüs getiriliyor. Ancak onun da logosu kayıtlı olmadığından bahisle yolculuğunun engellenmesine...

Keyfi kaçmıyor yolcuların. Bedel ödemiş/ödüyorlar ama günlerdir sokak sokak direniş örmüş onlar. Hem de can ve kan pahası bir direnişle sarmışlar dört bir yanı.

Mutlu olmamak, coşkuyu kaybetmek mümkün müdür bu durumda! Alkışlar eşliğinde türkülerle sürüyor yolculuk. Ankara girişinde bir arama, bir kimlik kontrolü daha. Yolcular sinirli ama durum tanıdık. "**Sanki 25 gerilla var otobüste! Bu nedir ya!**" sözleri bir uçtan diğer uca yuvarlanıyor. En son, başta belirttiğimiz ana, malum sebeplerle o bozuk ama şirin Türkçesiyle: "**Belê hemdedi yüz kiloluk gerillalar binmiş!**" diyerek aldırıyor hiçbir keyfi uygulamaya. Üstelik onun için gün, bir mutlu olma günü.

Velhasıl, toplanma yeri Suruç'un Aligor Beldesi'dir. Tüm gelenler burada birleşerek Amara'ya yürüyüşe geçiyor. "**Kolumuzu kırabilirsin ama onurumuzu kırdırtmayız**" ve "**Rojbuna te pirozbe**" yazılı dövizlerle, "**PKK halktır, halk burada**", "Biji Serok Apo", "**Katil Erdoğan**" vb. sloganlar eşliğinde. Bir haftadır hazırlık yapıyor asker, Amara çevresinde. Anayı haklı çıkarıncasına, ki ana haklıdır bir nevi, yığınak yapılmış. Kitle engelleniyor. Tepelere tırmanıyor insanlar barikatları yıkamak için. Panzerler saldırıya geç-

yim derken taş yağmuruna tutuluyor. Çembere alındığına aldırış etmeden, korku egemenliğini payandalarından yoksun kılarcasına, inatla çatışıyor Newroz'un çocukları, genç-ihtiyar, kadın-erkek.

Biraz da, Newroz'un çocukları öğretiyor, bedel ödemenin gerekliliğini, direnişi, çarpışmayı, birleşen halkın yenilmezliğini. Ve geriye, ileri adımlar atmak kalıyor yılmadan, usanmadan.

Newroz'un dirençliliği, 1 Mayıs'ın kızılığına davet ediyor cümle âlemi.

Demokratikleşen Türkiye'de gazetecilere "demokratik" tutuklamalar

22 Mart'ta Van, Hakkari, Yüksekova, Siirt ve İzmir'de Newroz kutlamaları sırasında meydana gelen saldırılardan sonra Dicle Haber Ajansı muhabirleri dövülerek 4 muhabir gözaltına alınmış ve 3'ü tutuklanmıştı. Polislerle birlikte basın açıklamalarını izleyen DIHA muhabirleri haberde "taraf" oldukları gerekçesiyle tutuklandılar.

Hakkari'de polislerin gözaltına

almaya çalıştıkları bir çocuğun kolunu kırmasını görüntüleyen DIHA muhabirleri Newroz kutlamalarına polis saldırısının görüntülenmesinden rahatsız olan Emniyet Müdürlükleri'nin organize bir çalışmasıyla Newroz sonrası İzmir, Siirt, Van, Hakkari, Şırnak vd. illerde gözaltına alınarak tutuklandı. Yaklaşık bir yıl önce DIHA Mersin muhabirleri de aynı gerekçelerle gözaltına alınıp tutuklu olarak yargılanmaya devam ederken son tutuklamalarla birlikte DIHA muhabirlerinden 9 kişi tutuklanmış oldu.

Haydar Haykır, **Sıddık Güler**, **Mehmet Ali Ertaş**, **Murat Kolca**, **Ersin Çelik**, **Ali Buluş**, **Behdin Tunç**, **Mehmet Karaaslan** ve **Faysal Tunç** adlı muhabirler haberde taraf oldukları gerekçesiyle "**yasadışı terör örgütüne bilerek ve isteyerek yardım etmek**", "**örgüt propagandası yapmak**" vb. nedenler ileri sürülerek yargılanıyorlar. (**H. Merkezi**)

Yaşasın devrimci dayanışma!

11 Nisan 2008 tarihinde Konak Kemeraltı girişinde bir araya gelen **Partizan**, **ESP**, **DTP**, **DHP**, **İCI**, **KÖZ**, **BDSP**, **Kaldıraç**, **SDP**, **IHD** ve çeşitli kurumlar **ESP**, **SGD** ve **Tekstil-Sen** üyesi olan 10 tutuklunun serbest bırakılması için bir basın açıklaması yaptı. Kurumlar açıklamada 16 Nisan 2008 günü Bayraklı Adliyesinde görülecek davada dayanışma amacıyla bulunacaklarını bildirdiler. "**Sosyalistler değil, çeteler yargılansın! 16 Nisan'da Bayraklı Adliyesindeyiz!**" yazılı pankartın açıldığı basın açıklamasında sık sık "Söz, eylem, örgütlenme hakkımız engellenemez!",

"Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganları atıldı. (**İzmir**)

Antalya'daki saldırılar İstanbul'da kınandı

Bir süredir tırmandırılan sivil faşist saldırılar son olarak Antalya'da Akdeniz Üniversitesi'nde kullanılan silahların basına yansması üzerine kamuoyunun gündemine de oturdu. İstanbul Üniversitesi (İÜ) öğrencileri ise Antalya'da yaşanan olaya şaşırmadıklarını belirterek, "**Elleri satırlı ve silahlı saldırganlar öyle gizlice herkesten habersiz girmiyorlar üniversitelere, doğrudan polislin bilgisi ve koruması dâhilinde hareket ediyorlar**" dedi.

İstanbul Üniversitesi önünde toplanarak "Sağ-sol çatışması değil

faşist saldırı" pankartı açan öğrenciler adına açıklama yapan **Gökşen Çal**, "Akdeniz Üniversitesi'nde olanlar münferit değil. Yıllardır üniversitelerde doğrudan rektörlerin bilgisi ve izni dâhilinde gerçekleşti bu türden saldırılar. Elleri satırlı, silahlı saldırganlar öyle gizlice herkesten habersiz girmiyorlar üniversitelere, doğrudan polislin bilgisi ve koruması dâhilinde hareket ediyorlar. Saldırıları birlikte planlıyorlar. Ülkü ocakları, polis, üniversite yönetimleri adeta ortak bir şebeke kurmuş birlikte çalışıyorlar" dedi.

Yaşanan olaylardan polis ve üniversite idaresinin haberdar olmadıkları yönündeki açıklamalarının gerçekleştiğini söyleyen Çal, Yusuf Ziya Özcan'ın özgür üniversiteden ne anladığını her geçen gün daha iyi gördüklerini ifade etti. Akdeniz Üniversitesi'ndeki arkadaşlarının yanında olduklarını ve saldırıları kendilerine yapılmış olarak kabul ettiklerini belirten Çal, Akdeniz Üniversitesi Rektörü ile Antalya Emniyet Müdürlüğü'nün görevden alınmasını ve tutuklu arkadaşlarının serbest bırakılmasını istedi. (**İstanbul**)

Nergiz Gülmez mezarı başında anıldı

Proletarya Partisi'nin ilk kadın Ölümlü Orucu şehidi Nergiz Gülmez ölümüne uğurlanışının 7. yılında ailesi ve yoldaşları tarafından mezarı başında anıldı.

11 Nisan tarihinde gerçekleşen anımda ilk önce Nergiz Gülmez şahsında, Proletarya Partisi'nin, tüm devrim ve komünizm şehitlerinin anısına bir dakikalık saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşunun ardından, duygu yüklü bir konuşma yapan Gülmez ana, "7. bahar geçmiş üzerinden bak kızım, yine yeşil ve biz sana geldik. Her taraf yeşil, mezarında papatya çiçekleri ve güller açmış. İşte bir bahar daha geçti, bizler onurlu mücadelenin ardında devam ediyoruz. Seni dünmüş gibi yâd ediyoruz" dedi. Genç bir yoldaş da Nergiz Gülmez'in mücadele yaşamını anlatan kısa bir konuşma yaparak, sözlerini "Bayrağı bıraktığın yerden biz taşıyacağız" diyerek noktaladı. Anmaya katılan ailelerden biri de, kendi yazdığı iki mısralık bir şiirini okudu. Anma, Proletarya Partisi'nin diğer şehitlerinin mezarlarına yapılan ziyaretle son buldu. Anıları müca-delemizde yaşayacak! (Kartal)

Kırıklar Hapishanesi'nde "sohbet hakkı" protestosu

F tipi hapishanelerde devletin kendi çıkardığı genelgelere dahi uymadığı artık bilinen bir gerçekken, bu durumun en bariz örneği 10 saatlik sohbet hakkı meselesinde yaşanıyor. Son olarak Kırıklar 1 Nolu Hapishanesi'nde tutsaklar benzer bir uygulamayla karşı karşıya kaldı. Kırıklar Hapishanesinde kalan tutsaklar bu hak gaspını protesto etmek için görüşe çıkmama kararı aldı.

Buca Kırıklar 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'ndeki tutsaklar, aileleri aracılığı ile yaptıkları açıklamada, Adalet Bakanlığının geçen yıl Ocak ayında yayımlanan genelgesinde yer alan haftada 10 saatlik sohbet hakkının hapishane yönetimi tarafından engellendiğini belirtti. Tutsaklar daha önce de uygulamadan vazgeçilmesi talebiyle Adalet Bakanlığı'na, TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na ve Cumhuriyet Başsavcılığı'na dilekçe ile başvuruda bulunmuşlardı.

(H. Merkezi)

İHD'ye yönelik baskı ve tutuklamalara protesto

Bursa'da ve ülke genelinde İHD ve yöneticilerine yönelik yaşanan anti-demokratik uygulamalar, baskı ve tutuklamalar 8 Nisan günü Ulu Cami Postanesi önünde yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi. Tutuklu İHD yöneticilerine kart gönderilen eylemde konuşan İHD Bursa Şube Başkanı Abdullah Aziz Akyol, 21 yıldır İHD'nin merkez ve şubelerinin devlet güçleri tarafından basıldığını, birçok üye ve yöneticisinin tutuklandığını ve birçok üye ve yöneticisinin de faili belli güçler tarafından katledildiğini söyledi. Akyol, "Mücadele ve yol arkadaşlarımız Hasan Oğuz, Ethem Açıklalın, Mehmet Kanalp ve Ridvan Kızgın'ı cezaevini hapsederek ihlallerin karanlıkta kalacağına inanıyorsanız büyük bir yanlış içindediniz. Herkes çok iyi bilmeli ki, insan hakları savunucuları yaşadığı her zemini insan hakları mücadelesi alanına dönüştürecektir" dedi. Açıklamanın ardından tutuklu İHD yöneticilerine dayanışma kartları gönderildi.

(Bursa)

Şehit ve tutsak aileleri, PŞTA'nın kahvaltısında buluştu

"Umutlarımızı çoğaltmak acılarımızı paylaşmak, birliğimizi ve dayanışmamızı büyütmek için..." diye çağrıda bulunduğumuz aile kahvaltımız 6 Nisan tarihinde gerçekleşti. Bir süreç olarak önümüze koyduğumuz faaliyetler dizisinin bir parçasını teşkil eden aile kahvaltımız, şehit ve tutsak ailelerinin örgütlü mücadelesini pekiştirme hedefi taşıyordu.

PŞTA büyük bir ailedir. Ve bu ailenin çeşitli vesilelerle bir araya gelmesi elbette önemlidir. Kahvaltının esas amacını da bu oluşturmaktaydı. Yani bir araya gelerek sorunlarımıza dair ortak bir düşünüş sağlamak ve önümüzdeki süreçte ailelerimizin daha aktif birer kavga bileşeni olmalarını nasıl sağlayacağımızı tartışmak... Genel olarak sürecimizin en önemli vurgusunu da hiç kuşku yok ki bu oluşturmaktadır.

Şehit ve tutsak aileleri örgütlülüğü kendine has özellikler taşıyan özgün bir örgütlenmedir. Bizler de bu özgünlükleri dikkate alarak bir hareket tarzı belirlemeye çalışıyoruz. Girdiğimiz yönelime paralel attığımız adımların da verimini almaya başladık-

gimizi söyleyebiliriz. Geçmişini değerlendirdiğimizde çok önemli mücadele süreçleri geçiren aile birliğimizin dönem dönem örgütlenme yönünde önemli adımlar atan, ailelerimizi bir araya getiren pratiklerinin yanında ek-sik kalan yönlerini de görürüz. Önemli olan bu eksiklikleri bu tür buluşmalarda dile getirip, tartışıp, kolektif bir şekilde kafa yorup ileriye doğru daha büyük adımlar atabilmektir. Bugün yalnızlaşma ve yabancılaşma ailelerimizin en önemli sorunu-

dur. Büyük oranda kendi günlük yaşamına hapsolmuş, boğulmuş ve gün geçtikçe büyük bedellerle kazandığı değerlerine yabancılaşan bir aile gerçekliğiyle karşı karşıyayız. O halde çözüm daha kuvvetli bir birlik, dayanışma ve mücadeledir. Ailelerimiz yabancılaşmayı ve yalnızlaşmayı ancak eylem ve etkinliklere daha yoğun katılım sağlayarak, daha da ötesinde PŞTA'yı kuvvetlendirerek aşabilirler.

6 Nisan kahvaltısı da bu anlamda süreklilik kazandırmaya çalıştığımız

aile toplantılarına bir örnek teşkil etmektedir. Daha sık bir araya gelinmesi gerekliliği ortadadır. Bunun için bugün bir kahvaltı vesile oluyorsa yarın başka vesileler yaratmalı ve zamanla da bunları düzenli hale getirmeliyiz. Ailelerimizin kahvaltıya kendi evlerinde hazırladıkları yiyecekleri getirmeleri, aynı semtte oturanların sabahtan buluşarak kahvaltının yapılacağı yere birlikte gelmeleri, kahvaltının hazırlanmasında, dağıtılmasında ve temizliğin yapılmasında tam bir işbirliğinin ve koordinasyonun sağlanabilmesi mütevazı olmakla birlikte anlamlı örneklerdir diye düşünüyoruz.

Kahvaltının bitiminin ardından kısa bir sohbet yapıldı. Sohbetle özellikle şehit ve tutsak ailelerinin örgütlü mücadelesinin ne için gerekli olduğu ve PŞTA'nın ne tür bir örgütlenme olması gerekliliği sorunu üzerinde duruldu. Ailelerimizin en çok vurguladıklarının daha önce de defalarca kez karşılaştığımız gibi yalnızlık ve sahipsiz kalma hissi olduğuna görüldü. Sohbet esnasında bunu nasıl kırabileceğimize dair de örnekler verildi. Özellikle ailelerimizin yaşam

alanlarında çocuklarının davalarının savunmalarının önemine vurgu yapıldı ve buna dair örnekler verildi. Her birimizin mücadelemiz için birçok şey yapabileceğimiz çocuklarımızın sevdiğimizimizin mücadelesine omuz vererek ve göğsümüzü gere gere onları savunarak bu düzenin bizlere yaşattığı acıları en aza indirebileceğimize anlatıldı.

Kahvaltımıza şehit bir yoldaşımızın kardeşinin verdiği müzik dinletisiyle son verilirken, ailelerimiz bir dahaki sefere buluşmak amacıyla kucaklaşarak ayrıldılar. Kahvaltının ardından bir grubumuz 7 Nisan 2006 tarihinde Ordu'da şehit düşen **Dilek Polat**'in mezarı başına gurbetten gelen ailesiyle buluşarak bir ziyaret gerçekleştirdi. Kimi ailelerimiz ise SSGSS yasasına karşı düzenlenen mitinge katılım sağladılar. Miting tarihi belirlenmeden önce belirlediğimiz ve çalışmalarına başladığımız kahvaltının miting ile çıkması katılımı düşürücü bir etken olmuştur da kendi gerçekliğimiz içinde iyi bir katılım sağlandı.

(Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri)

Hrant Dink davasında sanıklar hâkim korumasında!

Agos Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni **Hrant Dink**'in katledilmesi davasında ortaya çıkan yeni bilgiler cinayetin devlet eliyle işlendiğini bir kez daha kanıtıyor.

Trabzon'da 1. Ağır Ceza Mahkemesi Üyesi hâkim **Şevki Uluçam**, Sulh Ceza Mahkemesi'ne atandı. Uluçam, daha önce Hrant Dink cinayetine azmettirici Yasin Haya'lı Mc Donalds'in bombalanması davasında delillere rağmen serbest bırakılmıştı. Hâkim Uluçam, Albay Ali Öz'ün komisyona ifade verip ver-

ni Albay Ali Öz'ün ifadesine başvurma kararı almasına rağmen Öz, ifade vermedi.

Hrant Dink'in öldürülmesi davasında ihmalleri olduğu iddiası ile ifadeleri alınan astsubay **Okan Şimşek** ve jandarma uzman çavuş **Veyysel Şahin** cinayetin işleneceğini önceden bildirdiklerini söylemişlerdi. Bunun üzerine ifadesi alınmak istenen Ali Öz'e İçişleri Bakanlığı sahip çıkarak bu girişimi engelledi.

İçişleri Bakanlığı'na bağlı Jandar-

gütlenen cinayetin yine devletin bir kurumu tarafından oluşturulan bir komisyonun çalışmaları ile açığa çıkarılması gerçeği görünmüyor. Şu ana kadar komisyonun yaptıkları da bunu doğruluyor. Komisyon tepkilerinin, dikkatlerin Meclise çekilmesi ve bu kanaldan pasifize edilmesi görevini yerine getiriyor.

Mahkeme, Dink'in katledilmesi ile ilgili bu kadar çok kanıt varken şu ana kadar hiçbir ilerleme sağlayamadı. Cinayeti işleyen sanıkların mahkemede tutulmaları ve mahkemenin buna karşılık gösterdiği tepki düşünlüğünde mahkemenin sonucu şimdiden görülebilir. **Mahkeme Dink'i öldüren sanıkları suçlamak yerine öldürülen Hrant Dink'i sanık sandalyesine koyuyor.** Bu durum bile mahkemenin cinayeti işleyenlerle aynı zihniyete sahip olduğunu gösteriyor. Öte yandan Dink ailesinin 17 Ocak 2008'de İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrah ve diğer emniyet görevlileri hakkında görevi ihmal gerekçesiyle İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'na yaptığı suç duyurusu "**görevsizlik kararı**" verilerek Fatih Savcılığı'na gönderildi.

4 Nisan günü bir araya gelen Hrant Dink ve Malatya katliamı davalarının avukatları iki olayın da aynı zihniyetin ürünü olduğunu söyledi. Avukatlar, Dink ve Malatya davalarında tetikçilerin belli olduğunu ancak azmettirici ve cinayetleri planlayanların açığa çıkarılmak istenmediğini dile getirdi. (İstanbul)

meyeceğine karar verecek olan Sulh Ceza Mahkemesi'ne atandı. Uluçam'ın daha önce verdiği kararlar ve Yasin Haya'lı'ya sahip çıkması, Ali Öz için de benzer tutum takınacağını gösteriyor.

Hrant Dink'in öldürülmesinden sonra kurulan "**Hrant Dink Cinayeti Araştırma Komisyonu**"nun Trabzon Jandarma Komuta-

ma Genel Komutanlığı Trabzon 2. Sulh Ceza Mahkemesi'ne yazı göndererek Albay Ali Öz'ün Komisyon tarafından dinlenmesinin Anayasa'nın 138. maddesine uygun olmadığını iddia etti. Buna dayanarak Ali Öz de komisyona bilgi vermedi. Bu sonuçta gelişme kurulan komisyonun ciddiyeti ve samimiyeti konusunda da bir ipucu veriyor. Devlet tarafından ör-

gardiyanlar her yerimizi arıyorlar. İç çamaşlarımızı bile arıyorlar. Biz artık bıktık, böylesi uygulamalardan son bulmasını istiyoruz" dedi. Bolu F Tipi Hapishanesi'nde hükümlü bulunan **Nesim Özkamp**'in rahatsızlık yaşadığını ve bu rahatsızlık için tedavi edilmesi gerektiğini vurgulayan eşi **Sevgi Özkamp** ise: "Eşim uzun dönemdir sara hastası ve ameliyat olması gerekiyor. Ancak şimdiye kadar ameliyat olmadı. Her saniye onun aleyhine işliyor. Bir an önce yetkililerin bu konu için bir şeyler yapması gerekiyor. Adalet Bakan-

lığı'ndan yazı gelse bile 2 milyar yol ücreti ve gider ücretlerinin karşılması gerektiğini bana söylediler. Ben o kadar parayı nereden getireyim. Benim hiçbir gelirim yok" dedi. Tekirdağ F Tipi Kapalı Hapishanesi'nde bulunan ve kalp hastası olan **Faysal Karademir**'in eşi **Sadet Karademir** de eşinin tedavi edilmediğini söyleyerek, "eşim 4 aydır hapishanede ve bu zaman içinde 3 defa kalp anjyosu oldu. Hastalığından dolayı kapalı bir yerde kalmamalı. Ancak bira-kın bunu ilaçları bile verilmiyor. Eşimin hayatından endişeliyim" diye konuştu. (H. Merkezi)

F Tiplerinde her uygulama tercitin bir parçası

F tiplerinde yaşanan tecrit işkencesi çeşitli biçimlerle sürüyor. Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesinde TKP/ML davası tutsağı **Hüseyin Uzundağ**, yazdığı mektubunda bu saldırıları şu şekilde sıralıyor:

* Telefon görüşmelerinde Kürtçe konuşulmamasına devam ediyor, Kürtçe konuşmaların telefon görüşmesi kesiliyor.

* Kürtçe yayınlarla birlikte artık İngilizce vb. yayınlar da tercüme yapılmadığı gerekçesiyle verilmiyor. Daha önce Agos Gazetesinin Ermenice sayfalarının verilmemesi üzerine yapılan itirazlar sonucunda İnfaz Hâkimliği'nin tutsakların lehinde karar vermesine rağmen hala uygulama sürüyor.

* Bir-iki yıl öncesine kadar tutsaklar "iç posta" kullanmaya teşvik edilmiş, kullanmadıkları için "eleştirilmişlerdi". Ancak tutsakların iç postayı kullanmaya başlamalarıyla birlikte zaman zaman kimi gerekçelerle engellenen iç posta kullanımı tamamen yasaklanmıştır.

* Birçok dilekçemiz işleme konulmamaktadır. Hapishane idaresince verilen disiplin cezalarına karşı İnfaz Hâkimliği'ne yaptığımız başvuruların sonucu takipsizlik kararı geldiğinde Tekirdağ Ağır Ceza Mahkemesi'ne itiraz hakkımız bulunmamasına karşın dilekçelerimizle engellenen iç posta kullanımı tamamen yasaklanmıştır.

* Birçok mektubumuz keyfi gerekçelerle engellenmektedir. Bunlar için yaptığımız itirazların bir kısmı lehimize sonuçlanmıştır. Ancak tam da burada Cumhuriyet Savcısı **Metin Arda**

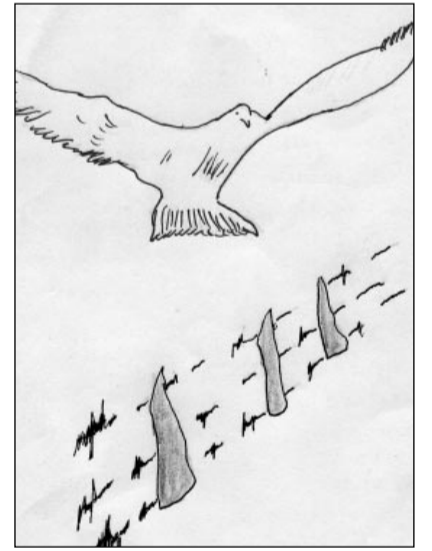
devreye girerek olumlu kararlara itiraz etmektedir. Savcının yaptığı itiraz sonucunda lehine verilen kararlar Ağır Ceza Mahkemesi tarafından bozularak aleyhe çevrilmektedir. Savcının bu performansı tamamen bir tahammülsüzlüğün göstergesi olanın ötesinde **tecriti kolaylaştırmanın** çabasıdır. Tecritin daha da derin-

leşmesi sağlanarak tretimandan verim elde edilmek istemesinin göstergesidir.

* Daha önceden ay sonu açık görüşlerine kardeşler, kardeşlerin eşleri ve çocukları alınırken getirilen kısıtlama ile artık alınmamaktadır. Ziyaret ile ilgili bir diğer uygulama ise ay sonunda açık görüş haftası diye kapalı görüş yaptırılmamasıdır.

* **Menderes Leyla** isimli tutsağın kaldığı tekli hücrenin havalandırma kapağı hiçbir gerekçe gösterilmeden açılmamış, tutsağın bu keyfi uygulamanın gerekçesini öğrenme ısrarı ise gardiyanların hücrelerini basmasıyla, sözlü-fiziki saldırı ve hakaretleriyle karşılık bulmuştur. Yaşananları Müdür'e iletmesine rağmen Müdür bu durum karşısında sessiz kalarak uygulamayı onaylamıştır.

* **Nihat Konak** adlı tutsak hiçbir talebi bulunmamasına rağmen kaldığı hücreden zorla alınarak başka hücreye götürülmüştür.

IMF AKP'den memnun!

Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortasının Meclis'te görüşüldüğü bugünlerde IMF'nin gözden geçirme ziyaretleri de sürüyor.

Milyonlarca insanın geleceğini ilgilendiren SSGSS yasa tasarısının bir an önce çıkması için baskı uygulayan ve borç olarak vereceği kredi dilimini buna bağlayan IMF, AKP hükümetinin icraatlarından memnun görünüyor.

Uluslararası Para Fonu IMF'nin Dış İlişkiler Direktörü **Mesud Ahmed**, Türkiye'nin ekonomik performansının iyi olmayı sürdürdüğünü tespit ederek, hem uygulanan disiplinli ekonomik politikaları, hem de bankacılık, vergi reformu ve özelleştirme gibi yapısal alanlarda sağlanan ilerlemeleri övdü.

"IMF destekli programa ilişkin Türkiye'nin performansı iyi olmayı sürdürüyor. Disiplinli mali politikalar ve özellikle yüksek faiz dışı bütçe fazlası, genelde enflasyon ve kamu borcu oranlarındaki düşmenin yanı sıra güçlü bir büyüme sağladı. Bankacılık, vergi reformu ve özelleştirme alanlarında da önemli yapısal ilerlemeler elde edildi" şeklinde yorumlayan Ahmed, AKP'nin IMF'nin talimatlarını harfiyen yerine getirmesinden hoşnut. IMF'nin Türkiye hakkındaki olumlu düşünceleri AKP hükümetinin IMF uşaklığında bir portresi aynı zamanda. Ülkemizde egemen sınıflar IMF'nin ve DB'nin direktifleri doğrultusunda yeraltı ve yerüstü kaynaklarını emperyalistlerin talanına açarak emekçilerin kazanımlarını haklarına da saldırmakta. Sosyal Gü-

venlik sistemini değiştirerek bu alanı çok uluslu şirketlerin yani emperyalistlerin kâr alanı haline getirmekte. IMF Türkiye'de işlerin yolunda gittiğini savunuyor. Kriz çığlıklarının daha yüksek perdeden dillendirilmeye başlandığı bugünlerde işlerin kimin için iyi gittiği bir soru işareti olarak duruyor. Esnafın kan ağladığı haberleri sayfalara doldururken, devletin resmi açıklamalarında bile enflasyon oranları beklenenin çok üstünde seyrederken, enflasyon yüzde 9'lara ulaşırken işlerin yolunda olduğunu iddia etmek aymazlıktan başka ne olabilir? Sadece bu veri bile emekçilerin yaşamındaki yoksullaşmanın boyutlarını gösteriyor. AKP için tüm bunlara rağmen her şey yolunda. Çünkü emekçiler her gün biraz daha yoksullaşırken hakim sınıflar daha da palazlanıyor. Servetlerine servet katıyor.

AKP'liler zengin, halk yoksul

AKP hükümeti milyonlarca işçi emekçiye açlık ve sefalet getirecek kararların altına imza atarak IMF'nin takdirini alırken temsil ettiği sermaye çevreleri de hızla zenginleşiyor.

AKP hükümeti döneminde büyümesiyle gurur duyulan emekçilerin bütçesi değil, bu sermaye kesimleri oldu. AKP kendi zenginini yarattı ve siyasal nüfuzunu finans ilişkileriyle ördü. AKP'nin hükümette olduğu süre içinde zenginlerin sayısı giderek artarken, emekçiler daha fazla yoksullaştı. Halkı yoksullaştırıp ardından sosyal yardımlarla kendine muhtaç ha-

le getirmeye çalışan AKP, 'mikro kredi' uygulamasıyla bu politikasını derinleştiriyor.

Örneğin AKP hükümeti döneminde önemli bir sıçrama yapan **Albayraklar Grubu**, 2001'de 150 milyon dolar olan cirosunu 2007'de artırarak 750 milyon dolar seviyesine yükseltti. Holdinge dönüşen Albayraklar Grubu, inşaattan traktör sanayine, tekstilden filoculuğa kadar 20'den fazla şirketi bünyesinde bulunduruyor. Albayraklar, ordu ihalelerini bile alabiliyor. Ordunun askeri kıyafetleri Ereğli Tekstil'de dikiliyor. Ereğli Tekstil işlemlerini Albayraklar, Sümer Holding'den satın almıştı. Albayraklar Grubu'nun İcra Kurulu Başkanı Mustafa Albayrak, aynı zamanda Başbakan Erdoğan'ın yakın arkadaşı.

AKP hükümeti döneminde yıldızı parlayan bir diğer isim **Ahmet Çalık**. En son Sabah ve ATV ihalesini alan Çalık, birkaç yıl öncesine kadar çok fazla adından söz ettiren bir isim değildi. Son yıllarda katıldığı kamu ihalelerini peş peşe alan Çalık'ın sahibi olduğu Çalık Holding 2.5 milyar dolarlık ciroyu kontrol ediyor. Tekstil, enerji, inşaat, bankacılık ve pazarlama gibi sektörlerde faaliyet gösteren Çalık Grubu'nun bu denli büyümesinde AKP hükümetiyle olan yakın ilişkisi önemli yer tutuyor. Çalık Grubu, Ceyhan-İsrail boru hattı fizibilite çalışmaları için İsrail'de kulis yürütmüştü. GAP Güneydoğu Tekstil, Çalık Grubu'na ait. Başbakan Erdoğan'ın damadı Berat Albayrak, Çalık Holding'de Genel Müdür. Ahmet Çalık'ın bir diğer

özelliği ise, **Fethullah Gülen** cemaatiyle olan ilişkisi. Çalık, bir süre önce Türkmenistan'da beşinci elektrik santralinin açılışını yaptı. Türkmen bürokrasisindeki Gülen etkinliği Çalık'ın iş bağlantılarında önemli rol oynuyor. AKP döneminde büyüyen bir diğer isim de Koz İpek Davetiye'leri'nin ve Sancak-RTL Grubu'nun sahibi **Akın İpek**. 50 yıldır matbaa sektöründe faaliyet gösteren İpek, iş sahalarını davetiyecilikten madencilik kadar genişletti. İpek, 41,2 milyon dolarlık Eti-Gümüş ihalesine ortak olarak çıkış yaptı. Ardından büyüdü ve Bergama'da madencilik geçti. İpek aynı zamanda AKP'ye yakınlığıyla bilinen Bugün Gazetesi'nin de sahibi.

AKP hükümetinin omuz verdiği bir başka isim ise Taşyapı İnşaat'ın sahibi **Emrullah Turanlı**. Turizm, enerji inşaat sektöründe faaliyet gösteren Taşyapı'nın 250 milyon dolar ciroyu yönettiği belirtiliyor. Turanlı Türkiye'nin en zenginleri arasında 34'üncü sırada bulunuyor. İstanbul Mecidiyeköy'deki ikiz kule inşaatının sahibi yine Turanlı. Taşyapı İnşaat'ın

yatırım faaliyetlerinin uzandığı bir başka adres de Irak Kürdistanı...

Son yıllarda yükselişinden en fazla söz ettiren bir diğer isim ise, Rixos Grubu'nun sahibi **Fettah Tamince**. Vanlı Tamince'nin bugün 500 milyon dolarlık bir ciroya ulaştığı kaydediliyor. Turizm ve inşaatteki hızlı büyümesiyle dikkat çeken Rixos Grubu, Hırvatistan, Kazakistan ve Dubai'de milyar dolarlık projeler yürütüyor

AKP döneminde büyüyen bir başka işveren Atasay Kuyumculuk'un sahibi **Cihan Kamer**. Şirketin cirosunun 2000-2007 arasında 10 kat arttığı belirtiliyor. Kamer, kuyumculuğun yanı sıra gayrimenkul ve sivil havacılık gibi iş sahalarına son olarak inşaat sektörünü de ekledi.

Aziz Torun, Torunlar Şirketler Grubu'nun sahibi. Aynı zamanda Başbakan Erdoğan'ın yakın arkadaşı. Toplantılardan ithalata geçti. Hububat alanındaki yatırımlarının ardından, katıldığı TMSF ihaleleri ve özelleştirmelerle boy gösterdi. AKP'nin T. Kürdistan'ında dağıttığı makarna, un, şeker gibi temel gıda maddeleri Torunlar Gi-

da'dan temin ediliyor. Çay ve şeker fabrikalarının yanı sıra şimdi de inşaat, kâğıt işletme tesisi, konut ve alışveriş merkezi yatırımlarına açılan Torunlar Şirketler Grubu'nun 2004'te 100 milyon dolar olan cirosunun şimdilerde 250 milyon dolar seviyesinde olduğu tahmin ediliyor.

Örneklere den görüleceği üzere AKP bir yandan halk düşmanı yasaları çıkarırken diğer yandan temsil ettiği sermaye kesimini palazlandırıyor.

Zira IMF'den aldığı talimatlar bunu gerektiriyor. Bugün emekçilerin geleceğine sahip çıkmak için alanları doldurması AKP'nin gerçek yüzünün daha fazla teşhir olmasına neden oldu. Egemenlerin sözcüsü AKP, öncelikle IMF talimatları ile emperyalistlerin güdümünde **halk düşmanlığına** devam edecek. Önüne koyduğu yeni yol haritası da sürecin böyle işleyeceğine işaret ediyor. Buna karşılık emekçiler sesini meydanlarda gür bir şekilde haykıracaktır. Tıpkı 6 Nisan'da yaptıkları gibi...

* Veriler ozgurundem.org sitesinden alınmıştır.

Emperyalizm, yarı-sömürge ülkelere "yeniden yapılandırma" adı altında dayattığı talan politikalarını "reform paketleri", "dönüşüm paketleri", "istihdam paketleri" adı altında hayata geçirmeye devam ediyor. Bu yöntemlerle yarı-sömürge ülkelerin pazarlarını kendi çıkarı ekseninde yeniden yapılandırıyor. Bu konuda en büyük yardımı da yerli işbirliği ve uşaklarından alıyor.

AKP hükümet olduğu günden bugüne emperyalizmin bu politikalarını hayata geçirmek için elindeki tüm olanakları seferber etmiştir. Yaptığı özelleştirmelerle hem emperyalizme ciddi kaynak aktarmış hem de özelleştirmelerin gerçekleştiği alanlarda sömürünün azgınca gerçekleşmesi için yeni düzenlemelere de imza atmıştır. Tarihin tasfiyesi ile ülke tarımının emperyalizmin istediği şekilde yeniden düzenlenmesinde önemli adımlar atarken başlamış hem de bu alanlarda üretimden kopan milyonlarca yoksul köylü büyük şehirlere göç edip işsizler ordusuna katılmıştır. AKP'nin gerçekleştirmeye çalıştığı "Sağlıkta dönüşüm", "kentsel dönüşüm" paketleri, Sosyal Güvenlik Yasası vb. çalışmaların hepsi bu bütünün birer parçasıdır.

AKP hükümeti uzun süredir gündemde tuttuğu ve gelinen aşamada belli bir olgunluğa getirdiği, kamuoyunda istihdam paketi olarak bilinen "İş Kanunu ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı Taslağı"nı da bu politikalar kapsamında hayata geçirecektir. Ama her zaman yaptıkları gibi bu paketin asıl amaç ve hedeflerini yalan ve aldatmayla gizlemeye çalışacaklardır. AKP, hükümeti boyunca ekonomide her şeyin yolunda gittiğini, her geçen gün daha da zenginleştiğinin propagandasını yaptı. Bu "gelişme" ve "zenginleşme"ye rağmen işsizler ordusunun çığ gibi büyüyor oluşunu, yoksulların her geçen gün daha da yoksullaşıp çöpten topladığı yiyeceklerle hayatta kalmaya çalışmasını, kaçak, hırsızlık gibi olayların artmasını birileri mutlakla açıklamalı!

Gelinen aşamada yaşananlar AKP'yi işsizlik sorunun çözmede başarısız olduğunu itiraf etmek zorunda bırakmıştır. Devamında bu sorunun çözümü için radikal ve kalıcı adımlar atacaklarını belirtip istihdam paketi

"İstihdam Paketi"nin faturası işçi sınıfı ve yoksul emekçi halka çıkartılıyor

hazırlıklarına başladılar. Yani bu paketle milyonlarca işsiz sorunlarını çözeceklerini ilan ettiler. Ama ne hikmetse milyonlarca işsiz derdine deva olacağı söylenen bu yasa, bu kesimlerden sır gibi saklanarak hazırlanıyor, hiçbir duyurucu açıklama yapılmıyor, bilgi verilmiyor. TÜSİAD bu paketin bir an önce yasalaşıp hayata geçirilmesi gerektiğini birçok platformda ilan etti. AKP'nin bu konuda elini çabuk tutması için baskılarını artırdı.

İşçilerin ve emekçilerin çıkarları ile burjuvazinin çıkarları sınıf karakterleri gereği taban tabana zıttır. Bu paketin TÜSİAD tarafından desteklenmesi ve bir an önce çıkarılmasının istenmesinin yanında milyonlarca işçi ve emekçiden sır gibi gizlenerek hazırlanması paket ile hedeflenen işçi ve emekçileri daha çok sömürmek ve emperyalizme yeni kâr alanları açmak olduğu göstermektedir.

Kapitalizmin temelini kâr elde etmek olduğunu bunu da iş gücünü sömürerek elde ettiğini biliyoruz. Kârına kâr katmak ve daha da zenginleşmek için satın aldığı iş gücüne en az ücret-maası ödeyip iş gücünü satın aldığı süre zarfında en çok işi yaptırmayı hedefler. Yani iş gücünün maliyetini alabildiğince azaltmaya çalışır. Ülkemizde de kapitalistler ağızlarını ilk açtıklarında devamlı iş gücü maliyetinin çok yüksek olduğunu, bu yüzden yeni yatırımlar yapamadıklarını söylüyorlardı. Devamında yeni yatırımlar yapabilmeleri için iş gücü maliyetinin düşürülmesi gerektiğini, aksi takdirde yatırımları iş gücü maliyetinin daha ucuz olduğu ülkelere kaydıracaklarını söylüyorlardı. Oysa yapmak istedikleri şey iş gücünü ortadan kaldırmak ve iş gücü maliyetlerini düşürmektir.

Patronlar yüklerinden kurtulmak istiyor

Kapitalistler ödedikleri SSK primlerinin, vergilerin çok yüksek olduğunu bunların kaldırılması, azaltılması gerektiğini ifade ediyorlar. Yine kıdem tazminatı uygulamasının mevcut haliyle

le kendileri için yük olduğunu, bunun da yeniden düzenlenmesi gerektiğini söylüyorlar. Diğer bir önemli talepleri de iş gücencesini ortadan kaldıran esnek çalışma önündeki engellerin kaldırılmasıdır. Bu taleplerin hepsi işçi ve emekçilerin aleyhinedir. AKP'nin kapalı kapılar ardında hazırladığı taslaktan kamuoyuna yansıyanlara baktığımızda, AKP'nin patronların bu taleplerini yerine getirmek için canla başla çalıştığı görülecektir. Patronların ödemesi gereken SSK primlerinden 5 puan indirimi yapılacağı uzun zamandır

ifade ediliyor. Yine genç işsizlere iş olanağı yaratma adı altında 18-29 yaş arası gençleri çalıştıranların SSK primlerinin ödenmesinde 5 yıl süreyle kolaylıklar sağlanacaktır. 18-29 yaş arası gençlerin tercih edilmesi rastlantı değildir. Yaşamlarının en verimli çağında kapitalistlerin azgın sömürüsüne terk edilerek daha fazla artı-değer üretmeleri sağlanacaktır.

Yine pratikte uygulanmayan, denetlenmeyen çocuk emeğinin sömürülmesi ile ilgili göstermelik yasal engeller de gevşetilmektedir. 16 yaşından küçük çocukları ağır ve tehlikeli işlerde çalıştıranlara verilen para cezasının 904 YTL'den 100 YTL'ye indirilmesi hedefleniyor. Yine kiralık işçi

uygulamasından, büyük işyerlerindeki kreşlerin kapatılmasında, doktor bulundurma zorunluluğunu kaldırılmasında kadar birçok yeni saldırı bu paketle birlikte yasallaştırılmak isteniyor.

Hedefte kıdem tazminatı...

Hazırlanan bu pakette kıdem tazminatı uygulaması da önemli bir yer tutmaktadır. Mevcut haliyle bile birçok eksikliği, haksız uygulamayı içinde barındırmasından dolayı kıdem tazminatı da saldırıların hedefindedir. Mevcut durumda kıdem tazminatını pat-

rimlerini kendi seçecekleri özel sigorta şirketlerine ait kıdem tazminatı fonlarına yatıracak ve işçiler kıdem tazminatını almaya hak kazandıktan sonra paralarını bu fonlardan alacaklar. Öncelikle belirtmek gerekir ki bu fonların kurulmasının temel nedeni emperyalist şirketlere kaynak aktarmaktır. Bu yolla milyarlarca dolar bu şirketlere aktarılacaktır. Bunun yanında bu fonlara aktarılacak paraların denetlenme mekanizması sağlıklı ve somut bir şekilde oluşturulmadığı için patron tarafından yatırılması gereken primlerin hiç yatırılmadığı ya da eksik yatırıldığı durumlarda işçilerin paraları, birikimleri gasp edilmiş olacaktır. Yani önüne çıkarılan tüm engelleri aşarak emekli olan bir işçi, kıdem tazminatını almak istediğinde hak ettiği tazminatını hiç alamamak ya da eksik almak gibi durumlarla karşılaşabilecektir. Sorun sadece kıdem tazminatının özel fonlara devredilmesi değildir. Aynı zamanda kıdem tazminatını alma koşulları da değiştiriliyor. Bu sayede kıdem tazminatının alınması neredeyse imkânsız hale getiriliyor. Yapılması düşünülen yeni düzenleme ile işçiler kıdem tazminatlarını ya emekli olduklarında alacaklar ya da öldüklerinde varisleri alacak. Tabi istenen koşulları yerine getirmişlerse. SSGSS yasası ile emeklilik yaşının 65'e çıkarılacağı düşünüldüğünde durum daha iyi anlaşılacaktır. Bu kapsamda daha önce 9000 gün olacağı açıklanan prim gün ödeme sayısının sendikalarla danışıklı dövüş sonrası 7200 günü indirilmesi de sorunun özünü değiştirmemektedir. Çünkü 20 yaşında çalışmaya başlayan biri 7200 gün prim ödese de 65 yaşına gelmeden ne emekli maaşı alabilecektir ne de kıdem tazminatını. 7200 gün prim ödeyen 45-50 yaşındaki bir işçi bu haklarına ulaşmak için 15-20 yıl daha beklemek zorunda kalacaktır. AKP 65 yaşında emekliliğin hemen uygulanmamasını, bu uygulamanın ancak yasa yürürlüğe girdikten sonra ilk kez çalışmaya başlanırlarını kapsadığını belirtip tepkileri ortadan kaldırmaya

çalışıyor. Bu şekilde bugünden geleceğimizi emperyalistlere ve yerli uşaklarına peşkeş çektiğini gizlemeye çalışıyor.

Kıdem tazminatları şirketlerin kâr aracı

Kıdem tazminatının alınmasının zorlaştırılmasının temel nedeni bu primlerin yatırıldığı şirketlerin bu paraları çok uzun süre kullanmasını önünü açmaktır. Ülkemizde bu alanda faaliyet yürüten 10 civarında şirketin var olduğu düşünüldüğünde bu büyük kaynağın yaratacağı kâr daha iyi anlaşılacaktır. Bu şirketlerin çoğu emperyalist çok uluslu şirketlerin Türkiye'de faaliyet yürüten şubeleridir. Bir kısmı da yanlarına aldıkları komprador burjuvazi ile birlikte faaliyet yürütmektedir. Bu şirketler kendilerini aktarılan paraları 40-45 yıl gibi uzun bir süre hiçbir engelle karşılaşmadan kullanma imkanına kavuşacaktır. Bu 10 civarındaki şirket milyarlarca doları 100 değişik fonda kullanacak. Bu fonların nasıl denetleneceği belli değil. Bu durum çok genel ifadelerle geçiştiriliyor. Ayrıca bu fonlara hiçbir devlet güvencesi verilmediği için şirketlerin "zarar etmesi" ya da "iflas etmesi" durumunda milyonlarca işçinin geleceği yok edilmiş olacaktır.

Emperyalist-kapitalizm dünyada bir bütün olarak halklara saldırmakta her türlü hak gaspını pervasızca artırarak sürdürmektedir. Emperyalist ülkelerde de işçi sınıfının daha önce birçok bedel ödeyerek kazandığı sosyal hakları gasp ediyor. Bizim gibi yarı-sömürge ülkelerde işçi sınıfının ve emekçilerin hiçbir sosyal hakkı olmadığı için yapılan bu saldırılarla bu kesimlerin insani yaşam koşulları-olanakları gasp ediliyor.

AKP'nin devamlı olarak vaaz ettiği ekonominin geliştiği ve güçlendiği söylemi emekçiler ve yoksul halk için bir aldatmacadır ve yalandır. Emperyalistler ve yerli uşakları için doğrudur. Geçen süre zarfında bu kesimler kârlarına kâr katmış, milyarlarca doları kasalarına indirmişlerdir. Bunun devamı için de her türlü yeni düzenlemeyi yaptırmaktan geri durmuyorlar.

Bu saldırılara karşı durabilmek için tüm öfkemizle kitlelerin içinde olmalı ve onlarla birlikte yürümeliyiz.

“24 NİSAN’DA 1972’DE, KOMÜNİZM MEŞALESİNİN ÜLKEMİZDE YENİDEN TUTUŞTURULMASININ ADIDIR PARTİMİZ!”

Elimize e-mail yoluyla ulaşan aşağıdaki yazıyı haber değeri taşıdığı için olduğu gibi yayımlıyoruz.

Çeşitli Milliyetlerden Halkımıza,

Partimiz TKP/ML 36. Kuruluş yıldönümünde; kurucu-önderi İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşlarının ilk günlük coşku ve heyecanıyla, azmi ve direnciyle, savaştanlığı ve umuduyla kavgasını sürdürüyor...

Partimiz TKP/ML 36. yılında; Türkiye'nin fedakar ve kahraman emekçilerini, yoksul ve çilekeş köylülerini, kavga ve direniş odayı halk gençliğini, Zaptedilemeyen ve yıldırımlayan Kürt ulusunun yiğit halkını selamlar.

Partimiz TKP/ML 36. yılında; yüzünü faşizme dönen ileri ve aydınları, anti-emperyalist, anti-faşist mücadelede saf tutan bütün yurtsever ve demokratları selamlar.

Partimiz TKP/ML 36. yılında; '71 ihtilali geleneğini sürdürme adına mücadele yürüten ve devrimden yana tutum belirleyen bütün parti ve hareketleri selamlar.

Partimiz TKP/ML 36. yılında; faşizmin zindanlarında tecrit zulmü ve işken-

cesine karşı büyük bedeller pahasına direnişlerini sürdüren devrimci tutsakları selamlar.

Partimiz TKP/ML 36. yılında; dağlardan fabrikalara, tarlalardan sentlere, üniversitelerden kitle örgütlerine, her yerde, her cepheye büyük bir özveriyle kavgayı omuzlayan bütün Parti militanları ve taraftarlarını selamlar.

Partimiz TKP/ML 36. Kuruluş yıldönümünde; kurucu-önderi İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşlarının ilk günlük coşku ve heyecanıyla, azmi ve direnciyle, savaştanlığı ve umuduyla kavgasını sürdürüyor...

Bu kavga, önder yoldaşlarımız İbrahim Kaypakkaya'dan Mehmet Demirdağ'a Marksizm-Leninizm-Maoizm'in yol göstericiliğinde yürütüldü. Bu kavga, Ali Haydar Yıldız'dan Dilek Polat'a yüzlerce şehit yoldaşımızın omuzlarında, silahlarımız elden ele geçerek, silah elde top-rağa düşerek bugünlere taşındı. Bu kavga, yengi ve yenilgilerle, atılım ve ihanetlerle, ilerleme ve darbelere sürdüldü.

Kavgamız bir kuşaktan diğerine uzandı, yarattığı gelenekle yeni bir nesli kucakladı. Binlerin, onbinlerin emeğiyle, nice muharebeler, direniş ve eylemlerle

yoğrulan mücadelemiz, büyük deneyim ve dersler biriktirdi.

İleriye güvenle bakmamızı, yolumuzu emin adımlarla kat etmemizi sağlayan geçmişimizi, Marksist-Leninist-Maoist ideolojiyi rehber almamız borçluyuz. İnançımızı pekiştiren, umudumuzu büyüten ve yolumuzu daha da aydınlatan tarihi sürecimiz, görev ve sorumluluklarımızı da bir o kadar artırdı.

Partimiz TKP/ML 36. Kuruluş yıldönümünde; kurucu-önderi İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşlarının ilk günlük coşku ve heyecanıyla, azmi ve direnciyle, savaştanlığı ve umuduyla kavgasını sürdürüyor...

Coşku ve heyecanımızı yitirmedik, çünkü; sınıfsız topluma yol alacak insanlık kervanına Türkiye katarının eklenmesi davası, biz Türkiyeli komünistlerde inanılmaz bir heyecan ve sabırsızlık yaratmaya devam ediyor!

Azim ve direncimizi üst seviyede tutmaya devam ediyoruz, çünkü; dünya deneyleri ile yaşadıklarımız öğretti ve öğretmeye devam ediyor ki, düşmanlarımızın gücü ve bizi her yönüyle kuşatan sistemlerinin bütün zorlukları ve engelleriyle ancak büyük bir sabır ve ısrarla,

güçlü bir dirençle ve azimle başa çıkabiliriz.

Savaşçılığımız hiç kuşkusuz belirleyici karakterimiz olmaya devam ediyor, hep de öyle olacak! Çünkü, gerek askeri planda gerekse de diğer direniş alanlarında düşmana yönelirken, kendimizi savunur ya da haklarımız için dövüşürken savaşçı bir kimlik sahibi olmak, ideolojik anlamda amaç ve hedeflerle doğrudan orantılı bir duruşa karşılık gelmektedir.

Elbette ki umudumuz, hava kadar, su kadar, güneş kadar somut bir gerçekliğe karşılık gelecek biçimde ellerimizin içinde, sınıfsız kavradığımız bir meşale gibi duruyor. Umud adlı meşaleyi bir daha sönmek üzere topraklarda yeniden yakan Partimiz, 36. Kuruluş yıldönümüne umudu büyüten adımlarla giriyor.

Partimiz TKP/ML 36. Kuruluş yıldönümünde; kurucu-önderi İbrahim Kaypakkaya ve yoldaşlarının ilk günlük coşku ve heyecanıyla, azmi ve direnciyle, savaştanlığı ve umuduyla kavgasını sürdürüyor...

Umut, bilimsel gerçekler üzerinden yükselirse umuttur. Umudun inancı

besleyebilmesi ve güven doğurabilmesi söz ve eylem bütünlüğünü gerektirir. Umudumuzun en büyük kaynağı ideolojimizdir. Dünyadaki öncellerimiz ve kardeş komünist partiler gibi, tarihi haklılığımıza temel olacak biçimde; emek-sermaye ilişkisi ekseninde, sınıflar mücadelesi, devrimler, sosyalizm, işçi sınıfının rolü, kitlelerin gücü, halk savaşı gibi kanıtlanmış gerçeklikler üzerinden yürütürüz.

Yürüyüşümüz, Türkiye devrimini muzaffer kılma yolunda köklü bir gelenek yaratmış, önemli ders ve deneyimlerin birikimini kuşanmıştır. Savaşarak, direnerek, mücadele ederek geldiğimiz bugünkü aşamada, ileriye daha da güvenle bakabilmemizi sağlayan hamlemiz, 2007 yılında başarıyla sonuçlanan 8. Parti Konferansımızın eseridir.

Durmadan, duraksamadan mücadeleyi sürdürerek, Demokratik Halk Devrimini Halk Savaşı yoluyla başarıya ulaştırarak, çeşitli milliyetlerden Türkiye halkının kurultuş kavgasını zafere taşıyacağız. Bunun uzun süreli, zorlu ve büyük bedeller isteyen bir savaşla gerçekleştirileceği iyi bilinmelidir.

İşte bu yüzden, bu yolda ısrar, bu uğurda feda, bu kavga cesaret, bu

mücadelede azim, bu savaşta kahramanlık, bu direnişte özveri hep daha iyi, daha fazla, daha yüksek, daha ileri olmak zorundadır. Bunu sergileme görevi, devrim mücadelesine hangi düzeyde katkı sunarsa sunsun herkese düşmektedir. Ve bu görevin yükü ve sorumluluğu her geçen gün daha da artmaktadır!

36. YAŞINDA KOMÜNİZMİN SÖNMEYEN MEŞALESİDİR PARTİMİZ!

YAŞASIN PARTİMİZ TKP/ML VE ÖNDERLİĞİNDEKİ TIKKO, TMLGB!

KOMPRADOR PATRON-AĞA DEVLETİNİ YIKACAĞIZ, HALK İKTİDARI KURACAĞIZ!

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM VE HER TÜRDEN GERİÇLİK!

YAŞASIN DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

YAŞASIN HALK SAVAŞI!

Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist Merkez Komitesi Siyasi Büro
Nisan 2008

Kurultayımızdan çıkaracağımız derslerle sürece yüklenelim!

Hava-İş greviyle başlayan, Telekom işçilerinin 40 günlük grev eylemleriyle kıpırdanmaya başlayan süreç **Sosyal Sığortalar ve Genel Sağlık Sigortası Yasa Tasarısı**'na karşı eylemlerle bir dalgalanma yaratmış durumda. Bu dalgalanmanın geliştiği zemin, hareketin mevcut niteliği ve en önemlisi de önderliği değerlendirilmeli, mutlak sonuçlar çıkarılmalıdır. Zira önümüzdeki dönem, bu dalgalanmanın benzer biçimde devam edeceğinin ciddi verilerini sunmaktadır. Hali hazırda devam eden **Arçelik** işçilerinin, **Yörsan**, **Tega**, **TEKEL** işçilerinin direnişleri sürece yayılarak devam etmektedir. Ülke gündemi ve emek hareketi açısından gündemde hak ettikleri yeri bulmasa da bu direnişler özünde, sınıfa yönelen saldırılar karşısında bir duruş ifade etmektedir. Bugün açısından olmasa bile, bu direnişler önümüzdeki dönem gelişecek hareketin birikimleri olarak değerlendirilmeli ve görülmelidir.

Sürecin kendisini değerlendirirken sosyal yıkım yasalarına karşı örgütlenen mücadeleyi ayrıca değerlendirmek ve üzerinde durmak gerekir. Eylemselliklerin yaşandığı bu süreçte, kitlelerin mevcut sürece müdahaledeki canlılıkları, sendikal bürokrasiye rağmen özellikle İstanbul'da yaşanan süreç üzerinde durulmalı, değerlendirilmeli. Türk-İş'in içinde **Belediye-İş**, **Deri-İş** gibi şubelerin bulunduğu Şubeler Platformu'nun süreçte oynadığı özel rol üzerinde ayrıca durmak ve değerlendirmek gerekir. SGGSS yasasına karşı devrimci, ilerici güçlerin bir araya gelerek oluşturduğu platform içerisinde de hatırı sayılır bir yere sahip olan Şubeler Platformu'nun bu durumunu sadece işçi sendikaları olmaları durumu ile açıklarsak eksik ve yanlış sonuçlara varırız.

Türk-İş'in mevcut önderlik niteliği ile ilgili dileme pelesenk olmuş saptamaları burada yenilenmenin bir gereği esas olarak bulunmamaktadır. Yıkım saldırısı yasası ile ilgili devletle yapılan görüşmeler ve ardından yapılan açıklamalar bu tespitlerin haklılığı bir kez daha göstermiştir. Bu anlamda burada değerlendirilmesi gereken mevcut konfederasyonların niteliği değil, bu niteliğe ve gerçekliğe rağmen **"sınırlı"** bir sayıyla da olsa ortaya konulan irade ve pratiklerdir. En **"devrimcisi"** DİSK dahi Çalışma Bakanı Faruk Çelik ile birlikte ortak açıklamayı yaparken bu niteliklerinin tartışılmaz olduğunu da bir kez daha kanıtlanmış oldu/oldular.

Devletle yapılan pazarlıktaki mutabakatın ertesi gün feshedilmesi ise tesadüf değil, tamamen kitleden gelen basıncın göğüslenememesidir. **Saldırının**

boyutu ve kitlelerin kabul edilemezlik noktasında ortaya koyduğu tepki bu basınca kaynaklık eden zemindir.

Türk-İş yönetimine rağmen sürecin başından itibaren ileri bir tutum takınan Şubeler Platformu, **14 Mart, 1 Nisan, 6 Nisan** eylemlerinin yanı sıra bir dizi eylem ve mücadele hattının belirlenmesinde gücünü ortaya koyma çabası içerisinde olmuştur. 14 Mart'ta iş bırakan Belediye İş ve Tuzla Deri-İş kazanımlarımızı ve yaratılmak istenen anlamak açısından önemlidir. Türk-İş'in 14 Mart eyleminin etki gücünü zayıflatmak amaçlı 13 Mart'ta eylem kararı alınmasında ve hatırı sayılır işçiyi Taksim'de yürütmesine rağmen 14 Mart eyleminin kitleliliğine gölge düşürmeyi başaramamıştır. 6 Nisan İstanbul Kadıköy mitingi öncesi yine Türk-İş'e bağlı sendikaların, genel merkezleri düzeyinde yaptıkları açıklama ve eylem 10 bin olarak ifade edilen bir sayıyla katılmaları bu süreçte öne çıkarılması gereken yanlardır. Nedeni ise bahsinde ettiğimiz bu pratiklerin kendisine yön veren anlayıştır. Gerek İstanbul Şubeler Platformu, gerekse de 6 Nisan'da yapılanların kendisine yön veren, buralarla yönelimi sağlayan sınıf sendikacılığı anlayışımızdır. Bu süreçleri kendiliğinden gelişen dönemler olarak okur ve anlarsak anlayışımıza ve mevcut pratik yönelimimize **haksızlık** yapmış oluruz.

Kurultay'ın sonuçlarını değerlendirelim!

İşçi sınıfının sorunları ve gündemlerine yabancılaşma, gelişen süreci analiz etme ve kavramadaki gerilik, işçi sınıfı içindeki örgütlülüğümüzün zayıflığı geliştirilen bu sürecin **örgütlü bir kazanıma** dönüşmesinin önündeki en büyük engelimizdir. Bu engelin kaldırılması ve atılan adımların büyütülmesi ise ancak faaliyetin geliştirilmesi ve büyütülmesi ile olacaktır. Bu anlamda 30 Mart'ta yaptığımız işçi kurultayından sağlıklı dersler ve sonuçlar çıkarmak önemlidir. Bulduğumuz mevzilerden attığımız adımların geliştirilmesi ve büyütülmesi, bu müdahalelerin ciddi kazanımlara dönüştürülmesi ve işçi sınıfının örgütlenmesi, mevcut örgütlülüğümüzün niteliğinin artması ancak pratiklerimizden doğru sonuçlar çıkararak yürümekle mümkün olacaktır.

"İşsizliğe İsyen Et Örgütlü Mücadeleyi Geliştir" şiarıyla gerçekleştirildiğimiz Kurultay, zamanlaması ve yapıldığı dönem itibarıyla işçi sınıfı açısından yukarıda belli oranda yansımaya çalıştığımız bir döneme denk geldi. Bu anlamıyla da gerek Kurultay'a katılım, gerekse de tartışılan sorunların ardından orta-

ya konulan perspektif ve yönelim oldukça önemlidir.

Yapılan bu ve buna benzer etkinliklerin niteliği, **örgütlülüğün niteliğinin** bağimsız ve kopuk değildir. Hem etkinliğe katılan kitle profili, hem temel meseleleri tartışma, sonuçlar çıkarma ve en önemlisi de çözüm noktasında anlayış ortaya koyabilmeye yine sözümlü ettiğimiz **nitelik**le ilgili bir durumdur. Çalışmalarımızdaki hedefin çok geniş ve büyük tutulmamasının nedeni de yine bu temel noktadır. İşçi sınıfı ve geniş emekçi kesimleri kucaklaması gereken örgütlülüğümüzün genel olarak yaşadığı daralma ve güç kaybını bu anlamda da görmek mümkün. Nüfus ettiğimiz kitle gücünün daralması, mevcudlarımızın, buldukları alanların sorunlarına yabancı-

lığı, siyasal ve politik geriliğimiz gibi genel olarak ifade edebileceğimiz yetersizliklerimizin bu pratik sürecimizde kendini çok daha açık ve net gösterdiği bilinmelidir.

Bulduğumuz alanlardan Kurultay'a katılım sağlama noktasındaki yetersizliği neden olan olgu da budur. Kitlelerle özel anlamda da işçi kitleleriyle olduğumuz bağ zayıf olması, kurulu olan bağların da niteliğinin geriliği, işçilerin ya da üretimde bulunan en yakınımızdakilerin etkinliğe taşınmamasına da neden olmaktadır. Gerek içinden geçtiğimiz dönemde öne çıkan saldırıları, gerekse de gelecek dönem açısından gündemde olan saldırıları politik ajitasyon ve propagandanın, sistemi teşhirin birer aracı haline getiremiyoruz. Bunun gerçekleştir-

bilmesi içinse öncelikle kendimizin bu noktalara ilgi duyması, okuması, araştırması ve kafa yorması gerekir. Politikaya uzaklığımız yıllardır bu alanlarda bulunmamıza, pratik tecrübe ve deneyimi biriktirmemize rağmen kitleleri örgütleme ve harekete geçirmeye yetmemektedir.

Genel anlamda alanlarımızdaki dağınlık ve insan gücü anlamındaki zayıflama gerçekliğimizi aşma noktasında gerçekleştirilen bu tarz pratiklerimizi bir araç olarak değerlendirme yanını daha fazla öne çıkarmalıyız. Çünkü kitleye ulaşabilecek sağlam bir kadronun yaratılmasını öncelikli görevimiz olarak kabul etmeliyiz. Bunun yaratılması ise ancak sınıf mücadelesinin gündemlerine müdahale ile birlikte politik yaklaşımımızın kavranmasıyla mümkün olacaktır.

Kurultayımıza direnişte bulunan işçilerden katılımın sağlanması, kürsüden kendi süreçlerini anlatmaları olumluluklardan biriydi. Bu konuşmalar içerisinde T. Kürdistanı'ndan gelen **Akyl** tekstil işçilerinin yaşadığı süreç, **Sinanlı** köylülerinin deneyimlerinin aktarılması bölgenin politik atmosferinin kitleye yansıtılması anlamında oldukça önemli ve anlamlıydı. Devletin Kürt ulusuna yönelik saldırılarının anlatılması, gerek bölgede yaşayan halkın sorunlarını gerekse de bu süreçten ne kadar uzak olduğumuzun görülmesi açısından da önemlidir.

DDSB Programıyla ileri adımlar atalım!

Kurultayımız DDSB programının ilan edilmesi anlamında önemlidir. Uzun zamana yayılan program tartışmalarımız bu dönem içerisinde sonlandırılarak, deklare edilmiştir.

Önemli olan ise bundan sonraki dönem açısından programımızı nasıl ele alacağımız ve kitleye mal edeceğimizdir. Daha önce de ifade ettiğimiz gibi programımız açısından tartışmalarımızda tartışılmadığını düşünmemek gerekir. Her bir başlık ve belirlenen konuları kavramak ve derinleştirmek önümüzde durmakta olan görevler olarak algılanmalı ve değerlendirilmelidir. **Demokratik kitle örgütü anlayışımızı, örgütlenme perspektifimizi, sınıfın temel sorunlarına yaklaşımımız ve bakış açımızı netleştirmek ve derinleştirmek zorundayız.** Bu tartışmalarımızı ise anın sorunları ve görevleriyle birleştirmeli, yaşadığımız sıkıntılara çözüm bulmak amacıyla tartışmalı ve tartışmalarımızı pratiğimize yön vermesi gerçekliği doğrultusunda kavramalıyız. En önemlisi de kitleye mal edilmesi gereken bu tartışma süreci hem politikleşmemizi sağlayacak hem de sınıfa zayıf olan bağlarımızın güçlenmesine vesile olacaktır.

Devrimci Demokratik Sendikal Birlik

6 Nisan'dan 1 Mayıs'a; Tüm gücümüzle seferber olalım!

SSGSS Yasa tasarısına karşı geliştirilen karşı koyuşta 13-14 Mart eylemleri ve 6 Nisan Kadıköy eylemi önemli çıkışları ifade ediyor. Bunlardan 13-14 Mart eylemleri işçi sınıfı ve emekçilerin iki saatlik de olsa üretimden gelen gücün kullanılması anlamında öne çıkmaktayken, 6 Nisan mitingi ise Taksim hedefli 1 Mayıs öncesinde prova niteliğinde olmasıyla kendi çalışmalarını açsından özel olarak değerlendirmeyi hak ediyor.

6 Nisan Kadıköy mitingi genel anlamda kitleliliği ve kitlenin canlılığı ile dikkat çekiciydi. İşçi kitlelerinin katılımındaki yoğunluk ve bunlar içinde **Deri-İş'in** hem kitleliliği hem de canlılığı üzerinden atlanılması gereken bir durumdur. Türk-İş'e bağlı şubelerin kortejlerinden işbirlikçi sendikalarınca yönelik tepkinin sıklıkla ifade edilmesi yine önemsenmesi gereken bir noktadır.

Bizler açısından ise önümüzdeki döneme de ışık tutması anlamında de-

ğerlendirilmesi gereken yanlar bulunmaktadır. Son dönem kitle eylemlerindeki canlılığımız ve kitleliliğimiz bu mitingde de kendini göstermiştir. Özellikle de kitlemizin politik geriliğinden kaynaklı güncel gelişmelere ilgisizliğini düşündüğümüzde katılımımızı önemsemek gerekir. Bu canlılığı yürüttüğümüz çalışmaların ve süreçte yönelik ısrarlı müdahalemizin bir sonucu olarak görmek ve değerlendirmek gerekir. Bu ısrarı ve çabayı büyüttüğümüzde ve sistemli bir hale getirdiğimizde alacağımız sonuçların da aynı oranda büyüyeceğini görmek gerekir.

Ancak bu olumlulukların yanında olumsuzluklarımızı görmek ve bu yanlarımızı müdahaleyi daha da önemsemek gerekir. Kitle çizimimizi kavrayıştaki eksiklerimiz devam etmektedir. Emekçilere yönelik hak gasplarını ifade eden sloganlara katılımımızla, anlayışımızı ifade eden sloganların atılmasıyla farklılık, illegal sloganların atıl-

masını bir zorunluluk olarak görme anlayışımızı kendini hala korumaktadır. Kuşkusuz bu sorun ne keskin müdahalelerle aşılacak, ne de kısa zamanda ortadan kalkacaktır. Bu kendimizi eğitmekle, kitle çizimimizin ne olması gerektiğini kavramakla ve sınıf mücadelesinin ihtiyaçlarını anlamakla esas olarak aşılacaktır. 6 Nisan'da yaşadığımız sorunun temelini burada aramak ve ortadan çıkarmak gerekir. Kitlelerin talepleri ve sorunlarıyla buluşmayan, bu taleplerin çözümünü noktasında doğru adresler göstermeyen soyut anlamdaki bizi ifade eden kitleler nezdinde bir hüküm olmadığını görmemiz gerekir. Bu ne bizim ihtiyaç duyduğumuz ve sorunlarımızı burada aramak ve ortadan çıkarmak gerekir. Kitlelerin talepleri ve sorunlarıyla buluşmayan, bu taleplerin çözümünü noktasında doğru adresler göstermeyen soyut anlamdaki bizi ifade eden kitleler nezdinde bir hüküm olmadığını görmemiz gerekir. Bu ne bizim ihtiyaç duyduğumuz ve sorunlarımızı burada aramak ve ortadan çıkarmak gerekir. Kitlelerin talepleri ve sorunlarıyla buluşmayan, bu taleplerin çözümünü noktasında doğru adresler göstermeyen soyut anlamdaki bizi ifade eden kitleler nezdinde bir hüküm olmadığını görmemiz gerekir. Bu ne bizim ihtiyaç duyduğumuz ve sorunlarımızı burada aramak ve ortadan çıkarmak gerekir. Kitlelerin talepleri ve sorunlarıyla buluşmayan, bu taleplerin çözümünü noktasında doğru adresler göstermeyen soyut anlamdaki bizi ifade eden kitleler nezdinde bir hüküm olmadığını görmemiz gerekir.

Bu yaklaşımımız ve kavrayışımız kendisini sadece kitle eylemlerinde değil, aynı zamanda kitlelere yaklaşım ve örgütlenme tarzında da kendini göstermektedir. Siyasal teşhir ve propaganda faaliyetimizi belirleyen ya **"ken-**

di" gündemlerimiz, ya da **"dostane"** sohbetlerimiz olmaktadır. Çalışmalara yaklaşımımız böyle olunca ne eyleme geldiğini dahi bilmeyen bir kitle gerçekliği yüzleşmek durumunda kalmaktadır. Bu mitinge kattığımız kitle gücünden bağimsız olarak, bu gücün ne kadar kof olduğunu da bize göstermekte ve ona göre de tedbirler almamızı gerektirmek zorundadır.

Bu olumluluk ve olumsuzluklarımızla 1 Mayıs'ı karşılamaya hazırlanıyoruz. Sendika bürokrasisinin yaptığı pazarlık ve görüşmeler ne olursa olsun biz yüzümüzü işçi ve emekçilere çevirmeye ve onların katılımını sağlamak, son dönem yaşanan dalgalanmanın imesini arttırmaya yönelmek zorundayız. Devletin alacağı her türlü tutumu öngörerek hazırlıklarımıza şimdiden başlamalıyız. Tüm gücümüzü ve enerjimizi bu noktada yoğunlaştırarak, daralan zamanın her dakikasını en iyi şekilde değerlendirerek sürece yüklenelim!

Nepal seçimlerinde Maoistlerin zaferi

Nepal'de Kurucu Meclis seçimleri 10 Nisan'da gerçekleşti. Katılımın % 60'tan fazla olduğu seçimler genelde sorunsuz geçse de ülkenin belirli bölümlerinde sandık kaçırma olayları ve silahlı çatışmalar yaşandı. Avrupa Birliği ve Japonya'dan gelen gözlemciler seçimlerin uluslararası standartlarda olduğunu açıkladılar.

1996'da NKP(Maoist) önderliğinde başlayan Halk Savaşı'yla birlikte gerici devlet yapısı giderek çözümlenirken Nepal halkı kitlesel şekilde Yeni Demokratik Devrim safalarına katılmaya başlamıştı. Halk Savaşı'nın yükselmesi karşısında kral tarafından yapılan darbe de işe yaramamış ve Maoistlerin parlamenter partilerle yaptığı ittifak sayesinde sokaklara dökülen binlerce Nepalli büyük bir halk hareketi ile kralı geri adım atmaya zorlamıştı. Bu sürecin ardından parlamenter partiler, ABD emperyalizminin ve Hindistan yayılmacılığının da desteği ile süreci tersine çevirmek ve devrimci mücadeleyi düzen sınırları içinde boğarak statüko-yu korumak istese de NKP(Maoist)'in uyarı ve müdahaleleri sonucunda Kurucu Meclis seçimleri 2 kez ertelendikten sonra nihayet başarıyla gerçekleşti.

Kurucu Meclis, yeni Nepal Devletinin düzenini ve işleyişini netleştirecek olan anayasayı hazırlayacak ve yeni devletin inşasına paralel ilk genel seçimleri örgütleyerek ülkenin yönetimini bu seçimi kazanan partiye bırakacaktır.

Seçim öncesindeki kampanyasında alternatif programlarıyla Nepal

Gericilerin beklentilerinin üzerinde oy alarak seçimden zaferle çıkan NKP (Maoist)'in Kurucu Meclis'te çoğunluğu elde etmesi beklenmektedir. Bu sayede Maoistlerin yeni anayasayı daha uygun şartlarda yazacağı anlaşılmaktadır.

halkının gerçek taleplerini dillendiren NKP(Maoist) feodal üniter yapının yerine, ülkedeki farklı ulusal azınlıkların eşit şekilde temsil edileceği **federal demokratik bir devlet** kurulacağını açıklamıştır. Köklü değişimler için güçlü bir önderliğe ihtiyaç olduğunu vurgulayarak **Başkanlık Sistemini** savunmuştur. Monarşinin derhal kaldırılmasını, gerici Nepal ordusunun lağvedilerek yeni bir ulusal ordunun kurulmasını, feodalizmin tasfiye edilerek toprak reformunun yapılmasını programına almıştır. Emperyalistlerin imzalattığı tüm eşitsiz an-

laşmaların iptal edilmesini ve bir arada, barışçıl ve eşit şekilde yaşama ilkesini dış politikada uygulayacağını ilan etmiştir. Bunun gibi çok sayıda temel konuda Maoistlerin sunduğu devrimci çözümler halk tarafından coşkuyla sahiplenilmiş ve bu sahiplenme seçim sonuçlarına da yansımıştır.

Kurucu Meclis seçimi karma sistemle yapıldı. Her seçim bölgesinde seçmenler önce bölgelerindeki adaylardan birini seçtiler, ardından da partilere oy verdiler. Böylece hem bölgeden bir aday gönderil-

mekte hem de partiler aldıkları oy oranına göre listelerinden gösterdikleri adaylarla mecliste temsil edilmekte.

Seçimler 10 Nisan'da sona erse de sayım işlemleri zaman almaktadır. Özellikle kırsal bölgelerden seçim sandıklarının önemli bir kısmı 14 Nisan tarihinde şehir merkezlerine ulaşmadığından bu bölgelerin sandıklarının sayımı başlamadı. Dolayısıyla Maoistlerin güçlü olduğu ve Halk Savaşı'nın temellerinin atıldığı **Rolpa, Rakum** gibi bölgelerin oyları daha hesaba katılmadı. Bu sandıkların açılması Maoistlere olan desteğin artacağı bekleniyor. Kesin seçim sonuçlarının 3 hafta içinde ilan edileceği beklenmektedir.

Ancak şehir ve kasabalarda 14 Nisan itibarıyla kesinleşen seçim sonuçları NKP(Maoist)'in seçim ba-

şarısını ortaya sermektedir. Sayımın sona erdiği 175 seçim bölgesinin 105'inde Maoistlerin adayları kazanırken NK (Nepal Kongresi) 25 koltuk, UML (Birleşik Marksist-Leninist) ise 20 koltuk elde edebildi.

Prachanda, Baburam, Mahara, Hsila Yami, Ananta, Dev Gurung'in aralarında bulunduğu Maoist önderler seçim bölgelerinde en yüksek oyu alarak Kurucu Meclis'e seçildiler. Özellikle Prachanda ve Baburam'ın seçim bölgelerinde oyların büyük çoğunluğunu, rakiplerinden açık ara farkla elde ettiği görülmektedir.

Gericiliğin en güçlü olduğu, Maoistlerin ise görece daha yeni örgütlenmeye başladığı büyük şehirlerde Maoistlerin şu ana kadar aldıkları oy burjuva medyada dahi başarı olarak kabul edilmektedir. Katmandu'da 10 seçim bölgesinin 4'ünü NKP (Maoist) kazanırken, 6'sını NK elde etti. Büyük şehirlerden Lalitpur'da Maoistler 3 seçim bölgesinden de zaferle çıktı.

Batı illerinde ise NK'nin geleneksel olarak güçlü olduğu şehirlerde Maoistlerin zafer kazanması da gericiler açısından sürpriz oldu. **Bardiya**'daki 4 seçim bölgesinin ve **Dang**'daki 5 seçim bölgesinin hepsini Maoistler kazandı. Bu bölgede UML'nin ve NK'nin üst düzey liderleri Maoist adaylar karşısında yenilgiyle karşılaştı. Burjuva basında Maoistlerin topraklara el koymasına karşı halkın desteğini kazanmalarının şaşırtıcı olduğu vurgusu dikkat çekicidir.

"Halkımızın güvenine layık olacağız!"

Seçim zaferinin netleşmeye başlamasıyla birlikte halkla birlikte kutlamak amacıyla bir toplantı düzenlenen Prachanda partilerle ve uluslararası toplulukla çalışmaya devam etmek istediklerini vurguladı. Partilerinin ulus çapında zafer kazandığını belirten Prachanda, tüm gözlerin kendilerinde olduğunu, halkın kendilerine gösterdiği güvene layık olacaklarını açıkladı. Uluslararası toplulukla ve özellikle Çin ve Hindistan'la iyi ilişkiler kurmak istediklerini vurguladı.

Seçim sonuçlarının açıklanmasıyla birlikte Hindistan devletinin yetkilileri de bir açıklama yaparak Maoistlerle çalışmaya hazır olduklarını duyurdular. Seçimlere gözlemci olarak katılmak üzere gelen **ABD Eski Başkanı Jimmy Carter** ise Kurucu Meclis seçimlerinin halkın gerçek taleplerini yansıttığını, seçimlerin dünyaya örnek olduğunu ve artık ABD'nin Maoistlerin seçim zaferini tanıması gerektiğini açıkladı.

Seçim sonuçlarının açıklanmasıyla birlikte UML lideri **Kumar, Nepal** ve Nepal Kongresi lideri **Sushil Koirala** da parti başkanlığından istifa ettiklerini açıkladılar.

Gericilerin beklentilerinin üzerinde oy alarak seçimden zaferle çıkan NKP(Maoist)'in Kurucu Meclis'te çoğunluğu elde etmesi beklenmektedir. Bu sayede Maoistlerin yeni anayasayı daha uygun şartlarda yazacağı anlaşılmaktadır.

Kıbrıs'a barışı ancak Kıbrıslılar getirebilir!

Kıbrıs'a müdahale hakkında kısa bir süre önce ortaya çıkan "bilgiler" düne kadar söylenen yalanları deşifre ettiği gibi, oynanmakta olan oyunu da görmeye, göstermeye olanak sağladı.

Tam olarak açılmayan konu hakkındaki gizli arşivdeki bilgiler, Türkiye'nin Kıbrıs'a müdahalesinin ABD'nin ve İngiltere'nin onayıyla ya da hiç değilse göz yummasıyla gerçekleştiğini gösterdi. Yıllardır **TC'ye ambargo, KKTC'ye ambargo, emperyalizme rağmen barış hareketi** denilen şeylerin gerçekleştiğinin sıkı sıkıya örtülmesi demek olduğunu görmüş olduk. Tuhaf olan şey konunun tümüyle geçitirilmesi idi. Yunanistan saldırısının engellenmesi, meselenin esası olmadığı halde sadece ona değen yorumlar yapıldı! Oysa bundan daha önemli olan şey, TC müdahalesinin ABD ve İngiliz onayına/göz yummasına dayanmasıdır. Genelde çekişmenin İngiltere, Yunanistan ve TC arasında olduğu iddia edilir, oysa gerçekte çekişme emperyalistlerle, özellikle de Kıbrıs'ta üssü ve "egemenlik" hakkı bulunan İngiltere ile **Kıbrıs halkı** arasındaydı. Kıbrıs'taki darbe, "**İç savaş**" ve Türkiye işgali bu çekişmenin İngiltere'nin varlığını ve umduğu ölçüde egemenliğini korumaya yaradı, başka da bir şeye yaramadı.

Şimdi herkes çok daha iyi biliyor ki, bağımlı ülkelerdeki ya da bu ülkeler aracılığıyla gerçekleşen başka ülkelerdeki iç kargaşaların arkasında emperyalizm bulunmaktadır. Kıbrıs da bunlardan biridir. Konu hakkında Kenan Evren'in verdiği demeçler bile yenilir yutulur gibi değildi. Basbayağı pervasızlık derecesinde açıklamalar yapıldı O'nun tarafından! Hatırlanacağı gibi CNN Türk'te bir programa katılan 7. Cumhurbaşkanı Kenan Evren, "Kıbrıs'ta çözüm için toprak konusunda katı bir görüş benimsemediğimi", 1974 yılında Kıbrıs hareketi yapıldığı zaman Kara Kuvvetleri Kurmay Başkanı olduğunu, çıkarma kuvvetlerinin önceden saptanmış sınırdan daha ileri gittiğini belirtmişti. Evren ayrıca "Hatta bizim planımızda Maraş yoktu, ama Maraş da boşalmış bir vaziyetteydi. 'Ne yapalım Maraş'ı?' dediler. 'Gi-

rin' dendi. Hatta yanlışlıkla İngilizlerin üssüne de girdiler, sonra geri çekildiler" demişti. Bu açıklamalar üzerine ise Emekli Büyükelçi Yalın Eralp da, Evren'in Kıbrıs konusunda söylediklerinin doğru olduğunu belirtmiş, uluslararası ilişkiler uzmanı Doç. Dr. Emin Gürses ise, "Eğer Kenan Evren bu sözleri söylemişse ona biraz daha para verelim, rahat etmesini sağlayalım da yeter ki sussun" diyebilmişti.

O can alıcı açıklamalar dahi laygınca gündem olamadı.

Emperyalizmin perde arkasından yönettiği bir işgal var Kıbrıs'ta. Bu işgal sözde Kıbrıs'taki Türklerin korunması adına gerçekleşti. Oysa hiçbir koruma işgali açıklayamaz. Korumaya neden olan tehlikenin varlığından halen bahsedilebilir mi? Hayır, bundan bahsedebilecek olanların Yunanistan'da Cunta'nın devrildiğinden, onun omuz verdiği Makaryos'un yenildiğinden, faşist akımın yok olması da, yok sayılacak seviyeye geldiğinden habiber olmaları gerekir. Ki bunların asla işgalin gerekçeleri, asıl gerekçeleri olmayacağını biliyoruz. Buna karşın sözde gerekçelerin de bir geçerliliği yoktur. Kıbrıs'ta başka devletlerin askeri güç bulundurulmasına, buna İngiltere de dahil, uygun, yeterli sebep ancak uydurulabilir, bunun dışında geçerli değildir.

Kıbrıs'ta Kıbrıslıların egemenliği için uğraşılmalıdır. Bu da tüm inisiyatifin Kıbrıslılarda olması anlamına gelir. Oysa mevcut durumda, tüm "taraf"lar (kendini taraf addedenler) öncelikle bu temel ilkeyi ihlal ediyorlar, karar gücü emperyalistler ve kendini garantör ilan edenler oluyor. Bu sayede Kıbrıs halkının inisiyatifi yok sayılıyor.

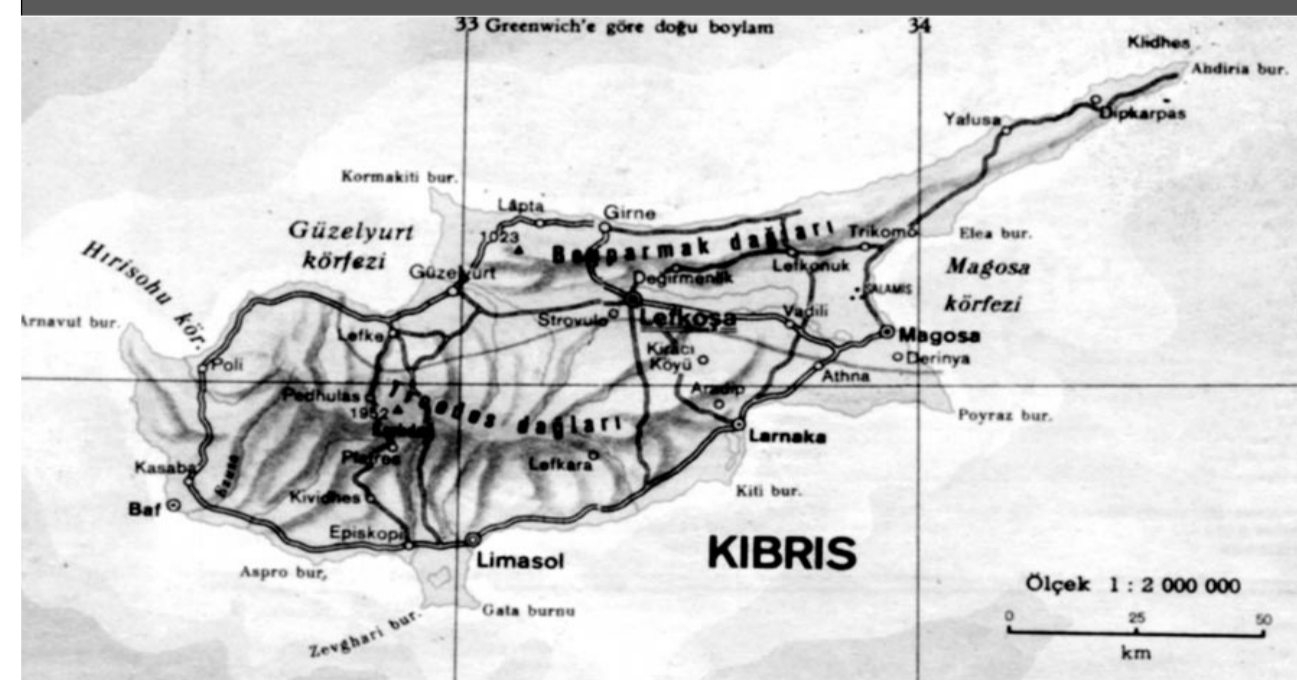
Dönüp yeniden bakıldığında gizli arşivdeki belgelere TC işgalinin ABD'nin, dolayısıyla İngiltere'nin nasıl işine geldiği ve o nedenle buna göz yumduğu anlaşılacaktır. **İngiltere'nin Ada'daki varlığını riske so-**

kan bağımsız Kıbrıs, işgal sayesinde İngiltere'ye ve de ABD'ye boyun eğen Kıbrıs haline gelmiştir. TC işgali özellikle Kıbrıs Türklerinin çıkarına değil, zararına bir sonuç doğurmuştur. Salt Türklere dönük saldırıların durması amaçlanmış olsaydı Kenan Evren'in ifşa ettiği gibi "ge-reğinden fazla" alan istila edilmezdi.

Son dönemde Hristofyas'ın Cumhurbaşkanı olması emperyalizm gü-

çlüklerini ve birleşmeye hayır dediklerini iddia ediyor. Bu bir çarpıtmadır. En azından Tasos Papadopolos'un seçimleri kaybetmiş olması bile bu propagandanın maddi olgulara dayanmadığını göstermiştir. **Denilebilir ki, Annan Planı'na hayır diyen Kıbrıslılar daha onurlu davranmış, emperyalizmin inisiyatifi tanımamışlardır.** Bununla beraber bu onurlu tavra imza atanlar, birleşik bir

Bağımlı ülkelerdeki ya da bu ülkeler aracılığıyla gerçekleşen başka ülkelerdeki iç kargaşaların arkasında emperyalizm bulunmaktadır.

dümlü "barış" planları yeniden gündeme sokuldu. Kuşkusuz Kıbrıs'ın birleşmesini içeren bir çalışmanın gerçekleştirilmesi gerekmektedir. Her ne olursa olsun bu yöndeki gelişme, mevcut durumdan ileri olmaya adaydır. Ancak Annan Planı'nın reddine dair politikalar sorgulandığında Kıbrıslıların büyük çoğunluğunun birleşmeye değil, emperyalizmin inisiyatifi ne hayır dediğini görürüz. Bu çok önemlidir. Türkiye'de egemen sınıflar medyası bu gerçek yerine Kıbrıs Elenlerinin Türklere tanınan haklara karşı

Kıbrıs'ı da istemektedir. Dolayısıyla barışı emperyalizmin şemsiyesi altında arayanlarla, mevcut statükoyu sürdürme arzusunda olanlarla geniş Kıbrıs halkının esasen bir ortaklığı bulunmamaktadır. Aksine Kıbrıslılar bu iki güce karşıdır.

Genel Kurmay Başkanı Büyükanıt'ın Kıbrıs ziyareti hem zamanlama açısından hem de oradaki demeçleri bakımından Kıbrıs halkının çoğunlukla karşı durduğu bu iki gücü, akımı da içermektedir.

Cumhurbaşkanı Mehmet Ali Ta-

lat, seçimleri Denktaş'a karşı kazandığında Türk egemenleri özellikle de generaller muazzam derecede rahat-sız oldular. Buna açık etmekte hiçbir beis görmediler. Rauf Denktaş ile olan gönül ilişkilerini had safhaya çıkardılar. O yüzden sözü geçen ziyarete Talat'ın "**geç oldu ama güç olmadı**" serzenişini pek anlamlı olmuştur. Ama elbette öze dair bu hiçbir şeydir. Gerçekte yaşanmakta olan Türk ordusunun inisiyatifi uluorta, her şeye rağmen Kıbrıs halkından üstün bulunduğu propagandasıdır. Hristofyas ile yapılan görüşmeden sonra Büyükanıt'ın bu "gecikmiş" ziyareti gerçekleştirilmesi görüşmelere direkt müdahaleden başka hiçbir anlam taşımıyor. Böylece bir kez daha

kiye halkının ne de Kıbrıslı Türklerin inisiyatifi Türk ordusu temsil edebilir. Kıbrıs'taki tüm konuşmaları bunu apaçık ortaya koymuştur. Kendini ne mevcut hükümetin ne de Kıbrıs halkının iradesine endeksleyen Büyükanıt, ancak bekledikleri normlar gerçekleşirse işgale son verebileceğini iddia etme cüretini göstermiştir. Oysa Adanın bağımsızlığından dem vuranlar da kendileridir.

Büyükanıt, Türkiye'deki demokrasi anlayışını aynen Kıbrıs'ta da uygulamaktadır; gelecek hakkındaki kararı biz veririz, buna uymak demokrasidir, uymamak suçtur, (kendi tabiriyle) ihanettir! İşte Kıbrıs'ta da beyan edilen budur. "**Bizim belirlediğimiz dışında hiçbir şey barış olarak adlandırılmaz; bu yüzden bize rağmen adım atılamaz. Atılacak her adım ben olmadığım da küçüktür ve başarısızlığa mahkumdur.**" İşte Kıbrıs'a sadece akan kanı durdurmak için gittiklerini iddia edenlerin durumu budur.

Kıbrıs halkına reva görülen bu uygulamanın teşhisi çok önemlidir.

ABD'nin Irak işgaline karşı çıkan ABD halkının duruşunu örnek almak gerekir. Nasıl bu duruşu göstermeyip ABD ordusunu alkışlayanlara nefret duyuyorsak burada da aynı özellik geçerli olmalıdır. Büyükanıt'ın konuşmalarını Bush aynı içerikte Irak'ta defalarca yapmıştır!

Özellikle vurgulamalıyız, **Kıbrıs'a barışı ancak Kıbrıslılar getirecektir.** Çünkü Kıbrıs'a savaş ve bölünmeyi emperyalistler ve garantörler getirdi. Kıbrıs'taki tüm yabancı güçler ülkeyi koşulsuz terk etmelidir! Hiçbir "**barış**" dayatılmadan, **Kıbrıslıların kendi geleceğini tayin etmesine olanak verilmelidir.** Kıbrıs üzerindeki yabancıların tüm inisiyatifi ve söz hakkı yok sayılmalıdır.

Kıbrıs'ı işgal etmiş bulunan ülkenin vatandaşları olarak bunları savunmak ve bunların gerçekleşmesi için çalışmak herkesten önce bizim görevimiz olmalıdır. "**Kıbrıs'ta yaşayanlar Kıbrıs halkının sorunudur**" demek ve işgal gücünün varlığına karşı durmamak sosyal savenizmin uç biçimlerinden biridir. Asla taşınmamalıdır.

“Umudun öyküsünü yazmak bize düştü...”

1968 yılında Çorum'un Mecitözü ilçesine bağlı Dağsaray köyünde Alevi ve yoksul bir ailenin çocuğu olarak dünyaya gelen Erol Özel örgütlü faaliyetine 1989 yılında Amasya Meslek Yüksek Okulunda okuduğu dönemde Gençlik Birliği bünyesinde başladı. Özgür Güler ile birlikte 21 Nisan 1999'da Tokat Serkiz'de şehit düştüğünde Proletarya Partisi'nin İleri Sempatizanıydı.

Sizlere yoldaşımızı (Erol Özel'i) anlatmaya nereden başlasam kaygısı ile kararsızlık yaşarken, anılar denizi içerisinde can simidi oluyor onunla Nevşehir Hapishanesi'ndeki vedalaşmamız.

Gitmeden onunla vedalaşıp, onu görmeye gelemeyeceğimi, mektup yazamayacağımı bir şekilde anlatacak olmanın sorumluluğu ile biniyorum Nevşehir otobüsüne. Oraya vardığımızda diğer dostlarla tanışıyoruz. Hapishanede bir dostun nikah şahidliğini yapmak için gidiyorum Nevşehir'e. Hep birlikte bizi hapishaneye götüreceğ minibüse biniyoruz. Dibinde, kenarında, uzunca uzanan düzlerinde bir çalısı bile olmayan Nevşehir Hapishanesi'nin Tiyatro Salonu'nda buluyoruz kendimizi. Girer girmez dostlarla sarmaş dolaş oluyoruz. Heyecan, özlem dilimindeki sözcükleri bir yerlere saklıyor. Tutuk acemi bakışlara bırakıyor kendini, evlenecek dostların nikahı kıydıktan sonra türküler eşliğinde halaylar çekiyor. Yorgunluğumuz dost sohbetlerinde dinlendirip içerinin tutuk havasına heyecanı, dışarıyı taşıyoruz. Nihayet yalnız kalıyoruz. Gideceğimi, bir daha görüşmeyeceğimizi söylüyorum. Yine mu-

zipçe “yaa demek öyle” diyor. Sorularına yanıt vermeyeceğimi bildiğinden sormuyor, nereye diye. “İyi düşündün mü?” diyor, “evet” diyorum. “Görüreceğiz, yakında” diyor, gülümsüyor. Ardından vedalaşıyoruz.

... Zaman hızlıcı akıp gidiyor. Gruplar halinde gerilla bölgelerine yolculuklar başlıyor. Hüznüm yoldaşlarımdan ayrılmam. Heyecanlıyım, ne zaman bana sıra geleceğinin sabırsızlığı taşıyorum. Ben yolculuk anımı sabırsızca beklerken Bayrampaşa Hapishanesi'nden, Nevşehir Hapishanesi'nden firarlar oluyor. Deliler gibi seviniyoruz. Halaylar çekiyoruz, birbirimize sarılıyoruz. Böylesi coşkulu bir dönemde benim sıram geliyor. Doğup büyüdüğüm şehri geride bırakıp düşünüyorum yıllara...

Yolculuk boyu hiç konuşmuyoruz. Her yanı ormanlık olan Karadeniz'e doğru gittiğimizi anlıyorum sonra... Yolculuğumuzun bittiği yerde yoldaşlarımızla tanışıyorum. Akşam olduğunda yoldaşlarımızla yeni mekanımıza yolculuğumuz başlıyor. Arabayı kullanan yoldaş birçok konuda bize bilgiler anlatıyor. Bozuk bir yola giriyoruz. Şoför ara ara aracın farlarını belli aralıklarla açıp kapatıyor. Karşı tepeden de bir ışık yanıp sönlüyor. “Geldik” diyor yoldaş, bir süre sonra gerillalar bizi karşılıyor. Gerillanın karargahına doğru ilerliyoruz. Uzun bir süre yürüdükten sonra, öncü yoldaş “Kamo loo” diyor. Karşı taraf; “Simé kamo lo, maymê metersi” diyor ve ağaçların içlerinden nöbetçi ile selamlaşıp konaklama yerine doğru heyecanla ilerliyoruz.

... Eğitim sürecini tamamladıktan sonra faaliyet gruplarının ayrılacağını öğreniyorum. Görevde bulunan bir gerilla birliği geliyor. En son Nevşehir'de bıraktığım muzip gülümsemeyle karşılaşıyorum. “Sen gelmeden biz çoktan geldik. Gördüğün gibi görevlere gidiyoruz” diyor. Cevap vermeyi düşünmüyorum bile, şaşkın ve heyecanlıyım. Kod adının Akın olduğunu öğreniyorum Erol'un.

Mücadele yaşamında böyle “ilginç” tesadüfler de oluyor. Tesadüfler aynı yönde atan yüreklerin, anın gerekliliğini anlama çabası ile birleşince bir daha hiç göremeyeceğimizi düşündüğümüz yoldaşları tekrar görebilme fırsatlarını yaratıyor. Yaylalarda bir süre daha “misafir” olup düşünüyorum yıllara... Akın yoldaş grubun öncüsü; arazi bilgisi, düşmanın hareket tarzını anlama çabası her geçen gün artıyor. Karadeniz'de gerilla savaşını yaygınlaştırabilmek için araziyi kavrayan, düşmanın hareketini çözümleyen komutanlara ihtiyaç duyduğumuz bir anda Akın yoldaş bunlardan biri oluyor.

Faaliyet alanımızda Akın yoldaşla birlikte bizi tanıyıp sahiplenen; ... köyüne giriş yapıyoruz. Amacımız köy toplantısı yapmak. Gerilla birliğimiz kalabalık, komutan yoldaş gerilla birliğini birkaç gruba ayırıyor. Savunma grubunu stratejik bir tepeye mevziledirdikten sonra köye yaklaşıyoruz. Köyde düğün hazırlıkları olması nedeni ile kalabalık ve ayrı bir canlılık var. Sokakta köylülerle ayaküstü sohbet ediyor. Biz de köylülerle sohbet ediyoruz. Geçmişte devrimcileri tanısa da halk, devletin anti-propagandalarının etkisiyle bizi görmeden “Anarşistler geldi” diyebiliyordu. İlişkilerin ilerlemesi sonucunda ise kendi anlatıyordu köylü; “Anarşist değilmiş bunlar, buranın çocukları...” diye. Gerilla devletin anti-propagandalarını boşa çıkarıyordu.

Akın yoldaşın köylülerle ilişkisi görülmeye

Yitirdiklerimiz umutlarını, inançlarını ve deneyimlerini geride kalanlara, yoldaşlarına, bizlere bırakmıştır. Gidişleri canımızı çok yaksa da bıraktıkları umudu hala yaşıyor olmaktadır bizi rahatlatan.

değerdi. Dış görünümü ile Kürtlere benzediği için bazı köylüler; “Aho bu arkadaşımız demez ama Kürt'tür” deseler de Akın yoldaşı tanıksa; “De bakım neredensin sen?” derlerdi. Bölge halkının yaşam biçimini, sorunlarını iyi bildiğinden onları dile ile anlatırdı çözümleri de. Halk bizlere karşı güven ve sevgisini kolayca kazanırdı. Gözlere ve ellere bakardı halk, gözlerimizdeki ateş, ellerimizdeki nasır yakınlaşmamızı kolaylaştırırdı.

Bize yakınlığı ile tanınmış köylülerden birinin evindeyiz yine, Akın yoldaş, konuşulacak belli konuları konuştuktan sonra sofrayı toplayan evin hanımına dönüp;

- Bu güzel güzel konuşuyor da, sana evde yardım eder mi, döver mi seni? Kadın sınıyı bıraktı ekme tahtasının üzerine;

- Akın kardaşım, bu böyle deyo eme siz varı-

ken böyle. Yokken bir işin ucundan tutmaz.”

Adam biraz da utanarak;

- Hir insanın bir kusuru olur.

Adamı duymamış gibi Akın yoldaş kadına;

- Ayaklarını yıkatır mı sana?

- Hee... dedi kadın.

- Bunca işi yaptırırısın, bir de ayaklarını yıkatırısın.

“Söz ayak filan neyim yıkatmam, yardım da ederim” diyor adam en son.

...

Gerilla yaşamında bizler kocaman bir aile idik. Birinin turnağı incine hepimizin canı yanardı. Uzun yıllar birlikte yaşadığımız yoldaşlarımız olduğunda ise duygular daha yoğun olurdu.

Olumlu ve olumsuz yönleri ile bir bütün olan Akın yoldaş, dönem dönem düştüğü hataları karşısında yenilmedi. Yaşama ve mücadeleye dört elle sarıldı. Hataları aşmanın Partiyeye açık olmakla, samimi ve dürüst davranmakla olacağını bir kez daha göstermiş oldu. O bu duruşuyla da hepimize örnek oldu.

Akın yoldaş, mücadele denilen okyanusta sadece bir damlaydı. O, yaşadıklarını paylaşarak ilerleme ve gerileme denilen olgunun düz bir seyir izlemediğini bir kez daha gösteriyordu. O'nun için parti kültürüne, değerlerine sıkıca tutunan

Mücadelemize ışık tutan sözler

* Direnme savaşımız bir halk savaşıydı, çünkü siyasi hedefleri, milli bağımsızlığı yeniden kazanmak için emperyalist boyunduruğunu ezmek, köylülere toprak vermek için feodal toprak ağalığına son vermek; başka bir deyişle, Vietnam toplumundaki iki temel çelişkiyi -bir yanda, ulus ve emperyalizm arasındaki çelişme; öte yanda, halk ile özellikle köylülerle feodal toprak ağaları arasındaki çelişme- radikal bir şekilde çözmek ve Vietnam devrimi için sosyalizme giden yolu açmaktır. (Halk Savaşı, Halk Ordusu- Vo Nguyen Giap- Sol Yayınları- Sf 37)

* Her türlü feodal boyunduruğu kırmak, uluslara karşı her türlü baskıya, uluslardan biri ya da dillerden biri için her türlü ayrıcalığa karşı çıkmak, demokratik bir güç olarak proletaryanın mutlak görevidir, ulusal kavgalarla karartılan ve geciktirilen proleter sınıfının savaşımının mutlak çıkarıdır. Ama kesin olarak sınırlandırılmış olan ve sınırları belli tarihsel bir alana yerleştirilmiş bulunan çerçevenin ötesinde burjuva milliyetçiliğine yardım etmek, proletaryaya ihanet ve burjuvazinin safına geçmek olur. (Ulusların Kaderlerini Tayin Hakka- Sol Yayınları- 6. Baskı- Syf 33-1enin)

Pusulula

İdeolojide netlik kazanmanın ön koşuludur!

Bugün başta işçi sınıfı olmak üzere tüm ezilen emekçilerin, Kürt ulusunun ve diğer azınlık milliyetlerin karşı karşıya kaldıkları sorunların yaratıcıları aynı burjuva ideolojik çöplükten beslenen emperyalistler, işbirlikçileri ve uşaklarıdır. Haksız savaşların, işgallerin, işsizlik ve yoksulluğun, asimilasyon ve ırkçılığın yaratıcılarının da bu haniler olduğu tarihi belgelerle ortadadır.

Ama ne yazık ki, bu gerçekleri göremeyen gözler, görüp sessiz kalan yığınlar vardır. Göremeyen gözlerin görmesi sağlanmadıkça, sessiz kalan yığınların sessizliği bozulmadıkça, sömürü ve zulüm düzünü devam eder. O halde geniş yığınlar nezdinde gerçeklerin görülmesini sağlamak, sessiz yığınların sessizliğini bozmak temel bir sorundur.

Tarihin çarkının ileriye doğru dönmesi hep kararlı adımların atılmasıyla sağlanmıştır. Ama bu hiç de kolay olmamıştır. Bunun için sınırsız emek verilmiş, bedeller ödenmiştir. Yenilgiler, iç ihanetler ve daha da kötüsü uzun tarihi dönemler sömürü ve zulme karşı tam bir çöl sessizliği ya-

şanmıştır. Böylesi süreçlerde, ezilenlerin umudu, değişime olan inançları önemli oranda tükenmiş ve zulüm düzeni içinde kendilerine yer bulma bencilliği, bireyciliği tek geçer akçe haline gelmiştir. Bu da toplumda çürümeye, yozlaşmaya yol açmıştır. Fakat, bencilliğin, bireyciliğin ve çürümenin en yoğun yaşandığı dönemlerde dahi, buna karşı bir direncin, yeniden bir umudun yerleştiğine de tarih tanır. Her şeyin karşıtıyla birlikte var olması bilimsel bakış açısının pratik karşılığı da budur. Ve tarihin ilerleyişi de bu zıtların savaşımı sonucudur. Bu demektir ki, zalimlerin varlığı, ezilenlerin varlığını kaçınılmaz kılar. Kaçınılmaz olan diğer bir şey ise; en sessiz, en hareketsiz sanıldığı dönemlerde dahi ezen ve ezilenler arasında süren savaşımın varlığıdır. Bu savaşım bazen içte biriken bir öfke ve nefret biçimine bürünür, bazen ise, bu öfke büyük direnişlere ve tarihsel eylemlere dönüşür.

Burada bazı gerçeklerin altını çizmekte yarar görüyoruz. **Birincisi**, sessizlik veya mücadelenin geri düzeyde olması, hiç kimseye ezilenlerin

büyük tarihsel başkaldırıları hakkında tereddüde düşme hakkını vermez. **İkincisi**, tarihsel büyük değişimler kendiliğinden olmaz. Bunun için öncü, öncünün bayrağı altında toplanan yığınların varlığı olmazsa olmazdır.

Proleter ideolojik netlik zorluklara karşı açılmış bir savaş ve karanlıklara tutulmuş bir ışıktır. Proleter ideolojik netlik, ezilen yığınlarla duyulan güven, zaferin kaçınılmazlığına olan inançtır. Bu netliğin olmadığı yerde, yıkım, umutsuzluk ve geleceksizlik bir kader haline gelir. Bu anlamıyla kadro ve ileri militanları sürekli ideolojik bir eğitime tabi tutmak ve bu yönlü silahlandırarak sınıf savaşımı için temel bir sorundur. Özellikle zor koşullarda, zorluklarla savaşma, tikanlıkları aşmak için ileri militanların ideolojik ve politik çalışmaya öncelik vermesi mevcut sorunların çözümü içinde gerekli ve zorunludur.

Dünyada ve ülkemizde içinden geçtiğimiz süreçte devrim ve karşı devrim güçlerinin analizi, geçici de olsa mevcut durumun devrim ve sosyalizm mücadelesi aleyhine yaratmış olduğu tabloyu doğru bir temelde çözmek için bu gereklidir. Unutmamak gerekir ki, örgütlü güçlerimiz bu konularda ne kadar derinleşip kavrayış düzeyleri gelişirse geniş yığınları ikna etme, onların kafasında var olan sorulara yanıt verme pratikleri de o denli güçlü hale gelir. **Ama**

bu yönlü taşınan her zaafli duruşun ikna gücü de zayıf olur. Çok yalın bir dille ifade edecek olursak, ikna etmek için ikna, inandırmak için inanmış olmak lazım. Eğer bu silahları kullanma inancı ve yeteneği zayıflamış ya da geri bir düzeydeyse, kafalardaki sorulara yanıt, umutsuzluklara umut, karanlıklara ışık olunamaz. Bunu başaramadığımız zaman da sorununun ya da sorunların çözülmesi değil, onun bir parçası haline gelmemiz kaçınılmaz olur.

Bunun böyle olduğu tarihi tecrübelerle ortadadır. Dolayısıyla yaşadığımız çağda devrimci ve sosyalist fikirler geniş yığınlarla taşınmadığı sürece ileriye doğru bir hamlenin olması düşündürülemez. Oysa proleter ideolojinin ve devrimci teorinin özellikle yirminci yüzyılda oynadığı tarihsel rol bütün çıplaklığıyla orta yerde duruyor. Dış nesnel koşulların olgunlaşması ve olgunlaşan bu koşullar üzerinde proleter ideolojide ve teoride derinleşen tüm partilerin çözümleme gücü artmış, savaşım iradesi ve inancı büyük zaferlere imza atmıştır. Şu açık ki, güçlü bir devrimci hareketin gelişmesi proleter ideolojinin derinleşmesi ve gelişmesiyle mümkündür. Dolayısıyla proleterleşme, proleter ideolojiji savunmada yaşanan her zayıflık, bu ideolojinin geniş kesimlere taşınmasını da zayıflatır. Tüm bu zayıflıklar

geniş yığınlarla ulaşmayı engeller, yürüyüş temposunu geriletir, teorik derinleşmeyi, analiz gücünü ve pratik hücumu sakatlar.

Devrimci çalışmada başarının yolu doğru bir ideolojik bakışla işe başlanmaktan geçer. Tabi ki bu her şey değil, ilk olması gereken ön koşuldur. Çünkü doğru ideoloji, bu ideolojinin yön verdiği tüm kararlar ancak bunun gerekliliğine inanan ileri militanlarla, kadrolarla hayata geçirilir. Eğer bu kadroların niteliksel ve niceliksel gücünde bir zayıflık varsa, kararların ve çağrılarının kitlelere ulaşması, kitlelerin doğru bir ideoloji etrafında harekete geçirilmesi zorudur. Özellikle burjuvazinin kapsamlı ideolojik saldırılarının olduğu bir dönemde daha geniş ve yaygın bir ideolojik hesaplaşma olması gerekir. Varolan objektif tablodan dolayı daha geri bir düzeyde olunması yaratılan tahribatların daha da derinleşmesine yol açıyor.

Bu gerçekleri görmek, sınıf mücadelesi pratiği içinde sürece yanıt olabilecek, yeterli kadar ideolojik donanım ve teorik derinliğe sahip yeni ileri militanların açığa çıkarılması hedefine kilitlenmektir. Eğiterek eğitilmek, denetleyerek denetime açık olmak, pratik sorunların çözümünü için incelemek, yeni fikirlere açık olmak prensibimiz olmalıdır. Bu yolda ilerlemek, kolektif aklın egemenliğine hiz-

Kavgada ölümsüzleşenler

Mercan vadisi şehitleri

25 Nisan 2000 tarihinde Dersim-Ovacık Mercan Vadisi'nde TKP/ML TIKKO gerillaları ile TC güçleri arasında çıkan çatışmada pusuya düşen ve son mermilerine kadar savaşarak şehit düşen **Yusuf Ayata**, **Fehiman Bozgurt**, **Umud İl**, **Zeynel Erdoğan**, **Fikret Vural**, **Hasan Akyol**, **Mustafa Toptaş** birer direniş abidesi olarak tarih sayfalarında yerlerini aldılar.

Yusuf Ayata; 1972 dersim doğumlu Yusuf Ayata, çocuk yaşlardan beri Proletarya Partisi'ni tanıyan ve 1988 yılında örgütlenen bir yoldaştır. Bu dönemde de gerilla bölgelerinde faaliyet sürdürmüş, bir çatışmada aldığı yaradan dolayı bir süre tedavi görmüş, ayrıca Bekaa Kampı'nda da eğitim almış yoldaşlardan biridir. 1992 yılında Dersim'e giden gerilla birliği içinde yer almış ve Parti Aday Üyesi iken çıkan çatışmada şehitler kervanına katılmıştır.

Hasan Akyol; 1978 doğumlu olan yoldaş, Proletarya Partisi'ni tanıyarak büyüdü. İstanbul'da kaldığı dönemde TMLGB saflarında örgütlendi. 1996 yılında GB'nin çağrısı doğrultusunda gerillaya katıldı. Karadeniz Bölgesi'nde birçok çatışmaya katıldı ve olumlu bir pratik sergiledi. Şehit düştüğünde TKP/ML Aday Üyesi'yd.

Fehiman Bozgurt; 1974 doğumlu olan Fehiman yoldaş, Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile Mersin'de lisede okurken tanıştı. 1993 yılında Şehir Askeri Komitesinde örgütlendi. Bir süre Özgür Gelecek gazetesinin yazışları müdürlüğünü yaptı. Ardından Karadeniz dağlarına çıktı. Şehit düştüğünde Dersim bölge Komutanlığı üyesiydi.

Umud İl; 1975 yılında Dersim'de doğan yoldaş, Eskişehir'de okurken Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile tanıştı. Sorumlu Eyülül'ün gerillaya katılması onun gelişiminin önemli dönüm noktalarından biri olmuştur. Gerillaya katıldığında gerilla birliğinin doktrineri artık O. Ese yurdunda yoldaşlarını kurtarmak için düşman çemberinde kalanların arasında O da vardı.

Zeynel Erdoğan; 1972 yılında Sivas'ta dünyaya gelen Erdoğan, 1997 yılında TMLGB saflarında örgütlendi. Çeşitli bombalama eylemlerinin ardından 1999 yılında gerillaya katıldı. Birçok çatışmada rol aydı ve kitlelerle ilişki yönünde örnek bir tavır sergiledi.

Fikret Vural;1971 yılında doğan Fikret Vural, üniversite yıllarında Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile tanıştı. Kısa sürede örgütlendi ve önemli görevler aldı. Yapılan gerillaya katılm çağrısına ilk yanıt verenlerden biri olan Fikret yoldaş, hatalar karşısındaki duruş anlamında da örnek bir pratik sergiledi.

Mustafa Toptaş; 1996 yılında TKP/ML Semt Komitesinde örgütlenen Toptaş, bir eylemde yakalanarak kısa bir süre hapishanede kaldı. Bu süreçten sonra ise soluğu Karadeniz dağlarında aldı.

met eder. Karar almakla, talimat ve genelgelerle her şeyin çözülemeyeceğini görmek, uygulamada yol gösterici-egitici bir pratik tutum içine girmeyi zorunlu kılar. Dahası her çalışmayı, her siyasi kampanyayı ideolojik bir bakış açısıyla ele alarak eğitim aracına dönüştürür.

Çünkü; her pratik, aynı zamanda ideolojik duruşumuzun testi niteliğindedir. Pratiğin ayrıştırcılığı, pratiğin gerçeklere ayna tutmaması anlamı da burada yatıyor. Eğer pratik başarısızlıklar varsa, bunun ideolojik boyutları üzerinde durmak, sorgulamayı önce buradan başlatmak tedavi için uygulanması gereken en doğru yoldur.

Stalin yoldaşın şu belirlemelerini mekanik olarak değil, günümüz gerçekliğine ışık tutacak bir tarzda döneme irdelermeliyiz; “Kabul edilmedi ki, devlet ya da parti çalışmasının herhangi bir dalında olan işçilerin politik bilinç düzeyleri ve Marksizm-Leninizm bilgileri ne kadar yüksek olursa, çalışmanın kendisinin daha iyi daha verimli ve sonuçları daha etkili olacağı kesin bir gerçektir. Tersine, işçilerin bilinç düzeyleri ne kadar düşük ve Marksizm-Leninizm bilgileri ne kadar az olursa, çalışmada bozuklukların ve başarısızlıkların ortaya çıkması, işçilerin kendilerinin sağlanması ve miskinleşmesi, tamamen yozlaşması olasılığı da o kadar artacaktır.”

Kadınların kölelik zincirinde tarihi bir halka: DİN

Din, kadınları nasıl esaretine aldı?

daha da aşağılanmasına, "kötülüğün timsali" ilan edilmesine neden olacaktı. Bu noktada din adamları kadının egemen sisteme "uyum" sürecinde önemli roller üstlendiler. Esasta ise devlet, kadınların beyinlerini ve düşünüş biçimlerini dumura uğratmada dini alabildiğine kullandı.

Günlük yaşamda dinin etkisi kadınlara nasıl yansdı?

Din, kadınların ev içi yaşamında her adımını erkeğe itaat üzerine belirlendi. Dinin, değişen zamana karşı daimliliği, değişmezlik özelliği, kadın özgünlüğünde değişmeyen baskı ve uyuşturmanın da diğer adydı. Ailede ve toplumdaki katı "şeref", "namus" anlayışı, kadın üzerinde kurulan tahakkümün acımasızlığıyla birlikte yol alıyordu. Şeref ve namus, erkeğin tekelinde olduğu için onu koruma görevi de erkeğe aitti. Cinsel ahlak, bütün toplumlarda olduğu gibi kadınların bedensel denetimine kurulumuştu. Bu kurallar bütünü nasıl yorumlanırsa yorumlansın kadının köleliği dinin devamını öngörür. Günlük yaşam bu kölelik üzerine kuruludur. Sadece evde değil çalışma yaşamında, eğitim-

gun davranmayı ihmal edemezler. Kadınların bedensel özelliklerinden kaynaklı "doğal, değiştirilemez" bir farklılıkları, eşlik ve annelik gibi "özel görevleri" onların "hak sınırlarını" da belirler. Çizilen "hak sınırları" yine Kuran'daki ayetlerle kalcılık kazanmış olur. Bakara süresinde Allah'ın, Adem'i kendi özelliklerinden yola çıkarak, kendi olmasını istediği gibi biçimlendirdiği belirtilerek insana has olan biyolojik yapılanmalar da Allah olarak çizilir. Ve Allah'ın Adem'i "kendi suretinden" yarattığına yer verilir. Demek ki insan yaşamında Allah, Adem olarak erkek suretindedir. Yine Bakara süresi "**erkeklerin dereceleri kadınlardan üstündür**" ya da kadınların başkaldırma olasılığına karşı Nisa Suresi "Onları (o kadınları) DÖVÜN" diye, Allah nezdinde açıkça kadınlara şiddeti onaylar.

Dini kurallarla birlikte de kadına şiddetin onaylanması, kadının her türlü başkaldırısında erkeğin uygulayacağı şiddet, dini bir vazife hatta "sevap" olarak da ortaya çıkarıyor. Böylece sistem din aracılığıyla kadının bedensel ezilmesini ve aşağılanmasını öne çıkartıp kişiliğinin gelişimini de sekteye uğrattırıyor. Kendine güvensiz, her yönüyle eksik ve yetersiz olduklarını kanıksanmış kadınlar yaratılıyor. Ailede erkekte cisimleşen bu baskı mekanizmasının toplumdaki hamisi ise devlettir.

Bu çifte sömürünün, devlet yanında önemli bir işlevini dini kurumlar ve din adamları yerine getirirler. Halk yoksulluğa mahkûm edilirken, halkı bu durum karşısında sabretmeye-katlanmaya teşvik eden de onlardır. Gösterilen sabrın karşılığı bu dünyada yoksulluk ve her türlü horlanma olsa da cennete bir mutluluk vaadi vardır ne de olsa. Halk için geçerli tüm bu etkenler, kadınlar söz konusu olduğunda çok daha fazla bir etkiye sahiptirler. Aynı doğrultuda bugün burjuva medyanın rolü de tartışmasızdır. Sistemin ideolojik bakış açısı alabildiğine geniş kitlelere empoze edilir ve bundan en zararlı çıkanlar yine kadınlar olurlar. Aynı dili konuşan, aynı acıları yaşayan kadın ve erkeklerin birbirine yabancılaştırılıp daha tali sorunlar içerisinde boğulması sağlanır.

Kadınların gerçek yaşamdan kopukluğunu, başta din olmak üzere ba-

ğımılık yaratan ideolojilerden etkilenmişliğini anlamak için bazı verilere bakmak yeterli olacaktır. Kimi araştırmalara göre kadınların % 44'ü bünyeye, % 81.2'si nazara, % 40.5'i uğura, % 26.5'i fala, % 16.7'si yıldız falına, % 47.2'si ruhlara ve % 14.2'si uzaylılara (ufolara) inanırken % 50.9'u da öldükten sonra yeniden hayata gelmeye inandıklarını belirtmektedir. Ortaya konan rakamların, gerçeği tam olarak yansıtmaması beklenemez ama bu veriler kadınlar özgünlüğünde ağırlıklı gerçeğin anlaşılması bakımından önemlidir. Ve tüm bunların oluşumunda dinin ve oradan türeyen inanışların rolü belirleyici durumdadır. Burjuva medya da sürekli olarak bu temel üzerinde, kadınlara yönelik ideolojik ve kültürel tahakkümü hayata geçirebilmektedir. Ülkemiz kadınlarının % 70'inin "ev kadını" olduğunu düşündüğümüzde din dahil tüm idealist görüşlerin etkisinde kalışını daha iyi anlarız. Kadınlar siyasete uzak, anti-entellektüel, magazin izleyicisi ve şiddet mağduru olarak bir toplumsal kimlik kazanmışlardır.

Marksizm'in çokça tartışmaya yol açan "**Din halkın afyonudur**" şeklindeki özlü tanımı, insanlığın ideolojik bağımlılıklarına işaret etmektedir. Lenin de aynı paralele "**Din, halkı uyutmak için afyon niteliğindedir. Din sermaye kölelerinin insancıl düşlerini, insana yaşayan bir yaşam istekleri içinde boğuldukları bir çeşit ruhsal içkidir**" der. Dinin kitleleri uyutan veya uyandıran niteliği tartışılmazdır. Fakat ne Marks ne de Lenin'in din olgusuna yaklaşımı "uyutma" veya "uyuşturma" kelimelerinin taşıdığı darlıkla sınırlıdır. Dinin kitleler üzerindeki rolünde, onların eğit, insancıl bir gelecek düşlerinin yansımalarıdır da din. Fakat tüm egemen kültürde olduğu gibi din de hâkim sınıfların kontrolü altındadır. Bu nedenledir ki, kitlelerin eşitlik ideallerine ideolojik bir kimlik kazandırdıkları din, tersinden yine onların bağımlılaştırılmalarının güçlü bir aracıdır. **Toplumsal boyutta durum buyken kadınlar nezdinde dinin kelimenin tam anlamında "uyutma" ve "uyuşturma" işlevi gördüğünü söylemek mümkündür.** Keza tarihten bugüne din ezilen kitle hareketlerinin ideolojik önderliğini üstlendiği durumda da kadın cinsi için herhangi bir kurtuluş umudu taşımamıştır. Din kisveli birçok toplumsal devrim kadınların uğradığı şiddeti, azaltsa da ciddi bir değişiklik yaşanmamıştır. En önemlisi bu da yine erkek egemenliğindeki yeni toplumsal yapının bir gereği olarak yaşam bulmuştur. Tüm bunlar açık bir gerçeğe işaret etmektedir ki; kadınlar söz konusu olduğunda din, hiç de "masum" sayılabilecek bir niteliğe sahip değildir. Çünkü ataerkil sınıflı toplumların bir yarattığı temel bir özelliğini kadın cinsinin ezilmesinden almaktadır.

Kadınları ilgilendirdiği boyutuyla din olgusuna ilişkin ortaya koyduklarımız, kadınların toplumsal mücadelelerinde yönelmeleri gereken bir soruna da işaret etmektedir. Kadınlar, özellikle emekçi kadınlar dinin, gerici töre ve geleneklerin etkisinden kurtulmak zorundadır. Onlar sınıfsal mücadelelerinde, daha bu mücadelede atılmadan önce de bu gerici ideoloji ve kültürlere karşı zafer kazanmak durumundadırlar. Kadınların egemen sisteme başkaldırdıkları her yerde ataerkil düşünce yığınlarıyla, başta da din, töre ve namus anlayışlarıyla karşılaşması kaçınılmazdır. Dinin, gerici

töre ve namus anlayışlarının kabuğunu kırdığı oranda kadın kendisi olmaya ve gerçekten toplumsal bir mücadelenin öznesi olmaya başlayacaktır. Kadınların bugünü ve gelecek hayallerini çalan, onları uyandıran ve kölece itaate zorlayan "içkinin" etkisinden kurtulup örgütlü mücadeleye katılımı dine karşı olduğu kadar ataerkil sisteme karşı da bir mücadeledir. Kadınlar, gelecek düşlerini gerçeklerden koparan falı, nazarı, büyü, ayetleri ve her türlü idealist görüşü bir kenara fırlatmalıdır. Yaşamın gerçek gücü; ona kanı ve canı taşıyanlar kadınlar ise kendi güçlerini kolektif kıldıkları, mücadelede birleştileribildikleri oranda geleceği belirleyenler de onlar olacaktır. Kadınların kurtuluş yolu en başta ataerkil sistemin pisliklerine, bağımlılıkları kadar din ve gerici geleneklere karşı mücadeleden geçecektir.

"Kadın ve şiddet" Diyarbakır'da tartışıldı

Diyarbakır Yerel Gündem 21 Gençlik Meclisi tarafından organize edilen "**Kadın ve Şiddet**" konulu panele Yerel Gündem 21 Kadın Meclisi üyesi **Mülkiye Birtane**, Bahçeşehir Üniversitesi'nden Prof. Dr. **Nilüfer Narlı**, Yerel Gündem 21 Kadın Meclisi Üyesi **Yasemin Şafak** ve Fransa Solidarité Et Liberté Derneği yöneticisi **Annick Samoulian** katıldı. İlk olarak dünyaya genelinde şiddete maruz kalan kadınların fotoğraflarından oluşan slayt gösterimi sunuldu. Ardından kısa bir konuşma yapan Birtane, kadın cinayetlerine dikkat çekti.

Ardından söz hakkı alan Narlı, kadına yönelik şiddetin en yaygın ve sık olarak rastlanan kadın insan hakları ihallerinden olduğunu kaydetti. Kadına yönelik şiddetin birçok başlık altında toplanabileceğine değinen Narlı, "bunlardan en çok karşılaşılan fiziksel şiddettir. Bunun içine her türlü fiziki baskı ve uygulama girer. Sözel şiddet, ekonomik şiddet, cinsel şiddet gibi. Bir erkeğin eşinin bir yere çıkmasına izin vermemesi de sosyal şiddet başlığı altında gösterilebilir. Ancak uygulanan bu şiddet bizim toplumumuzda kanıksanmış durumdadır. 2005 yılına göre 2006 yılında şiddete maruz kalan kadın sayısı önceki yıla göre yüzde 76 oranında artmış durumdadır. Cinsel şiddete uğrayan kadınların çok önemli bölümü 18 yaşının altında ve kendi akrabaları tarafından cinsel şiddete uğramaktadırlar. Türkiye'de şiddetin çok olmasından kaynaklı kadın intiharları da çok yüksektir" diye konuştu.

(H. Merkezi)

Kadın ve erkeğin toplumlar tarihinde konumları itibarıyla gelişim ve değişim süreçlerinin efsanelerle başlayan çarpıtılması, insanlığın gelişim aşamasında kadının rolünün yadsınması ataerkil sistemlerin kadının ve kadınla birlikte insanlığın köleleştirilirdi. Üretim araçlarının ve üretim biçimlerinin gelişimi içerisinde avantajlı rolü erkeğin üstlenmesi, toplum yaşantısında kadının ikincil plana itilmesine ve eve hapsolmesine neden oldu. Kadının ev içi yaşamda sınırlarını, erkekle olan ilişkilerini ve bir bütün yaşamdaki yerini; erkeğin egemenliğine dayalı olarak, bilge ve insanlığın "yaratıcısı" olan tanrı düzenliyordu. Kadın artık sadece uyum sağlamakla mükellefti.

Din, Latince Religan kelimesinden türetilmiş olup, "yükümlülük" ya da "bag" anlamlarına geliyor. İnsanların daha çok da kadın cinsinin Tanrı'ya; egemen erkeğe ve sınıfa bağlanmaları, kutsalla ilişkili olan bir inanç ve pratikler dizisidir. İnsanların yerine getirmekle sorumlu olduğu "yükümlülükleri" özel mülkiyetle birlikte Tanrısal bir güç eşliğinde egemen sınıflara karşı bir yükümlülüktü. Tanrı ve din egemen sınıfın çıkarlarına olduğu kadar, kadın karşısında erkeğin çıkarlarına da hizmet ediyordu. Tanrının gücü her türlü itaati zorunlu kılarken, Tanrı'ya ibadet süreci yönetici mekanizmaların-devletin ilgi odağıydı. İnsanlar üzerinde ekonomik ve siyasi otorite kurmanın ve zamanla bunu daha da pekiştirmenin bir aracı ibadetti. Din artık devletin kontrolünde ve aile kurumu üzerinde bir baskı aracıydı. Kadınların dinin etkisiyle de üretim süreçlerinden kopuşu ve çifte sömürüye tabii kalışı onu çok daha 'değersiz' bir hale getirmişti. İnsanlığın ilk toplumsal üretiminde kadın için ayrıcalık teşkil eden fizyolojik ve biyolojik özellikleri, sınıflı toplumla birlikte bir dezavantaj haline gelecek, zamanla

de, sokakta nasıl davranacağı, hangi kıyafeti giyeceği de bu kurallar bütünü içerisine girer. Evde, mutfağa, yatağa ve çocuk bakımında üstlenmesi zorunlu hizmetleri de bu kurallar belirler. Sınırları din ve geleneklerle belirlenen bu buyruklara, kadın ve erkekler kendi rolleri bakımından uy-

Copla tecavüz davasında polislere beraat kararı

Mardin'in Kızıltepe ilçesinde 2002 yılında gözaltında tutulduğu İl Emniyet Müdürlüğü'nde işkenceye uğrayan **Hamdiye Aslan**'ın hukuk arayışı sonuçsuz kaldı. İşkence iddiasıyla 5 polis memuru hakkında dava açan Mardin 2. Ağır Ceza Mahkemesi, Aslan'ın ifadelerini **çelişkili** ve **soyut** bularak polis memurlarına beraat verdi.

Aslan ifadesinde işkenceyi "Emniyet'in kapısından girer girmez beni kaldığımız nezarethaneye tekmeleyerek götürdüler. Nezarethaneye girince beni tekmeleyerek götürdüler. Bez bir torbayı başıma geçirdiler. Bütün elbiselerimi üzerimden çıkardılar. Bu sırada bana tazyikli su sıkıyorlardı. Kocam Abdulkadir Aslan'ı getirdiler, yanıma koydular. Onu da benim gibi çırılçıplak soymuşlardı. Sonra beni başka bir odaya götürdüler. Copla vücudumun neresine denk gelirse vuruyorlardı. Sırtıma ve vücu-

dumun değişik yerlerine vurduktan sonra makatıma cop sokmaya çalışıyorlardı, bu sırada bayılmışım" sözleriyle anlattı.

Aslan'ın ifadelerine rağmen Mardin Devlet Hastanesi'nde görevli Dr. Ayhan Özden tarafından düzenlenen "**darp ve cebir izi yoktur**" şeklindeki rapor Savcılığa götürüldü. Ancak Aslan'ın vücudundaki izleri fark

eden savcı Salih Kılıçdağı yeniden muayeneye gönderdi. Dr. Ata Hıta'y'ın düzenlediği ikinci muayenede de aynı yönde rapor verildi. Aslan, "örgüte yardım ve yataklık" suçundan tutuklanarak Mardin Hapishanesi'ne gönderilirken, hapishane girişinde yetkililer, Aslan'ın işkence gördüğünü fark edip, açılacak bir davada sorumluluk kabul etmemek için Aslan'ı yeniden muayeneye gönderdi. Aynı gün üçüncü kez Devlet Hastanesi'ne götürülen Aslan'la ilgili, Dr. Metin Çilgin'in düzenlediği raporda, işkence bulgularına yer verildi.

Kadın kadına tecavüz olmaz!

Aslan kendisine yönelik tecavüz girişimini ancak 2 ay sonra dile getirebildi ve gözaltında bir kadın polis tarafından copla tecavüze maruz kaldığını avukatlarına aktardı. Can havliyle elini kolunu salladığını, bu sırada

tecavüzünün göğüslerine dokunduğunu ve kadın olduğunu anladığını anlattı. Bunun üzerine Aslan'a, 21 Mayıs 2002'de Devlet Hastanesi'nde muayene yapıldı. Düzenlenen raporda, Aslan'ın iddialarını doğrulayan bulgulara yer verilerek, "Ancak yararın oluşumunun copla tecavüz mü yoksa kabızlık nedeniyle mi olduğu üzerinden zaman geçmesi nedeniyle tespit edilememektedir" şeklinde rapor verildi. Mardin Emniyet Müdürlüğü'nde görevli Hanife Ş., hakkında açılan soruşturma da, "Bir kadının diğer bir kadının ırzına geçmesinin ceza huku-ku anlamında mümkün olmadığı" gerekçesiyle takipsiz kararı verildi.

Aslan'a işkence yapan polisler hakkında 2003 yılında 765 Sayılı TCK'nin 64/1 Maddesi uyarınca işkence iddiasıyla dava açıldı. Copla tecavüze takipsizlik kararı veren yargı, polislere de beraat verdi.

(H. Merkezi)

Yorumsuz...

* Beykoz'da, haklarında dedikodu yapıldığı öne sürülen bir kadını 40 yerinden bıçaklayıp cesedini parçalayarak çöpe attıkları iddia edilen bir kadını ile kocasının da aralarında bulunduğu dört kişi yakalandı. Ölen kadının, dört çocuk annesi Melek Güren olduğu belirlendi.

* Keçiören'de 12 yaşındaki kız çocuğuna bir yıldır tecavüz ettiği iddiasıyla gözaltına alınan T.B. tutuklanarak cezaevine gönderildi. T.B., baldızının kızı olan C.G.'yi bir yıl önce sigara içerken yakaladı. Bunun üzerine C.G.'yi babasına şikayet etmekle tehdit eden T.B., küçük kıza bir yıl boyunca tecavüz etti. Kızlarının son zamanlardaki farklı davranışlarından şüphelenen aile ise tüm sıkıştırmalarına rağmen C.G.'nin ağzından laf alamadı. Anne G., tesadüfen eve erken geldiği gün T.B.'yi kızına tecavüz ederken suçüstü yakaladı. T.B. olay yerine çağrılan jandarma tarafından gözaltına alındı.

* Kars, yetiştirme yurdunda kalan lise öğrencisi kıza tecavüz olayıyla çalkalanıyor. İddiaya göre, Halime Arslan Yıldız Çocuk Yuvası ve Kız Yetiştirme Yurdu'na, Trabzon'un Vakıfkebir İlçesi'nden **koruma amaçlı** olarak gönderilen 16 yaşındaki lise öğrencisi N.K.'ye, aralarında siyasetçi yakınları, gazeteci ve askerlerin de bulunduğu 10 kişi 8 ay boyunca tecavüz etti. Genç kızın dayanamayarak durumu öğretmenlerine anlatması sonucu polis tarafından yakalanan zanlılardan 8'i çıkarıldıkları mahkemece tutuklandı.

* Adana'da kendisine tecavüz edip eve hapsettiği iddiasıyla birlikte yaşadığı Ahmet Tamer'in (28) yüzüne 2 yıl önce kızgın yağ döktüğü iddiasıyla yargılanan Hatice Durdu'nun (27) davası sonuçlandı. Mahkeme heyeti, 2 çocuk annesi Durdu'yu, yaralama suçundan 6 yıl hapse mahkûm etti. Olayın kimin tarafından ve neden başlatıldığının saptanamaması ve duruşmadaki iyi hali nedeniyle Durdu'nun cezası 3 yıl 9 aya indirildi. Aynı dosyada, Durdu'ya "cinsel saldırıda bulunduğu ve hürriyetini yoksun bıraktığı" iddiasıyla 17 yıla kadar hapsi istenen Ahmet Tamer ise inandırıcı delil bulunmadığından beraat etti.

FİLİSTİN

Siyonistlerden
ikiyüzlü manevra

Siyonistlerin Filistin halkına dönük saldırıları, bundan birkaç ay önce gerçekleşen Annapolis Zirvesi'nden bu yana en az üç katı artmış bulunmaktadır. İsrail, Filistin'i kan gölüne çevirmeyi sürdürürken, dünya halkları da geçtiğimiz günlerde Filistin halkıyla dayanışma temelinde dünya genelinde eylemler gerçekleştirdiler.

Siyonist devlet ise aynı günlerde, bir kez daha ABD emperyalizminden aldığı sınırsız destekle, ikiyüzlü bir politikayı hayata geçirmekle meşguldü.

İsrail hükümeti, ellerini başta Ortadoğu olmak üzere, dünya halklarının kanyıyla yıkamayı sürdüren ABD Dışişleri Bakanı Rice'in, bölgeye yaptığı son ziyaretin ardından Batı Şeria'da oluşturduğu 10 kadar noktasını kaldırdığını ilan etti.

Gerçekte ise, arama noktaları daha birkaç ay önce 521'ken, kilit öneme olmayan yerlere de arama noktaları kurularak, 580'e çıkarılmıştı. Bugün dünya kamuoyuna kaldırıldığı ilan edilen arama noktaları ise işte bu "önemsiz" olarak görülenler ve bugün gerçekleşen şov amacıyla kurulmuş olanlar.

Diğer taraftan ise Filistinli direniş grupları biraraya gelerek, siyonist kuşatmayı yarmaya ve iç bölünmeyi ortadan kaldırmaya dönük görüşmeler gerçekleştirdiler.

FHKC, FDKC ve HAMAS 6 Nisan'da bu amaçla bir toplantı yaptı.

Filistin Halk Kurtuluş Cephesi, Filistin Demokratik Kurtuluş Cephesi ve HAMAS arasında 6 Nisan Pazar günü gerçekleştirilen toplantıda Gazze'de halka dayatılan kuşatma koşullarına karşı hangi yollarla mücadele edilebileceği, Batı Şeria ve Gazze Şeridi'nde Filistin halkına yönelik saldırılara karşı neler yapılabileceği ve ayrıca Mısır ile Refah geçişine dair diyalog geliştirilmesi tartışıldı. Üç örgüt ayrıca El-Fetih ile HAMAS arasındaki bölünmenin sona erdirilmesine yönelik diyalog çabalarının artırılması konusunda da görüş birliğine vardı.

Bu görüşmelerin dışında, bir açıklama yapan FHKC, **Abbas-Olmert** "müzakereleri"nin hemen sona erdirilmesini istedi. Açıklamada ayrıca, sözde müzakerelerin sonuçsuz ve anlamsız olduğu ve gerçekte işgal ve sürgünden saldırılar için bir kılıf sağladığı belirtildi. FHKC askeri kanadı da sözde "ateşkes"i reddettiğini ilan etti.

İşçi eylemleri halk isyanına dönüştü

Kahire yakınlarındaki Mahalla kentinde bulunan bir tekstil fabrikasında çalışan 25 bin işçinin başlattığı grevin Mısır Hükümeti tarafından yasaklanmasına karşı tepkiler, ekmek vd. gıda maddelerine yapılan zamlara karşı yapılan eylemlerle birleşerek, tüm Mısır'da hayatı felç etti. Mısır polisinin eylemlere dönük azgınca saldırılar gerçekleştirmesi ve bu saldırılarda 7 işçinin hayatını kaybetmesi, ülkedeki tansiyonu daha da yükseltti.

Mahallalı tekstil işçileri, 6 Nisan'da ücretlerinin yükseltilmesi ve sağlık hizmetlerinin iyileştirilmesi için greve gitti. Ancak hükümet grevi yasa dışı ilan ederek, direnişteki işçilere yönelik azgınca bir saldırı gerçekleştirdi. Bu saldırı, uzunca zamandır grevlerle sarsılan ülkede büyük yankı uyandırdı. Takip eden günlerde ise, Mahalla kentinin sokaklarında, işçi ailelerinin ön saflarda olduğu kitlesel gösteriler gerçekleşti. Polisler bu eylemlere de saldırarak, 7 işçiyi katletti. Ayrıca yüzlerce kişi yaralandı, yine yüzlerce eylemci de gözaltına alındı.

Mahalla'ya basın mensupları da dâhil, giriş çıkışlar yasaklandı. Fiili olağanüstü hal uygulamalarıyla işçi direnişini kırmaya çalışan Mısır devletinin saldırılarına rağmen, Mahalla işçilerinin eylemleri destek eylemleri sürüyor. **Mahalla İşçileriyle Dayanışma Komitesi** Mısır halkını ve işçilerini Mahalla işçilerinin eylemini desteklemeye çağırdı. Devlet baskısına rağmen birçok kişi işe ve okullara gitmiyor. Mahalla işçilerinin grevi vergi toplama memurları, hu-

kukçular örgütü ve birçok fabrikadaki taban örgütlenmesi tarafından da destekleniyor.

Eylemler keskinleşen
sınıf çelişkilerinin ürünü

Mahalla'da, tekstil işçilerinin greviyle başlayan, yükselen fiyat artışlarını da protesto etmeyi de kapsayarak genişleyen eylemlerin, tüm Mısır'ı kapsayacak bir greve dönüşme ihtimalinden söz ediliyor. İçişleri Bakanı ise, her türden sivil itaatsizliğin cezalandırılacağı yönünde açıklamalar yapıyor.

Mısır'daki sınıf çelişkileri aylardır giderek keskinleşmekte. Bu çelişkiler, Mahalla'daki tekstil fabrikasında çalışan işçileri özgülünde, devlet destekli sendikaların uzunca zamandır süren grev kırıcı bir tutumuyla giderek daha fazla dışı vurmaya başladı. İşçiler fabrikada bir "yetkili komite"

oluşturdular. Bu komite, sendikaların

fabrikadaki resmi komitesi ile, taban arasındaki ilişkiyi sağlayacaktı. Ancak, sendika grevi frenleme girişimlerini sürdürdü.

Ve bu durum işçileri giderek sendikadan uzaklaştırdı. Sendikaların grev kırıcı tutumuna rağmen grev yapmadaki kararlılıklarını koruyan işçiler taleplerini şöyle sıralamaktalar:

1- Tüm tekstil işçilerinin yaşam standartlarının, hızlı bir yükselişe geçen temel ihtiyaç maddelerinde artırılması.

2- Ek ücret ödemelerine en az % 20 zam yapılması.

3- İş garantisi.

4- İşyerinin eski ve yeni idarecilerinin yargılanması.

5- İşyerine ait hastaneye gerekli donanımın sağlanması ve sağlık personelinin artırılması.

Mahalla'daki eylemlerin tüm Mısır'ı kapsamaya başladığının işaretleri de alınmaya başlandı. Birçok kentte işçiler tarafından gerçekleştirilen destek eylemleri söz konusu. Kahire ve Helvan'da üniversite öğrencileri protesto eylemleri örgütüyor.

Mısırlı emekçiler, yine aynı günlerde dünya işçi sınıfına şu mesajı iletiyorlar:

"Tüm dünyadaki yoldaşlarımız. Gözlerinizi Mahalla'dan ayırmayın. Önümüzdeki kavga, öncesinden daha sert olacak. Sendikalar, öğrenciler, insan hakları kuruluşları ve tüm işçi-emekçi örgütleri, sizlerin dayanışmasına ihtiyacımız var."

Paris sokaklarında '68 ruhu dolaşıyor!

Fransa hükümetinin yaklaşık 12 bin iş alanını ortadan kaldırmayı planlaması, öğrencileri bir kez daha sokaklara döktü. İş alanlarının tasfiyesiyle birlikte çok sayıda öğretmenin işsiz kalma olasılığı ise öğrencilerin "Öğretmenlerimizi geri verin" sloganlarıyla yanıtlandı.

1 Mayıs'a yaklaştığı günlerde gerçekleşen kitlesel öğrenci eylemlerine katılım 10 binlerle ifade edilirken, Paris sokaklarında sanki '68 ruhu dolaşıyordu. Tüm dünyayı sarsan '68 ateşi ilk kez, öğrencilerin 22 Mart'ta Sorbonne Üniversitesi'ni işgal etmesiyle yakılmış ve kısa sürede dünyayı sarımsı.

Göçmenler de sokaklarda

Fransa'da yaşayan göçmenler de aynı günlerde hükümetin göçmen politikasını protesto etmek için sokaklara çıktı. En büyük eylem Paris'te gerçekleşti. İtalya Meydanı'ndan başlayan yürüyüşe 20 binden fazla kişi katılırken, yürüyüş Göçmen Bakanlığı önüne kadar devam etti.

Demokratik göçmen kurumlarının çağrısıyla sokaklara çıkan binlerce göçmen, hükümetin politikalarını protesto etti.

Göçmenler, hükümetten tüm göçmenlere oturma izni verilmesini istedikleri ve yürü-

yüşte sık sık "Buradayım, burada kalıyorum, gitmeyeceğim", "Kâğıtsızlar tehlike-de" ve "Umurumuzda değil, biz burada evimizdeyiz" vb. sloganlar attılar.

Aynı günlerde (5 Nisan) bir eylemde en-

gelliler, hasta ve sakatlar tarafından gerçekleştirildi. Yaklaşık 30 bin kişi, kendilerine ödenen aylık 628 Euro'nun yaşamak için yetmediğini ve insanca yaşayacak bir ödeme yapılmasını talep ettiler.

Sağlık emekçileri göçmenler için eylemde

İsveçli sağlık emekçileri, göçmenlerin sağlık hakkından adil yararlanabilmesi için bir yürüyüş gerçekleştirdiler. Stockholm'da yapılan yürüyüşte tıp öğrencileri de destek verdi.

Göçmenlere de sağlık hakkı tanınmasını talep eden sağlıkçılar, taleplerini hükümete duyurmaya çalıştılar. Doktorların, hemşirelerin vd. sağlık çalışanların beyaz önlüklerle katıldığı eylem, Sergelstorg Meydanı'ndan başladı ve Mynt Torget Meydanı'na kadar sürdü. Yürüyüşe çevrede bulunan halk da büyük bir ilgi gösterirken, sağlık emekçileri yürüyüş sırasında halka bildirimler dağıttılar. Eyleme Kızılaç, Sınırsız Doktorlar, Doktorlar Sendikası gibi sendika ve kurular da destek verdiler.

Yürüyüş sonrası yapılan açıklamada "İnsan hakları bir lüks değildir ve bu hakkı elde et-

mek belli bir etnik gruba ait olmak ya da iş sahibi olmayı, vergi vermeyi gerektirmez. Bugün İsveç'te 'evraksız, kayıtsız' denen binlerce insan, resmi kurumlardan izinsiz yaşamaktadır. En temel insan hakkı olan sağlık bakımını ise verilmiyor. İsveç'te kayıtsız isen, yalnızca acil yardım hakkın var. Bunda ise bütün parayı ödemek zorundasın, bu da sadece doktor muayenesinin bile 2 bin Kron (210 Euro) tutması demektir. Biz sağlık personelleri olarak, mesleki etiğimize göre, herkesin yardım etme durumundayız. Bu, herkesin güvenliği için" denildi.

Eylemde "Sağlık bakımı, insani bir hak", "Sağlığı reddetmeyi reddediyoruz", "Evraksızlara sağlık hakkı", "Aynı şartlarda sağlık", "Herkes için sağlık" yazılı pankartlar taşındı.

Evrensel Bakış

Dünyanın yoksulları ayaklanıyor,
emperyalistlerin korkusu büyüyor

ABD işgal güçlerinin Irak'taki komutanı **David Petraeus**, geçtiğimiz günlerde ABD Senatosunu nafile bir çabayla, Irak'taki güvenli konusundaki "gelişmeler"e ilişkin ikna etmeye çalışıyordu. Ancak ikna olmak bir yana, ABD işgal birliklerinin en azından bir bölümünün derhal geri çekilmesi talebi yükseliyor du senatodan.

Bu gelişmenin yaşandığı saatlerde ise ABD işgal birlikleri Bağdat'ta yeni bir saldırıyı hayata geçirme planları yapıyordu. Çünkü Bağdat son dönemde **Mukteda El-Sadr** ile ABD destekli **Maliki** hükümetine bağlı güçler arasındaki çatışmaların merkezi haline gelmişti. Yani direnişin merkezi!

El Sadr, Bağdat'ın 9 Nisan 2003'te düşmesinin yıldönümünde, işgal güçlerine karşı büyük bir eylem gerçekleştirme çağrısı yaptı. Maliki ise bu çağrının hemen ardından Sadr-Kenti'ne ve Şii nüfusun çoğun-

lukta olduğu bölgeye giriş-çıkışlarını yasaklandığını ilan etti.

ABD işgal güçleri Mart ayından bu yana El Sadr hareketinin güçlü olduğu Güney bölgelerine dönük saldırılarını artırmış bulunmaktadır. Bunun nedeni ise, bölgedeki petrol kaynaklarının denetiminin, sonbaharda yapılacak olan seçimlerde El Sadr'a geçmesini önlemek ve böylece ABD petrol tekellerinin bölgedeki ucuz petrole engelsiz ulaşımını sağlamak. Ancak işgal güçlerinin geçtiğimiz günlerde Basra'da ağır bir yenilgi alması, bu planları suya düşürdü. ABD işgal güçlerinin Bağdat'ın düşmesinin yıldönümünde, onlarca insanın yaşamını yitirmesine neden olan şiddetli saldırılar gerçekleştirmesinin nedeni de işte bu yenilgi psikolojisidir. Bunun içindir ki, işgal komutanı, gerçekte kendisinin bile inandığı "gelişmeler" aktarmayı sürdürse de, işgalin yenilgiyle sonuçlandığı fikri, en-

sen senatonun tutumunda olduğu gibi, giderek güçleniyor. Bu fikri güçlendiren nedenlerin başında elbette ki, giderek tüm dünyayı sarsan, ancak en çok da ABD'de hissedilen ekonomik/siyasal kriz gelmekte. Emperyalist saldırganlığın öncü gücü ABD, işgallerde girdiği bataklarda birlikte büyüyen krizini, bir yandan seçimlerle diğer yandan ise dünyanın diğer bölgelerine dönük saldırı hedefli konuşlanmalarla sürdürme eğilimini güçlendirirken, emperyalistler arası çelişkiler de bu süreçte iyice su yüzüne çıkıyor. Çünkü kriz sadece ABD emperyalizmini değil, tüm emperyalist güçleri vurmuş bulunmaktadır. Kısacası sistemin krizi giderek derinleşiyor.

Geçtiğimiz günlerde, 2-4 Nisan arası gerçekleşen NATO Zirvesi de emperyalistler arası çelişkilerin giderek daha net biçimde dışı vurduğu bir zirve olarak adlandırılmakta.

Bu 59. NATO zirvesinde bir araya gelen 26 üye ülkenin temsilcileri, zirvede 3 gün boyunca esas olarak askeri ittifakların doğuya doğru genişletilmesini tartıştılar. Yine bu kapsamda Afganistan'daki askeri yönelimin artarak sürmesi ele alındı. Ancak zirvenin en önemli konusunu, ABD'nin Çek Cumhuriyeti'ne ve Polon-

ya'ya kurmak istediği füze kalkını projesi ve bunun üzerinden yürütülen tartışmalar oluşturdu. AB emperyalistlerinin, füze kalkını projesine tam destek vererek, Rusya karşıtı tavırlarını net bir biçimde ortaya sermesi, ancak yine AB emperyalistlerinin, Arnavutluk ve Hırvatistan'ın NATO üyeliğini kabul ederken, ABD'nin Gürcistan ve Ukrayna'yı üye yapma çabalarının önünü kesmesi, dünya emperyalist güçleri arasındaki çelişkilerin ne boyutta bir seyir izlediğini de net bir biçimde ortaya çıkardı. AB'nin, Ukrayna ve Gürcistan özgülünde ABD'nin çabalarını frenleme girişiminin özünde çok açık ki, dünya halklarına karşı saldırılarda müttefik olan bu iki emperyalist güç arasındaki rekabetin giderek büyümesi yatmaktadır. Ancak AB'nin bu iki ülkenin NATO üyeliğine ayak diremesinin bir başka nedeni daha var: **Her iki ülkede de NATO üyeliğine dönük çok yoğun bir karşı koyuş var.** En son Şubat ayında **Ukrayna**'da gerçekleşen geniş ittifaklı kitlesel eylemler bunun en somut göstergesi olmuştur. Ve AB emperyalistleri, buradaki karşı koyuşun, zaten son aylarda işçi-emekçi yığınların grevleriyle sarsılan AB ülkelerinde daha büyük bir istikrarsızlığa yol açabileceğini düşünüyorlar.

Zirveye ilişkin yapılan resmi açıklamalarda dile getirilmeyen önemli bir diğer konu da, yeni NATO Stratejisine ilişkin hazırlıklar. Bu strateji, öncü emperyalist güçlerin askeri güçlerinden oluşan özel birlikleri tek bir komuta altında toplamayı amaçlıyor. Bu yeni askeri strateji kapsamında ise özetle, "Dünya Güvenlik Konseyi'nin, uluslararası hukuka bağlı kalmaksızın, atom silahı kullanmak da dâhil olmak üzere, askeri işgaller gerçekleştirilmesinin" propaganda edilmiş öngörülüyor.

Tarihin en büyük NATO Zirvesi olarak adlandırılan bu son zirve, Romanya'nın başkanı **Bükreş**'te gerçekleştirildi. Yine olağanüstü güvenlik önlemleri altında geçen zirve öncesi **Bükreş**'te büyük bir "temizlik" yapıldı!

Romanya polisi, kanalizasyon ve sula ma kanallarında yaşayan yüzlerce evsizi toplayarak, kentten "sürdü", kentin kanalizasyon kapakları olası saldırılara karşı mühürlendi!

Bu "temizlik" ise, atom, biyolojik, kimyasal vb. her türden gelişmiş silahlara sahip olanların, bir kez daha yoksulların öfkesinden korktuğuna işaret etmekte. Kendilerini güvende hissetmek için tüm güçlerini ve de olanaklarını seferber etseler de, hiçbir

önlem korkularını gidermeye yetmedi. Gözlerini-kulaklarını günler öncesinden başlayan NATO karşıtı eylemlerden ayıramadılar ve korkuları büyüdü. Eylemlere özel birliklerle saldırarak, çok sayıda emekçi ve hatta gazeteciyi gözaltına almaları, gerek gözaltına alırken gerekse karakollarda işkenceden geçirmeleri de korkularını hafifletmedi.

Çünkü zirveye karşı gerçekleşen eylemler ve bu eylemlerde, emperyalistlere ve onların halk düşmanı politikalarına karşı haykırılan şarlar gücünü, Mısır, Haiti, Dominik Cumhuriyeti halklarının açlığa-yoksulluğa karşı isyanlarından, Afganistan, Filistin, Irak halklarının işgal karşıtı direnişlerinden, emperyalist ülkelerin işçi sınıfının yaşamı felç eden grevlerinden, özcesi Ortadoğu'dan Asya'ya, Avrupa'dan Amerika'ya, dünyanın dört bir yanına ayaga dikilen emekçi halkların direnişlerinden alıyordu. İşte emperyalistleri, kendi aralarındaki çelişkiler derinleşmesine karşın, halklara karşı saldırılara giderek daha fazla ortaklaşmaya ve yeni strateji arayışlarına girmeye iten başlıca neden de budur: **Dünyanın yoksullarının, ezilenlerinin, giderek büyüyen öfkesinden duydukları korku!**

ABD

25 yılı aşkın bir süredir ABD'nin çeşitli haphanelerinde tutulan ve verilen idam cezasının infazı beklenen **Mumia Abu Jamal**'in idam cezası geçtiğimiz günlerde kaldırıldı. Ancak dünya çapında gerçekleştirilen kampanyaların sonucu olduğu kesin olan bu karara karşı, yeniden yargılanma talebi reddedildi.

Abu Jamal'in avukatları **Philadelphia Temiz Mahkemesi** tarafından alınan bu kararı uzunca yıllar süren mücadelenin zaferi olarak nitelerken, yeniden yargılanmasına dönük talebin reddini, olumsuz bir gelişme olarak değerlendirdiler.

Avukatlar, kararı veren Federal Temiz Mahkemesi 3. Dairesi'nin, üç yargıçtan oluştuğunu ve mahkeme heyetinin sayısının artırılmasının söz konusu olabileceğini ve en kısa sürede bu yönlü bir başvuruda bulunacaklarını söylemekte. Genişletilmiş mahkeme heyeti talebinin kabul edilmesi durumunda ise, davanın yeniden ve yeni bir jüri önünde görülmesi mümkün olabilecektir.

Vietnam

Vietnam'ın Long Eyaleti'nde faaliyet gösteren **Chin Luh Ayakkabı Fabrikası**'nda çalışan 20 işçi ücretlerinin artırılması için 1 Nisan'da greve gittiler.

Grevçi işçiler ücret artışının yanı sıra, kantindeki yemeklerin de iyileştirilmesini talep etmekte. Tayvanlılara ait olan fabrika ABD'li spor malzemesi üreticisi Nike'a ayakkabı üretiyor.

Polonya

ABD'nin Doğu Avrupa'da kurmaya çalıştığı roket üsleri, Polonya'nın kuzeyinde bulunan **Slupsk** kentinde yapılan eylemle protesto edildi. Büyük çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu yaklaşık bin kişi kent merkezinde gerçekleştirdikleri bir yürüyüşle roket üssü projesine karşı çıktı.

Romanya

Romanya'nın güneyinde bulunan **Mioveni** kentinde eylem yapan 8 bin emekçi, Dacia Fabrikasında çalışan işçilerin, maaşlarına ayda 150 Euro zam yapılması için gerçekleştirdikleri greve destek verdiler. Flamalar ve trampetlerle yürüyüşe geçen eylemciler, üretimdeki artıştan işçiyi pay vermeyen, Dacia'nın sahibi Renault yönetimini "hırsız" olarak adlandıran sloganlar attılar. Eyleme Fransa'dan sendika temsilcileri de katılarak, Romanyalı sınıfdaşlarının mücadelesini desteklediklerini ilan ettiler.

Bugünü kazanmak, tarihimizden öğrenmeyi ve militanca mücadeleyi şart koşar!

Bazı tarihi süreçler, sınıf mücadelesi için ortaya iyi fırsatlar çıkarır. Bu fırsatlar doğru bir tarzda değerlendirildiğinde devrimci mücadele açısından olumlu gelişmelere yol açar. Doğru değerlendirmeden kastımız, hem yaşananların bilimsel bir temelde analizi hem de bu analiz sonucunda ortaya çıkarılan devrimci sonuçlara uygun olarak militan bir pratiğin izlenmesidir. Birincinin varlığı ikinciyi tetikler-kolaylaştırır, ikincinin yokluğu sonuç itibarıyla birinciyi anlam-sızlaştırır. **Yani doğru analiz ve bu analize dayanan çok yönlü militanca pratik.**

Son süreçte Türk egemenlikleri arasında yaşanan "Laik"-"anti-Laik" tartışması buna en iyi örnektir. Bazı kesimler tarafından yaşanan bu iç çatışmanın nedeni iyi kavranmadığından dolayı "Laikliği savunma" adı altında egemenlerin bir kliğine karşı daha hoşgörülü, daha ehven-i şer (kötünün iyisi) bir tutum takınılmaktadır. Veya özgürlükleri savunma, ona sahip çıkma adına türban sorununda taraf olmaktadır. Şu açık ki, ilericilik-devrimcilik adına bu ve benzeri tutumların takınılması sınıf mücadelesine hiçbir katkı sunmaz.

Bugün açısından baktığımızda egemen sınıf kükleri arasında süren bu iç çatışmadan yararlanmak yolu her şeyden önce her türlü pragmatist tutumdan uzak, sınıf bakışı açısına uygun bir tutum takınmak mümkündür. Bu da bugün bizim önümüzde şu görevleri koymaktadır. **Birincisi;** yaşanan bu çatışmanın arka planında "laiklik" ve "özgürlüğün" olmadığı, olan tek şeyin kimin iktidara daha fazla sahip olacağı gerçeğini geniş yığınlar anlatmak. **İkincisi,** egemen sınıfların tümü sömürü ve zulüm özgürlüğünden yanadırlar. Ezilenlerin, emekçilerin, Kürt ulusunun en sıradan demokratik talepli istemlerine karşı ise aynı saftalar. Örneğin, onlar Ankara'da coplanan emekçiler, Newroz'da Kürt halkına reva görülen zulüm karşısında "özgürlükler" adına ne yaptılar? Tabii ki sustular. Çünkü bu tablo kendi eserleridir.

Böylesi süreçlerde geniş yığınları aydınlatmak için ajitasyon-propaganda fa-

aliyetlerine hız vermenin ve yine devrimci saflarda var olan yanlış bakış açılara karşı ideolojik mücadele yürütmenin çok yönlü bir gelişmeye hizmet edeceği açıktır.

Bu bakış açısıyla son süreçteki gelişmeleri ele aldığımızda yukarıda ifade ettiğimiz gibi devrimci ve komünist güçlerin bu süreçten yeteri kadar yararlandıklarını söylemek abartılı bir yaklaşım olur. Çünkü; **böylesi kriz süreçlerini derinleştirmek güçlü bir kitle hareketini ve militanca bir mücadeleyi şart koşar.** Oysa bugün ne güçlü bir kitle hareketinden ne de güçlü bir devrimci atılımdan söz edemeyiz. Buna rağmen son süreçte işçi ve emekçilere dönük yürütülen çok yönlü saldırılara karşı aşağıdan yukarıya doğru tepkilerin-kıpırdanışların işaretlerini görmek mümkündür. Sömürü ve soygun yasasından başka bir anlam ifade etmeyen Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası'na karşı birçok ilde ortaya konulan tepkiler bunun en somut örneğidir.

Hiç şüphesiz Newroz'da yapılan yığinsal ve militanca kutlamalar da genel olarak bu süreci olumlu yönde etkileyecektir. Her ne kadar faşist Kemalist diktatörlüğün işçi ve emekçilere dönük yürüttüğü kapsamlı saldırılara karşı Kürt illerinde geniş bir tepkinin örgütlenmesine vesile olmasa da, Newroz'da Kürt halkının sergilediği militanca duruş tüm ilerici ve duyarlı güçlerin üzerinde olumlu bir etki yaratmıştır. Özellikle kitle hareketlerinin gerilediği, ırkçı ve şoven saldırıların ayyuka çıktığı böylesi bir süreçte yüz binlerin alanları zapt etmesi, egemen sınıfların **"dikensiz gül bahçesi"** yaratma hayallerini yıktı. Bir kez daha egemenleri Kürt ulusal sorunu gerçeği ile yüzleştirdi.

Bu gerçek ve yine egemen sınıfların yaşadıkları ekonomik ve siyasi kriz (ki bu kriz dünyada yaşanan ekonomik krizden bağımsız değildir) ve tüm bu gelişmeler egemen sınıfların önümüzdeki süreçte Kürt ulusunun, işçi ve emekçilerin ekonomik, demokratik istemli taleplerine karşı izlediği devlet terörü politikasına hız kazandıracak gerçeğini gösteriyor. Kameralar eşliğinde kırılan

kollar, kurşunlanan bedenler, coplanan işçi ve emekçi görüntüleri bunun en somut işaretleridir. Bu gerçeği görebilmek buna göre hareket etmek başta komünistler olmak üzere tüm ilerici-devrimci ve yurtsever güçlerin görevidir.

Yaşanan son devrimci pratiklere baktığımızda devrimci ve komünist güçlerin safalarında belli bir hareketlenmenin olduğunu görmek mümkündür. Bizlerin basitten karmaşığa doğru bu hareketliliğe ivme kazandırmak için somut duruma kavrayarak hareket etmemiz şarttır. Peki somut durum nedir?

Birincisi; faşist Kemalist diktatörlüğün imha ve inkar siyaseti Kürt illerinde ifade eden kompradon patronlar ve büyük toprak ağaları, **İstanbul Uluslararası İşçi Birliği**'ni kapattı ve ardından işçi sınıfına yönelik baskılarını artırarak her türlü gösteriyi yasakladı. **I Mayıs**'la ilgili bildiri dağıtan birçok işçi tutuklandı. Bu dönemlerde **I Mayıs** ancak izinsiz kutlanabili. 1935 yılında **"Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanun"** adıyla çıkarılan düzenleme ile **"Bahar ve Çiçek Bayramı"** olarak genel tatil günlerine dâhil edildi. Direnişle, kanla kızla boyanan **I Mayıs**'ın yozlaştırılma çabalarına karşı hakim sınıflar hedeflerine ulaşamadı.

Yeniden canlanma 1976 **I Mayıs**'ında 300 bini aşkın kişinin katıldığı büyük kitlesele gösteriyi yandı. Bu yılki **I Mayıs** kutlaması sonunda Türkiye ilk **I Mayıs** şehidini verdi. **Mehmet Kocadağ** yoldaş eylemden dönerken MİT tarafından sinsi bir takip sonucu kaçınılarak katledildi. 1977'de 500 bini aşkın emekçiyle coşkulu kutlanan **I Mayıs**; CIA, MİT, Kontraerilla aracılığıyla tezgâhlanan faşist katliamda 36 emekçi katledilerek kana bulandı. 1979'a gelindiğinde Maraş Katliamı bahane edilerek sıkıyönetim ilan eden faşist Ecevit hükümetinin tüm çabalarına rağmen şehirlerde **I Mayıs** yaşatıldı.

Burada sağlayacağımız her başarı diğer alanlardaki çalışmalarımıza olumlu katkı sunacaktır.

İkincisi; işçi ve emekçiler cephesinde yaşanan son gelişmeler, önümüzdeki sürecin daha da hareketli geçeceği mesajını vermektedir. Önemli oranda ekonomik talepli olan ve kendiliğinden gelişen bu hareketler içinde güç olmak, öncelikle bu alanlarda var olan güçlerimizin örgütlenmesiyle mümkündür. Bu anlamıyla işçi sınıfı cephesinde sorunların nedenini ve çözümünü içeren somut pratik çabaları önemsemek gerekir. Daha doğrusu işçilerin, öğrenci gençliğin, köylülüğün vb. tüm emekçilerin somut sorunları üzerinde örgütlenmeye, zayıflayan kitle bağlarını güçlendirmeye hizmet eden pratik adımları atmada ısrarlı olmalıyız. Dağınık ve hareketsiz olan her ilişkiye müdahale etmek, yani örgütlenerek örgütlemek, çalışmalarımızda temel prensibimiz olmalıdır.

24 Nisan 1972 tarihi bilinciyile kuşanalım!

24 Nisan Proletarya Partisi'nin 36. kuruluş yıldönümüdür. Proletarya Partisi'nin kuruluşunu selamlamak ve o felsefeye uygun olarak yaşamak şu olguları asla akıldan çıkarmamak anlamına gelir. **Birincisi;** Her türlü geleneksel burjuva ve küçük burjuva bakış açılara karşı Marksizm-Leninizm-Maoizm silahıyla savaşmak. Çünkü Proletarya Partisi'nin kurucu önderi Kaypakkaya yoldaşın koyduğu perspektifler bu anlayışın ürünüdür. Demek ki 24 Nisan tarihi aynı zamanda yaşadığımız topraklarda tabu olarak görülen anti-MLM anlayışlara karşı tereddütsüz bir savaşımın ifadesidir. **İkincisi;** güçlerin azlığına bakmadan bir avuç komünist öncünün emperyalistler ve usaklarına karşı tereddütsüzce bir savaşım içine girmeleri gerçeğidir. Çünkü onlar gücünü haklı ve meşru oluşlarından, kitlelere duydukları güven-den alıyordu. Bundan dolayı da, tüm imkânsızlıklara, sınırlı olanaklara rağmen özveride, fedakârlıkta ve kavgada ısrarcılıkta hiçbir sınır tanımadılar.

Bizler bu çizginin sürdürücüleri olarak bugün tarihi tecrübeler ışığında yaşanan tüm değişimleri de göz ardı etmeyecek aynı kararlılıkla bu tarihsel yürüyüşteki görevlerimizi yerine getirmeyle yüz yüzeyiz. Her şeyden önce devrimci saflarda yaşanan ideolojik kırılmalar, yine reformist çözümlere kilitlenme bakımından bugün yaşananlar, dünden daha yoğun ve karmaşık bir boyuttadır. Dolayısıyla ideolojik alandaki mücadele görevimiz daha bir önem kazanmıştır. Yani, Proletarya Partisi'nin kuruluş döneminde Kaypakkaya yoldaşın bu konuda ortaya koyduğu **ilkeli ve ısrarcı tutumu** sürdürmek zorundayız. Çünkü kuruluş felsefesine bağlılık, MLM ilkeler ışığında her türlü tutucu bakış açısından uzak, değişime açık ve demokrasi, bağımsızlık, sosyalizm mücadelesinde ısrar demektir.

Değişime ve gelişmelere açık olmak, Demokratik Halk Devrimi perspektifini yitirmeden, ama devrimin zaferi için ya-

şanan değişimleri de göz ardı etmeden siyasal iktidar mücadelesine kilitlenmek anlamına gelir. Diğer bir anlatımla sorgulamada **ısrarcılık**, öğrenmede **sınır tanımazlık**, uygulamada **yaratıcılık** yaşam ve mücadele felsefemiz olmalıdır.

Tüm bu meziyetleri önder Kaypakkaya yoldaşın şahsında görmek mümkündür. Dolayısıyla bu çizgide ısrar, bu bakış açısıyla olayları olguları ele almayı içerir. Bu bakış açısını yadsayan her tutum bu çizginin özünü kavramaktan uzaktır. Nitekim tarihimize baktığımızda bu dar ve sığ bakış açısı sahiplerinin düşünlüğü ve yürüyüş tempomuzda verdiği zarar hiç de hafife alınacak boyutta olmamıştır. Diğer bir anlatımla Kaypakkaya çizgisini sağda ve solda yorumlayanlar sonuç itibarıyla MLM zeminden uzaklaşmışlardır.

Bugün Proletarya Partisi'nin kuruluşunu selamlamak ve o felsefeye uygun olarak yaşamak, geçici yol arkadaşlarının yarattıkları ideolojik kırılıklardan etkilenmeden, kurucu önderimizin TİHKP burjuvalarına karşı yürüttüğü çok yönlü ve kapsamlı mücadele kararlılığını kendimize ilke edinmektir. Daha da önemlisi zorluklar karşısında yakınmadan sızlanmadan emperyalistlerin ve usaklarının yürüttükleri kapsamlı saldırılara karşı direniş çizgisinde sebat etmektir. Çünkü Proletarya Partisi oportünizme, revizyonizme ve her türden gericiliğe karşı savaşım içinde kuruldu. Bu demektir ki, iktidar yürüyüşünde yol almamız için bu bakış açısında ısrar etmemiz gerekir.

Kaypakkaya'nın görüşlerinin geniş yığınlar içinde maddi bir güce dönüşmesi için ideolojik netliğe, teoride derinliğe ve Bolşevik örgütlülüğe ihtiyaç vardır. Tüm bunların sınıf mücadelesi pratiği içinde kazanılacağı bilinciyile hareket etmeliyiz. Sınıf mücadelesinin pratiği içinde kurulan bir parti, ancak pratik içinde inşa edilerek çelikleştirilir. Bunun için de proletarya partilerine has olan militanlığı, bilimsel sorgulayıcılığı ve zorluklarla mücadele etme ısrarını, sabrını yakalamak gerekir. Kazanmak için bu konudaki eksikliklerimizi, yetersizliklerimizi gidermek göreviyle yüz yüzeyiz. Zor ve sancılı da olsa bunu başaracağız!

Emekçilerin özgür bir dünya talebinin simgeleştiği gün: 1 Mayıs

1880'li yıllarda, yarım milyon işçiyi temsil eden **Örgütlü Meslek ve Emek Birlikleri Federasyonu**'nun, 8 saatlik iş günü talebiyle başlattığı mücadele Amerika'da yüz binlerce işçinin katıldığı bir genel grevle yükseltilmeye başlandı. **I Mayıs 1886**'da Şikago'daki 40 bin tekstil işçisinin yürüyüşü polislin silahlı saldırısıyla kanlı çatışmaya dönüştü. 4 işçi önderi, **Albert Parsons, Adolph Fischer, George Engel ve August Spies**, **I Mayıs 1886** tarihinde 8 saatlik iş günü mücadelesine öncülük ettikleri için idam edildiler. Bu saldırılar işçi sınıfını yıldırma bir yana tam tersine isyanının daha da büyümesine neden oldu. Patronlar işçi mücadelesini kırmak için sokak çeteleriyle işbirliği yapmaktan da geri durmadı. Grevci işçilerle

sokak çeteleri arasında çıkan kavga sırasında, polislin işçilerin üzerine ateş açması sonucu 4 işçi yaşamını yitirdi.

1889'da toplanan **II. Enternasyonal Kongresi**, **I Mayıs 1890**'da uluslararası alanda ortak bir gösteri düzenlemeye karar verdi. Bu gelişme büyük yankı buldu. 1891'de toplanan **II. Enternasyonal II. Kongresi**'nde bu gösterilerin -yine uluslararası alanda- her yıl aynı gün tekrarlanması kararı alındı. **I Mayıs**, işçi bayramı olarak, **"Uluslararası Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü"** olarak ilan edildi. **I Mayıs**, halkların devrimci mücadelesinin içinde **"Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz!"** şiarının **"Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları birleşin!"** şiarına dönüşüne tanık oldu.

Türkiye'de I Mayıs!

Türkiye'de **I Mayıs** ilk olarak 1912'de İstanbul'da, 1922'de de birçok şehirde kutlandı. 1923'de toplanan **İzmir İktisat Kongresi**'nde emperyalizme uşaklığını dolaysız şekilde ifade eden kompradon patronlar ve büyük toprak ağaları, **İstanbul Uluslararası İşçi Birliği**'ni kapattı ve ardından işçi sınıfına yönelik baskılarını artırarak her türlü gösteriyi yasakladı. **I Mayıs**'la ilgili bildiri dağıtan birçok işçi tutuklandı. Bu dönemlerde **I Mayıs** ancak izinsiz kutlanabili. 1935 yılında **"Ulusal Bayram ve Genel Tatiller Hakkında Kanun"** adıyla çıkarılan düzenleme ile **"Bahar ve Çiçek Bayramı"** olarak genel tatil günlerine dâhil edildi. Direnişle, kanla kızla boyanan **I Mayıs**'ın yozlaştırılma çabalarına karşı hakim sınıflar hedeflerine ulaşamadı.

Yeniden canlanma 1976 **I Mayıs**'ında 300 bini aşkın kişinin katıldığı büyük kitlesele gösteriyi yandı. Bu yılki **I Mayıs** kutlaması sonunda Türkiye ilk **I Mayıs** şehidini verdi. **Mehmet Kocadağ** yoldaş eylemden dönerken MİT tarafından sinsi bir takip sonucu kaçınılarak katledildi. 1977'de 500 bini aşkın emekçiyle coşkulu kutlanan **I Mayıs**; CIA, MİT, Kontraerilla aracılığıyla tezgâhlanan faşist katliamda 36 emekçi katledilerek kana bulandı. 1979'a gelindiğinde Maraş Katliamı bahane edilerek sıkıyönetim ilan eden faşist Ecevit hükümetinin tüm çabalarına rağmen şehirlerde **I Mayıs** yaşatıldı.

12 Eylül Askeri Faşist Cunta'sından ötürü **I Mayıs** direnişi kesintiye uğradı. 1989'da **I Mayıs**'ta alanlara dolan kitle sayısının 100 bini aşkın olmasından ziyadesizle rahatsız olan faşist düzen, **M. Akif Dalcı**'yı katlederek **I Mayıs**'ı tekrar kana buladı. 1990'da devrimciler, 1977 **I Mayıs**'ında döktülen kanları direnişin gücü haline getirmek için Taksim'i zorladılar. Direniş karşısında hâkim güçler helikopterlerden otomatik silahlarla kitleyi taradılar. **Gülay Beceren** bu saldırı esnasında yaralanarak felç oldu. Gözaltına alınanların bir kısmı tutuklandı.

1980 sonrası katılımın en yoğun olduğu **I Mayıs** eylemi 1996 yılında gerçekleşti. 1990 sonrası yakalanan devrimci çıkış, toplumun çeşitli kesimlerinin tırmanışa geçen muhalif sesi, **I Mayıs** eyleminde yükseldi. Bu eylemde faşizmin saldırısı devrimci direnişle cevaplandı ve açılan ateşle **Dursun Adabaş**, Hasan Albayrak ve **Levent Yalçın** katledildiler.

Uzun bir aradan sonra geçtiğimiz yıl çeşitli sendikalar, demokratik kitle örgütleri **I Mayıs**'ı Taksim'de kutlama kararı almalarına karşın kolluk güçleri tarafından İstanbul'da adeta sıkıyönetim ilan edilerek eylem engellenmeye çalışılmıştır. Şehir çapındaki yoğun ablukaya karşın **I Mayıs**'ın Taksim'de kutlanmasını engellemeye kolluk güçlerinin gücü yetmemiştir. Şehrin farklı bölgelerinde binlerce kişi coşkulu ve militanca **I Mayıs**'ı coşkulu kutlamış, devrimci şiarları haykırmıştır.

I Mayıs'ın tarihçesi ülkemiz-

deki işçilerin, emekçilerin ve devrimcilerin mücadelesinin genel iz düşümünü göstermektedir. İşçiler toplumsal muhalefetle paralel olarak, kimi zaman azalan, kimi zaman çoğalan katılımlarıyla istem ve taleplerini dile getirmiş, üretimden gelen güçlerini kullanmış ve bunun karşısında en küçük talep ve istemlere karşı bile pervasız saldırılarda bulunan faşist TC'nin kolluk güçleri ile karşı karşıya gelmiştir. Devlet kimi zaman katliamlara başvurarak kimi zaman **I Mayıs**'ı yasaklayarak, kimi zaman ise eylem alanlarını yasaklamaya çalışarak faşist yüzünü göstermiş ve toplumsal muhalefeti engellemeye çalışmıştır.

Günümüzde de gündemdeki SSGSS gibi yasalarla, özelleştirmelerle, tarımda uygulanan kotalarla, gerillaya dönük düzenlenen sınır içi-sınır dışı askeri operasyonlarla, gençliğe yönelik eğitim ve mesleki hak gasplarıyla toplumun tüm kesimleri sistemin saldırılarına maruz kalmakta, kazanılmış hakları dahi geri alınmaya çalışılmaktadır. Ancak emperyalizmin uşağı olan hakim sisteme karşı halkımızın tepkisi de yükselmektedir. Saldırıları cevapsız bırakılmamaktadır. Kürt ulusu gerek sınır-ötesi operasyon döneminde gerekse de son Newroz kutlamalarında olduğu gibi faşizmin imha ve inkar politikalarına karşı boyun eğmemekte, can bedeli direnişler örgütlemektedir.

Mücadelenin en keskin bölgesi olan gerilla alanında tüm askeri donanımına karşın ordu büyük yenilgiler almaktadır. Sınır ötesi operasyonda

gerillanın direnişi karşısında büyük kayıplarla geri çekilen ordu, sınır içinde operasyonlara ağırlık vermekte ancak gerillayı bitirmek bir yana kayıplar almaya devam etmektedir.

İşçiler, kamu emekçileri özelleştirmeye ve sendikasılaştırmaya karşı grevlerle beraber özellikle Mart ayından bu yana SSGSS'ye karşı yaptıkları iş bırakma eylemleri ve kitlesele, coşkulu yürüyüşlerle kölelik yasalarına boyun eğmeyeceklerini ilan etmekte-ler.

Öğrenci gençliğe yönelik son dönemde artan sivil-resmî faşist saldırılara karşı devrimci ve demokrat öğrenciler sindirilmeye istenmekte, ancak planlar tutmamaktadır. Emperyalizmin dünya çapındaki krizine karşı halkların muhalefeti gelişmektedir. Mısır'da, Haiti'de zamlara ve yoksulluğa karşı çıkan isyanlar, Filipinler'de Arroyo hükümetine karşı gerçekleştirilen büyük eylemler, Nepal'de Maoistlerin Kurucu Meclis seçimlerini büyük bir halk desteği ile kazanması, Irak'ta, Filistin'de işgale karşı direnişin ivme kazanarak emperyalistleri zor durumda bırakması önümüzdeki süreçte halkların mücadelesine hanesine yeni deneyimler ekleneyeceğini bizlere göstermektedir.

Ülkemizde 2008 **I Mayıs**'ında işçiler, emekçiler, Kürtler, gençler, toplumun ezilen-dışlanan her kesimi geleceğine sahip çıkacaklarını, saldırılara boyun eğmeyeceklerini ilan etmeye, özgür bir gelecek ve demokratik, bağımsız bir ülke taleplerini dile getirmeye devam edecekler.

Gaziosmanpaşa Tuncelililer Derneği Olağan Kongresi'ne kısa bir değini

Derneklerin yaşamında olağan süreçler olabileceği gibi olağanüstü süreçlerin gelişmesi de doğal, kimi zaman kaçınılmazdır. Olağanüstü süreçleri şartlayan nedenler güncelleştirdiği ve tıkanma noktası yaratan sorunların aşılması kendisini dayattığı oranda, bu kaçınılmazlık kendisini pratikleştirmek durumunda kalır.

Demokratik kitle örgütlerinin kuruluş amaçlarıyla uyumlu yol alabilmeleri, amaçlarından uzaklaşmadan bir faaliyet süreci geliştirebilmeleri her şeyden önce düşünsel ve pratik olarak aynı kaygılar etrafında birleşmiş insanların varlığına bağlıdır.

Ortak aklı ve iradeyi oluşturmaya önem veren, sağlıklı bir işleyişin ve çalışmanın geliştirilmesi için çaba gösteren, kurulmasına neden olan sorunlara duyarlılık taşıyan ve bunun etkin bir şekilde mücadelesini veren insanların **sürece katılımına ve yönetici kurullarda görev almasına** bağlıdır.

Derneğimiz açısından çizdiğimiz bu tablonun yeterince hayat bulmadığı bir

gerçekliktir. Kolektif çabanın, irade birliğinin yeterince geliştirilemediği, bireysel koşturmanın ve müdahalelerin öne çıktığı bir faaliyet tarzı esas olarak süreç boyunca yansıyan bir görünüm oluşturmuştur. Tablonun içerdiği bu yetersizliklerin sorgulanması ve aşılması hedefinin yanı sıra yönetimin içerisinde bulunan ve demokratik alan mücadelesi açısından tüketici zeminde yol alan, uyumsuzluk ve niyet okuyuculuğuyla sicilini bozmuş, yönetimlerde yer almayı amaçlamış faaliyet sahibi insanlardan arınma hedefini de içermektedir.

Dersim dernekleri özgünlüde derneğimizin sorunlarının irdelenmesi kapsamlı bir değerlendirmeyi içermekle birlikte kitlelerin özlem ve talepleri doğrultusunda oluşmuş derneklerin kuruluş amacından uzaklaştığı oranda gelişen dejerasyonun bünyesini kirletmeye başladığını söylemek yerinde olacaktır. Derneğimiz de benzer sorunlardan muzdardır. Dersim'in yüz yüze bulunduğu kapsamlı sorunlara müdahil olunması ve Gazi Mahallesi'nde yaşayan

Dersimlilerin birliğinin ve dayanışmasının geliştirilmesi için gerekli çalışmaların gündemleştirilmesinde bugüne kadar yeterli bir düzeyin yakalanamadığı bir gerçekliktir. Bu çalışmaların yetersizliği kitlenin kurumumuza ilgisinin azalmasına, gücünün ve enerjisinin açığa çıkarılmamasına, birliğinin ve dayanışmasının zayıflamasına, örgütsüz bir yaşama mahkûm edilmesine neden olmaktadır. Bu tablonun oluşumuna neden olan sorunların irdelenmesi ve çözümünü içerecek biçimde kitleyle birlikte tartışılması mevcut tablonun da ters yüz edilmesini beraberinde getirecektir.

Olağanüstü Kongre hazırlık çalışmaları ve yansıyanlar

Kongre tarihi devrimci bir siyasetin merkezi bir etkinliği olması nedeniyle ertelenmiş, bu tarz durumlarda hassasiyet gösterilmesi gerektiği anlayışıyla hareket edilmiş ve gelişebilecek kimi gereksiz tartışmaların da önu böylelikle alınmak istenmiştir. Sürecin demokratik bir tarzda geliştirilmesi ve ilerletilmesi adına bütün bir süreç boyunca sorumlulukla hareket edilmiştir. Yönetimi amaçlaştıran bir anlayış kesin bir şekilde reddedilmiş, kitle inisiyatifinin açığa çıkarılması temel yaklaşımla hareket edilmek istenmiştir.

Herkesin malumu daha önce tüketici anlayış sahiplerinin başvurduğu ahlaki olmayan yöntemlere (**ki 85 üye kaydı çeşitli gerekçelerle daha önce silinmiştir**) başvurulmamış üyelerin iradesine ipotek konulmamıştır. DHP'nin desteklediği listenin çalışmasını yürütenler üyelerin kapısını "aşındırırken" aba altından sopa göstermeyi de ihmal etmemiştir. Partizan'ın desteklediği listede yer alan insanlar bütün bir süreç boyunca hedef alınmış, karalayıcı, provokatif yak-

laşımlar sergilenmiş, bu listede yer alacak insanların iradeleri "**... insanlar listede aday olmayacak, buna izin vermeyiz**" söylemleriyle geriletilmek istenmiştir.

Bu tür yaklaşımların ve pratiklerin esin kaynağı neresidir? Derneği mülk olarak gören, onu belirlemesi gerekenlerin iradelerini ipotek altına almaya çalışan, demokratik bir yarış içerisinde olanlara aba altından sopa gösteren anlayış sahipleri halkın kültürel ve ahlaki değerleri arasında barınmayacak yol ve yöntemlere neden başvuruyorlar? Bunun irdelenmesi, tartışılması ve düzeltilmesi; "**yönetimin**" kazanılmasının yanında kaybedilenlerin farkındalığının ortaya konulması ve düzeltilmesi gerekmektedir.

Kongre anı...

Kongre, öncesini aratmayacak yalan ve karalamaların sahnelendiği tarafı duruşuyla bu yalan ve karalama kampanyasını tescilleyen divanın anti-demokratik uygulamalarla dolu bir atmosferde gerçekleşti.

Belirlenmiş gündemleri işletmekle sorumlu bulunan divanın keyfiyeti kongreye damgasını vuran, eşine az rastlanır bir pratik oluşturmuştur. Mevcut yönetimin pratiklerinin sonuçlarına dönük getirilen eleştirilerin yanıtlanması için yönetimin bir kişiye söz verilmesinin ötesinde Partizan'ın desteklediği listede yer alan insanları hedefleyen saldırıların yanıtlanması için konuşma fırsatı tanınmayarak, talebi oylamaya sunarak divan keyfiyetini iflah olmaz bir noktaya taşımıştır.

Yine Divan Başkanı sıfatıyla Zülfü Doğan'ın kattığı bir yenilik de Partizan'ın desteklediği listenin kongrede üyelere sunmak üzere hazırladığı önumüzdeki süreçte yapacaklarını içeren

Çalışma Programı'nın okunup okunmamasının oylanması oldu. Kitleye çalışma programı üzerinden neler yapılacağı anlatılması engellenmiş, karşı listenin hazırlıksızlığı nedeniyle bir kez daha demokrasi oyunu oynanmıştır.

Diğer "yenilik" ise iki listenin yarıştığı şartlarda kongre ilanında belirtilen saatten 20 dakika önce kongreyi bitirmiş olmasıdır. Çalışma programını, yarattığı kaos ortamında kimin niçin oy kullandığını bile yeterince ayırt edemeden oylamaya sunan Zülfü Doğan, kongrenin erken bitirilmesini oylatmayı akla getirememiştir.

Söylemek gerekir ki; divanın kongreye boyunca sergilediği anti-demokratik tarz ve yöntemler onun meşruiyetini ve temsil yetisini tartışılır hale getirmiştir.

Sonuç olarak; Yaşanan kongre süreci ve ortaya çıkardığı pratikler göstermiştir ki kendisini yönetime taşıyan liste, **halkımıza ait olmayan** yöntemleri kullanarak; tüketimin, değerlerimizi aşındırmanın, irademize ipotek koyma, yönetimde olmayı amaçlaştırmının pratiğini sergilemiştir.

Kongrenin ortaya çıkardığı sonuçlar bakımından söyleyeceklerimiz bir kısım budur. Ortada duran başarısızlık kuşkusuz destek sunduğumuz listenin çalışmalarındaki yetersizlikten kaynaklanmaktadır ve esas nedeni burada aranmalıdır. Rehavetin, kendine aşırı güvenin, çalışmalarını bu yaklaşım üzerinden

zayıf bırakmanın tarihin hiçbir döneminde yararını gören olmamıştır. Dersim'in ve semtimizde yaşayan Dersimlilerin sürecine müdahaleyi içerecek kesitte kongre; eksikliklerimiz ve yetersizliklerimiz nedeniyle başarılı geçmemiştir. Bu sorgulayışla geride bıraktığımız sürecin pratiklerinden öğrenme, dersler çıkarma, eksikliklerimizi ve yetersizliklerimizi düzeltme adına bu süreci tüm Dersimlilerle paylaşmaya ihtiyaç duyduğumuzun bilimselini istiyoruz.

(Dersim Derneklerinden Partizan okurları)

Bunları biliyor musunuz?

- 2000 yılında Kenya'da bulunan ve öncü insan Orronin Tun-gunensis'e ait kemiğin son analizlerinden anlaşıldığı üzere atalarımız en az 6 milyon yıl önce Afrika savanalarında iki ayak üzerine yürümeye başlamışlar.

- Satrançta ilk 10 açılış hamlesi için 170.000.000.000.000.000.000.000 olan var.

- Michael Jordan'ın bir senede Nike reklamlarından kazandığı para, Malezya'daki Nike fabrikalarında çalışan tüm personelin aldığı senelik maaştan daha fazladır.

Halka şahin, patronlara serçe

Emperyalizme derin bağlarla bağlı olan uşakları, dünya çapında yükselen ekonomik krizin acısını; sömürdüğü işçi ve emekçiler üzerinde çıkarmaya çalışıyor. Her alanda yapılan zamlar ve buna karşılık, işçi sınıfının aldığı ücretlerin gün be gün erimesi, yoksulluğun artık çekilmez boyutlara ulaşmasına ve gelecek günlerde çoğunluğu kendiliğinden hareketler olmak üzere işçi sınıfı, grev gibi demokratik hak alma mücadelesini direnişçi ve savaştı bir şekilde yükseltecektir. İşçi sınıfı ve çağına denk bir mücadele ile bu krizleri derinleştirerek iktidarına gidecek yolu açacak birikime sahiptir. Özellikle bu yıl hat safhaya çıkan halkımızı açlık sınırının çok aşağılarında yaşamaya zorlayan ekonomik krizin tek sorumlusu ABD emperyalizmi ve onun uşaklarıdır. Halkımızın kurtuluşu ancak bu gerici sistemin yıkılmasıyla mümkündür.

Bizlerin tekstil işçileri olarak bu devletten ve onun gerici hükümetlerinden hiçbir beklentimiz yoktur. Özellikle AKP hükümeti aracılığıyla devlet, ABD emperyalizminin isteği-emrine BOP stratejisi gereği ilimli İslam modeline geçişe hız vermiştir. Ekonomik krizin yanı sıra AKP'nin gerici politikaları halkı tam bir bu-

ran içerisine soktu. Devletin-sistemin içine girdiği kriz, aynı zamanda Kürt ulusal sorununun derinleşmesiyle daha da büyümüştür. Devlet kendi açmazını (ekonomik, politik), halka uyguladığı ağır zamlarla ve politik saldırılarla gidermeye çalışıyor. Halka şahin patronlara serçe durumunda tekstildeki ekonomik gerileme de ne yazık ki fatura biz işçilere biçiliyor. Bunun karşısında genelde ortaya çıkan örgütsüz olma durumu özelimizde de mevcut. İşçi birliğinin, dayanışmasının, kardeşlik anlayışının, işyerimizde örgütlü bir hale getirilememesi, işyeri sorunlarımızın aşılması önünde engeldir. İşyerimizde öncelikli sorunumuz örgütlenebilme sorunudur. İşçiler arasında kardeşlik duygusunun, birlikte ortak talepler etrafında mücadele etme bilincinin geliştirilmesi, dayanışma içinde bir şeyler yapmama sorunudur. Bu konuda işçi sınıfının safalarına katılmak zayıflıktır. Türkiye halkını ileriki süreçte çok zorlu ekonomik günler bekliyor. Bu duruma karşılık birlikte mücadele etmek, grevler eylemlilerle derinleştirmek, özellikle biz işçilerin görevi durumundadır.

(Esenler'de tekstilde çalışan İK okurları)

Çelik Aldığı Suyu Unutmadı, UNUTMAYACAK!

Program

Hilmi Yarayıcı
Koma Çiya
Hasan Sağlam
Dursun Güngör
Cengiz Sağlam
Grup İsyân Ateşi
İmam Diler ve
Grup Kotan
Sinevizyon

Tarih: 24 Mayıs Cumartesi
Saat: 19:00
Yer: Sultan Dügün Salonu
(Gazi Mahallesi Dörtüol)
İrtibat: (0212/ 521 34 30)

Emperyalist saldırganlığa karşı 1 Mayıs etkinliğinde buluşalım!

Program

Hilmi Yarayıcı
Grup Vardiya
Nurettin Güleç
Sinevizyon
Semah Ekibi

Tarih: 27 Nisan 2008 Pazar
Saat: 18.30
Yer: M. Kemal Mahallesi
3001 Cad. Sima Dügün Salonu
(Eski Show Dügün Salonu)

Merhaba,

Ben **Antalya Akdeniz Üniversitesi**'nde okuyan bir öğrenciyim. Biliyorsunuz ki, geçen günlerde üniversitemizde bazı olaylar yaşandı. Yaşanan olaylara birebir şahit olduğum için sizlerle paylaşmak istiyorum.

Bu olayların başlangıcından önce, üniversitemin yurdunda biz sol görüşlülere dönük büyük bir baskı vardı ve bu baskılarla bizi yıldıracaklarını zanneden bazı faşist gruplar, emellerine ulaşamadılar. **Çünkü biz hiçbir zaman yılmadık ve yılmayacağız** d. Devrimci hareketlerin temelinde de bu yatar zaten.

Faşistler saldırılarına 04.04.2008 Cuma günü akşam saatlerinde başladılar. Arkadaşlarımızdan birinin yurt kapısı önünde tartaklandığı haberini aldık

ve kısa süre içinde yurt kapısı önünde toplanarak küçük çaplı bir eylem gerçekleştirdik. Yurt yönetimi ve polis bizi yurda sokmamakta kararlıydı, ama onlar bizi içeri almadıkları sürece eylemlerimiz sürdü ve sloganlarımız kam-püste yankılandı. Arkadaşlarımızın yurt içine alınmaları karşılığında eylemimizi sona erdirdik. Arkadaşlarımızın çoğu o gece yurda alındı ve dağıldık.

Fakat 06.04.2008 Pazar günü sağ görüşlü, beyinleri şiddetten başka hiçbir şeye çalışmayan bir grup faşist, iki arkadaşımızı yurt girişinde polislerin güzü önünde bıçaklayarak ağır yaralanmalarına sebep olmuşlar. Haber bize geldiği zaman arkadaşımızın acile kaldırıldığını ve faşistlerin orada da rahat bırakmadığını duyduk. Toplu bir şekilde acilin önüne yürüdük. Polis bizden önce orada adeta etten duvar

örmüştü ve arkadaşımızı görmemize izin vermedi. Biz de bunun üzerine sloganlarımızla yurt kapısı önüne doğru yürüdük.

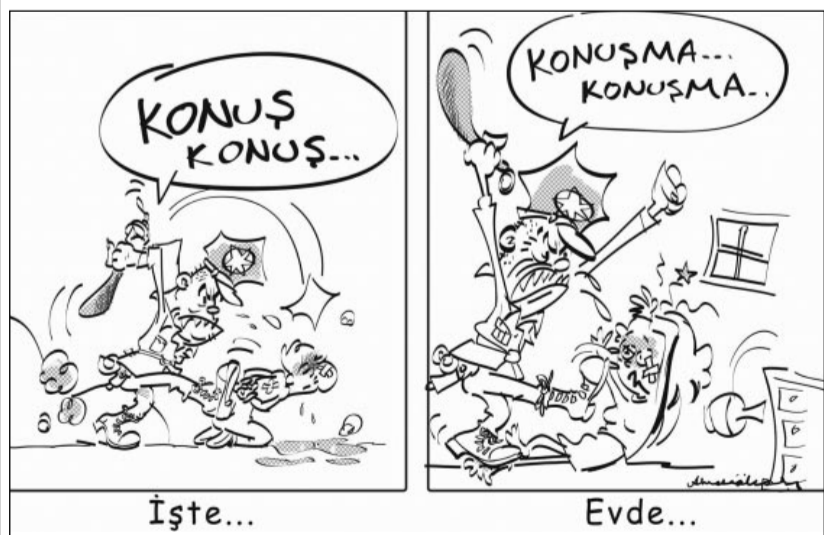
Yurdu önüne geldiğimizde bir grup sağ görüşlü, insanlıktan nasibini almamış bir grup faşistin bize doğru yürüdüğünü gördük ve içlerinde biri belinden çıkardığı tabancayla üstümüze ateş açmaya başladı. Bir anda grup dağıldı ve çevik kuvvetin de üstümüze koşmasıyla, birçok arkadaşımız yaralandı. Polisin elinden arkadaşlarımızı kurtarmak için uğraşlarımız sürüyordu, ama sayıca bizi çokları ve polis dışındaki sivil faşistler de arkadaşlarımızı polis önünde sopalarla dövüyorlardı.

Polislerin sayısı giderek çoğaldı. Bir süre sonra bulunduğumuz yerden uzaklaşmaya çalıştık. İlerlediğimizde, silahlı adamın elini kolunu sallayarak

polislerin önünden geçtiğini gördük ve hiçbir müdahale yapılmadı. Ayrıldığımız sırada sloganlarımızı sürdürüyorduk ve arkamızdan panzerler boyalı su sıkıyordu. En sonunda kampüsün duvarlarından atlayarak dışarı çıktık. Tekrar toplandığımızda arkadaşlarımızın birçoğu kayıptı, haber alamadık. Bu sefer de ne olduğunu anlamadan motorlu polisler geldi, havaya ateş açarak grubu dağıttı. Bir arkadaşımın birlikte evin birine sığındık ve bir süre saklandıktan sonra dışarıya durgunlaştı ve oradan ayrıldık, yakınlardaki bir arkadaşımızın evine giderek geceyi orada geçirdik. Biz YDG'liler olarak, gerek bize gerekse devrimci dostlarımıza dönük saldırılara karşı durmaya devam edeceğiz ve mücadelelerimiz bitmeyecek!

(Akdeniz Üniversitesi'nden bir YDG'li)

ÇİZGİ-YORUM

Polis eşlerine susun ve iyi kadın olun öğüdü!

İzmir'de Polis Teşkilatı'nın 163. kuruluş yıldönümü kutlamaları çerçevesinde polis eşlerine, 'Aile içi İletişim' semineri verildi. Sabancı Kültür Merkezi'nde Emniyet Teşkilatı Mensupları Hanımları Yardımlaşma Derneği İzmir Şubesi'nin düzenlediği seminerde konuşan Ege Üniversitesi Öğretim Görevlilerinden **Doç. Dr. (!) Azmi Varan**, polis eşlerine "Eşleriniz stresli bir meslekte sizde onları daha fazla streslendirmemek için yeri geldiğinde susun" uyarı yaptı.

Çıktı

Alman ve uluslararası işçi hareketinin 1 Mayıs deneyimlerinin yer aldığı "**1 Mayıs'ın kısa tarihçesi**" ve **Sultan Karabulut'un kaleme aldığı "Zulümden ötesini yaşamak"** isimli kitaplarımızı beğeninize sunuyoruz...

Fiyatı 10 YTL

Fiyatı 10 YTL

Demokratik Halk İktidarı İçin işçi-köylü

www.iscikoylu.org

BİZ HALKIZ GELECEK ELLERİMİZDEDİR

UMUT YAYIMCILIK VE BASIM SANAYİ LTD. ŞTİ
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mah.
İmam Murat Sok. No:8/1
Aksaray-Fatih/İSTANBUL
Tel: (0212) 521 34 30 FAKS: (0212) 621 61 33
Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem ÖNSEL
Baskı: Gün Matbaacılık Beşyol Mah. Telsizler Mevkii
Akasya Sk. No:23/A K.Çekmece/İstanbul Tel: 0212 426
63 30-580 63 80
e-mail: umutyayimcilik@tmail.com

BÜROLAR

KARTAL: İSTASYON CAD. DÖRTLER APT. NO: 42 KARTAL, TELEFAX: (0216) 306 16 02 Cep: 0 537 270 75 60
ANKARA: TUNA CAD. ÇANKAYA İŞHANI NO:11 KAT: 3 DAİRE: 32 ÇANKAYA TEL: (0312) 430 67 65 Cep: 0 535 562 33 72
İZMİR: 856 SOKAK, NO:48/203 KEMERLİTİ KONAK, TEL: (0232) 446 78 07 Cep: 0 555 561 04 03
MALATYA: İSMETİYE MAH. NİYAZI MİSİRİ CADDESİ ERSOY APT. NO:9 TEL: (0422) 325 78 13 Cep: 0 542 216 48 00
ERZİNCAN: ORDU CAD. ORDU İŞHANI KAT:3 TEL: (0446) 223 67 18 CEP: 0 536 697 94 19
BURSA: SELÇUK HATUN MAH. ÜNLÜ CAD. SÖNMEZ İŞ SARAYI KAT: 2 NO: 185 HEYKEL, TEL: (0224) 224 09 98 Cep: 0 536 613 81 98
MERSİN: SİLİFKE CAD. ÇAVDAROĞLU İŞHANI KAT: 3 NO: 118 MERSİN Cep: 0545 685 25 27
AVRUPA MERKEZ BÜRO: WESELER STR 93 47169 AS-DRUCK DUISBURG-ALMANYA TEL: 0049 203 40 60 958 FAKS: 0049 203 40 60 959

On binlerce emekçi “uzlaşma yok, mücadele var” dedi!

SSGSS yasa tasarısının maddeleri Meclis'te görüşüldüğü sıralarda, emekçi yığınlar da tasarıyı geri püskürtme yönü kararlılıklarını ilan etmeyi sürdürmektedir.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun kararıyla, gerek 1 Nisan'da gerçekleşen iş bırakma eylemi gerekse 6 Nisan'da Kadıköy'de yapılan miting, bu kararlılığın giderek en geniş kesimleri kapsadığına işaret etmekte. Bürokrat-sarı sendikacılık, işçi sınıfına ihanet anlamına gelen, “uzlaşmacı”, “mutabakatçı” tutumundaki ısrarını korusa da, emekçiler meydanlar da açık ve net bir biçimde “Uzlaşma yok, mücadele var” mesajını vermekteler.

BURSA

SSGSS Yasa Tasarısı'nın geri çekilmesi ve egemenlerin yalan açıklamalarına karşı DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve TDB temsilcileri ve destekçi kurumlar “GSS yalanını balon yaptık uçuruyoruz” yazılı balonları gökyüzüne bırakarak kölelik yasalarını ve uygulayıcılarını protesto etti.

10 Nisan günü Tophane Parkı'nda toplanan kurumlar adına basın açıklamasını SES Bursa Şube Başkanı Dr. Candan Coşkun okudu. Diğer kurum temsilcileri de birer konuşma yaparak kölelik yasasına karşı tepkilerini ifade ettiler ve tasarının geri çekilmesini istediler.

İZMİR

İzmir'de sendika ve meslek örgütleri, 10 Nisan günü yaptıkları eylemde toplumun geniş kesimlerinin mutabakatı olmadan çıkarılmaya çalışılan SSGSS Yasa Tasarısı'nın Meclis'ten geçmesi halinde dahi mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Konak Kemeraltı Girişi'nde bir araya gelen kitle, TBMM'de görüşülmeye devam eden SSGSS Yasa Tasarısı'na karşı basın açıklaması yaptı. Kitle adına açıklamayı DİSK Ege Bölge Temsilcisi Azad Fazla yaptı. Fazla, toplumun ihtiyaçları doğrultusunda değil, 2005 yılında IMF ile AKP arasında imzalanan 19. Stand-By anlaşmasının gereği olarak hazırlanan SSGSS Yasa Tasarısı'nın Meclis'ten hızla geçirilmeye çalışıldığına dikkat çekti.

Mamak halkı Kentsel Dönüşüm'e karşı yürüdü!

Mamak halkı, 3 Nisan günü Kentsel Yıkım Projesi'nin hayata geçirilme çabalarını bir eylemle protesto etti. Halk projesi hayata geçirmek için mahallelerinde kurulan ve halkın yıkımı kabul eden sözleşmelere imza atması için çalışan Belediye'ye ait Bilgi Bürosu'na yürüdü. Öğlen saatlerinde Dostlar Mahallesi'nde bulunan Barınma Hakkı Bürosu önünde bir araya gelen kitle yürüyüşün ardından basın açıklaması yaptı.

Açıklamada, bu tür projelerin uygulandığı Yenimahalle, Havaalanı Yolu, Dikmen, Bent Deresi ve Gülviren'de yaşayanların evlerine kavuşmadığı belirtilerek, söz konusu projelerin “yaşam alanlarına saldırı” anlamına geldiği ifade edildi. Hazırlanan sözleşmelerin hak sahiplerine imzalatılması için “ikna büroları” kurulduğu belirtilen açıklamada, sözleşmelerin hukuki olmadığı, tek tarafı ve eksik olduğu öne sürülerek, imzalanmaması istendi. Yaklaşık 300 kişinin katıldığı açıklamada büroda imzalatılan sözleşmelerin Mamak halkını mağdur edecek ve haklarını ellerinden alacak nitelikte olduğu belirtilerek imza atılmaması çağrısı yapıldı. Eylem yapılan açıklamanın ardından alkışlarla sona erdi. (Ankara)

Kadıköy ve Kartal'da 1 Nisan eylemi

İstanbul'da emekçiler, AKP il binası önü, Kadıköy İskele Meydanı ve Kartal Meydanı olmak üzere üç yerde eylem yaptı.

Kadıköy'de Numune Hastanesi'nde biraraya gelen emekçiler, buradan İskele Meydanı'na yürüdü. Türk-İş'e bağlı Petrol-İş, Yol-İş, TÜMTİS, Tez Koop-İş, Deri-İş, Harb-İş ve Basın-İş üyeleri eyleme kendi pankartlarıyla katılırken, Türk-İş üyelerinin sık sık “İşçi burada Türk-İş nerede?” sloganını atarak tepkilerini dile getirdikleri gözlemlendi.

Kartal Belediyesi'nde çalışan Genel-İş üyesi işçiler ve BES 3 No'lu Şube üyesi vergi daireleri çalışanları, Kartal Meydanı'nda eylem yaptı. Eyleme çok sayıda devrimci, demokratik kurumun yanı sıra, TEKEL işçilerini temsil eden, Tek Gıda-İş yöneticileri de katıldı.

On binler 6 Nisan'da “uzlaşma yok” dedi!

14 Mart ve 1 Nisan eylemlerinden sonra yapılan kitlesel eylem ise 6 Nisan Kadıköy mitingi oldu. Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun düzenlediği mitingde on binlerce işçi ve emekçi katıldı. 14 Mart ve 1 Nisan'la birlikte oluşan toplumsal duyarlılığı daha da üst seviyelere çıkaran 6 Nisan mitingini aynı zamanda 1 Mayıs'ın ön provası oldu.

Kadıköy'de insan seli

6 Nisan mitingine katılan kitle, biri Numune Hastanesi önü diğeri ise Tepe Nautilus olmak üzere, iki ayrı koldan İskele Meydanı'na yürüdü.

Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu bileşenleri Tepe Nautilus önünden yürürken, en önde Herkese Sağlık Güvenli Gelecek Platformu'nun pankartı yer aldı. Platform pankartının hemen arkasında ise, DİSK, KESK ile ESP, Halkevleri, HÖC, SDP ve EMEP'in de aralarında bulunduğu siyasi parti ve platform ile demokratik kurumlar yer aldı. Partizan kitlesi de mitingde, Devrimci 1 Mayıs Platformu bileşenleri ile birlikte, üzerinde “Kölelik Yasaları Geri Çekilsin” şiarının yer aldığı, Devrimci Demokratik Sendikalar Birlik (DDBS) pankartı, döviz ve flama ile katıldı.

Haydarpaşa Numune Hastanesi önünden başlayan kolda ise, Türk-İş'e bağlı sendikalar, TMMOB, Diş Hekimleri ve Eczacı Odaları yer aldı. Bu koldan yürüyüşe geçenlerden biri de, haftalar polisin ablukası ve yoğun polis saldırısı altında yıkıma karşı direnişlerini sürdüren ve mitingde, açtıkları “Evlerimizi Yıkırmayacağız, Sağlığımızı Satmıyoruz” pankartıyla katıldı.

“Sağlık haktır satılamaz!”

Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde çalışan sağlık emekçileri ve hastane işçileri 1 Nisan'da yapılan iş bırakma eylemine aktif bir katılım gösterdiler. SES, ATO, Dev Sağlık-İş ve Eğitim-Sen üyeleri saat 12.00'de poliklinikler girişinde toplanarak bir basın açıklaması eylemi gerçekleştirdiler.

Çukurova Üniversitesi öğrencileri, Yeni Demokrat Gençlik, HÖC ve DHP'nin de destek verdiği eylemde SES, DİSK Dev Sağlık İş Çukurova Bölge pankartları açıldı. Basın açıklamasının

okunmasının ardından sağlık emekçileri ve onlara destek verenler hastaneden çıkarak üniversite girişinde bulunan servislere kadar sloganlarla yürüdüler.

Hasta yakınlarının da destek verdiği eylemin ardından, karşıya yapılacak eyleme katılmak için servislerle binlerele Başkent Hastane önüne doğru yola çıktılar.

Saat 13.00'te Cemalpaşa Grosveri önünde toplanmaya başlayan Dev Sağlık-İş, SES, ATO, TMMOB Adana İl Koordinasyon Kurulu, BTS üyeleri burada

mayacağız” pankartıyla katılan, Başbüyük halkıydı.

İşçiler Türk-İş yönetimine “ihane” etti!

Mitinge yoğun bir katılım sağlayan kesimlerden biri de Türk-İş'e bağlı kimi sendika şubeleriydi. Türk-İş'in merkezi olarak eyleme katılmama kararına karşın, İstanbul Şubeler Platformu bileşenleri mitingde kitlesel bir katılım sağladı. Mitinge katılan, Belediye-İş, Deri-İş, Hava-İş, Yol-İş, Petrol-İş ve Harb-İş, Tez Koop-İş üyesi işçiler sık sık attıkları, “Türk-İş uyuyma işçine sahip çık”, “Kahrolsun sendika ağaları” sloganlarıyla, Türk-İş yönetimine tepkilerini dile getirdiler.

DDBS pankartıyla yürüyüşe katılan Partizan kitlesinin “İşçi memur el ele, demokratik devrime”, “Birlik-mücadele-zafar”,

halaylar çekmeye başladılar. Bu sırada bekleyen kamu emekçilerini çevreden alkışlarla destek gelindi. Yaklaşık 300 emekçi yolun bir kısmını trafığa kapatarak buradan sloganlarla istasyon önüne doğru yürüyüşe geçtiler. Daha sonra eğitim emekçilerinin de katılımıyla birlikte sayıları yaklaşık 1000'e ulaşan kitle istasyon caddesinde trafiği kapatarak yürüyüşe geçtiler. İstasyon önünde basın açıklamasını okuyan Mehmet Antmen yasanın IMF talimatlarıyla hazırlanmış olduğunu, açıklamanın sonlanmasının ardından eylem halaylarla coşkulu bir şekilde son buldu.

(Adana'dan bir İK okuru)

“Kahrolsun sendika ağaları” vb. sloganları haykırdığı gözlemlendi.

Kitle alana sığmadı

Mitinge yoğun bir katılımın olması, Kadıköy İskele Meydanı'nın kitleye “dar” gelmesini de beraberinde getirdi. Mitingin ilk konuşmasını, Herkese Sağlık ve Güvenli Gelecek Platformu adına TTB Genel Sekreteri Ali Çerkezoğlu yaptı. Çerkezoğlu, tasarının geri çekilene kadar sokaklarda olunacağını altını çizdi.

Mitingde söz alanlardan biri de TTB Merkez Konseyi Başkanı Gençay Gürsoy'du. Gürsoy, Erdoğan'ın “Tasarıya solcular karşı çıkıyor” sözlerine gönderme yaparak, “Evet solcular karşı çıkıyor. Çünkü solculuk demek, emekten, emekçiden yana politika yapmak, emekten yana politikaları desteklemek demektir” dedi.

Ankara'da sendika ağalarına 1 Nisan şakası!

SSGSS karşıtı eylemlerin biri de 1 Nisan'da Ankara'da gerçekleşti. Saat 13.00'de YKM önünde toplanan kitle, sloganlarla Meclis'e yürümek istedi. Yoğun “güvenlik” önlemleri alan polis, kitlenin yürütmesine izin vermedi. Yaklaşık 2.5 saat süren gerginlik polisin kışkırtmasıyla arttı. Daha fazla beklemek istemeyen işçi ve emekçiler, sendika ağalarının kitleyi pasifize etmeye çalışmalarına rağmen, barikata yüklenerek 7 yıl sonra ilk defa Kızılay'a girmeyi başardılar. Kızılay Meydanı'nı işgal eden 3 bine yakın kişi, “Kızılay'ı zapt ettik, sıra Meclis'te” diye haykırdı. Meydan'da toplanan kitle, polisle çatışarak Kızılay Meydanı'nı terk etmeyeceklerini gösterdi.

Partizan'ın da aralarında bulunduğu kurumların destek verdiği eylemde devrimcilerin ve işçilerin iradesi alanları zapt etti. Ayrıca Dil Tarih Coğrafya Fakültesi öğrencileri okuldan toplu çıkış yaparak kitle ile buluştu. DİSK, ATO ve diğer eylem alanlarından da alana yapılan girişlerin ardından sayısı 4 bini bulan emekçiler Kızılay Meydanı'nda fiili bir miting gerçekleştirdiler. Polisin sık sık yaptığı “dağın” uyarısına “İşte Kızılay işte direniş” sloganı ile karşılık veren binlerce kişi SSGSS'ye karşı yürüttükleri kararlı mücadelenin dinamizmi ile bir

Taban rahatsız!

Türk-İş İstanbul Şubeler Platformu bileşenleri adına söz alan Harb-İş Anadolu Yakası Şube Başkanı Hüseyin Över ise, bir kez daha Türk-İş yönetimini eleştirerek, yönetimin “tabanımız rahatsız değil” açıklamasının doğru olmadığını, bunun göstergesinin ise, bugün tabanın gerçekleştirdiği yoğun katılım olduğunu söyledi.

Över'in ardından, Eğitim Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer de bir konuşma yaparak, tasarının geri çekilmesini istediklerini belirtti.

Saat 18.00 civarında sona eren mitingde ayrıca, polisin arama noktasında pankart sopası nedeniyle, Emekli-Sen üyelerini gözaltına almaya çalıştığı ve kısa bir arbede yaşadığı öğrenilirken, miting süresince sıralarda da birkaç kişiyi gözaltına alan polis, kitlenin müdahaleyle bu kişileri serbest bırakmak zorunda kaldı. (Kartal/H. Merkezi)

yaşadığı parçalanarak “Bu yasa sokakta parçalanacak” sloganı ile Meclis'e seslerini duyurmaya çalıştı.

Polisin her adım atarak zorunda kaldığı eylemde açıklamalar, Kızılay Meydanı'nda yapıldı. Biz de Partizan flamları ve dövizleriyle alanda kararlı duruşumuzu sergilerken sendika ağalarını pasifize etmeye değil de bize karşı müdahalesiyle karşılaştık. Militanlaşan kitleyi pasifize etmeye çalışan sendika ağaları, flamlarımızı indirmemizi ve alandan geriye çekilmemizi istedi. Kararlı duruşumuz karşısında bir şey elde edemeyen sendikacılar, kitlenin de bize destek vermesiyle sergiledikleri tavırdan vazgeçmek zorunda kaldılar.

Sendikal bürokrasinin tüm çabalarına rağmen kitlenin kararlı duruşuyla, alanı terk etmeyle eylem saat 16.00'ya kadar sürdü. Eylemin bitirilmesi üzerine emekçiler ile sendika yöneticileri arasında tartışmalar yaşandı. Eylem alanını sendikaları yerine devrimcilerle terk etmeyi seçen kitle sendikal bürokrasiye karşı büyük bir öfke ile alanı sloganlarla terk etti. Eylem bir saat daha devam etseydi işten çıkan emekçilerin de Kızılay'a gelerek eyleme katılması ile eylem farklı bir boyut kazanabilirdi. (Ankara)

Fikri Köse'nin “başı büyük” dertte

Gecekondu yıkımlarıyla sık sık gündeme gelen Başbüyük Mahallesi'nde hareketlilik devam ediyor.

5 Nisan 2008 tarihinde Gülsuyu Gülensoy Mahallesi Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği bir ziyaret gerçekleştirdi. Başbüyük halkının yoğun ilgisi ve sıcak karşılamalarıyla sorunlarının sorunlarımız olduğunu ve mücadelenin ortak olduğunu çok daha net gördük.

Başbüyük Mahallesi son durumda biraraya gelen kadınların sloganlarıyla yürüyüşe geçmesi bir anda ortalığı harekete geçirdi. İşgal çadırı adını

verdikleri çadırın önünde kadın-erkek genç yaşlı ortak yürüyüşe geçen halkın, özellikle polislerle gösterdiği tepki, bariz bir şekilde görülmüyordu. Özellikle kadınların ve gençlerin tepkileri çok daha sert ve görülmeye değerdi. Sloganlar atan halk, yürüyerek mahallenin altından ana caddeye inmek istedi, ancak polis barikatıyla karşılaştı. Polisin izin vermemesi üzere yolunu değiştirip mahallenin sokaklarında sloganlarını sıklaştırıp halkı yürüyüşe çağırdı.

Farklı bir yoldan caddeye inen halk, muhtarın evinin önüne gelindi-

ğinde yuhalayarak ve “Satılık muhtar istemiyoruz” sloganları atarak yolu trafığa kapadı. Bu arada araçlarıyla korna çalarak halka destek veren şoförler de Başbüyük halkı tarafından alkışlandı. Mahallenin ara sokaklarından tekrar son durağa yürüyüşe geçen halk, sık sık Fikri Köse aleyhinde slogan atarak mahalle halkını yürüyüşe katarak son durağa

gelindi. Burada da polis ablukasıyla karşılaşan kitle artık yeter dercesine polislerin şantiyeyi korumak için çevrelediği barikatlara saldırarak birçoğunu yıktılar. Tekrar işgal çadırı önünde toplanan halk hitaben bir konuşma yapan Gülsuyu Gülensoy Yardımlaşma Derneği Başkanı Yıldız Başbüyük halkının her daim yanında ol-

Kadifekale'de “afet bölgesi” oyunu tutmayacak!

İstanbul'da Başbüyük, Gülsuyu, Ayazma vd. birçok emekçi, yoksul semt yıkım saldırısı ile karşı karşıya iken, “Rantsal dönüşüm” projesiyle karşı karşıya olan bir yoksul semt de İzmir'de bulunuyor. Kürt illerinden yoğun göç alan İzmir'in Kadifekale semti için İzmir Büyükşehir Belediyesi yıkım kararı aldı. Bunun üzerine Kadifekale'nin yoksul sakinleri birçok girişimde bulundu. Ancak sonuç alamayınca Çankaya'nın yolunu tutmaya karar verdiler.

Gül'e mektup gönderilecek olan semt sakinleri, zemin etüt çalışmalarının yeniden yapılmasını isteyerek, yerinde çözüm üretmesini talep edecek.

“Afete Maruz Bölge” gerekçesiyle yıkımı yapılacak 1.968 konutta oturan binlerce kişi, yıllar önce başlayan yapılaşmaya karşı yetkililerin tedbir almamasına tepkili. Zemin etüt çalışmalarının yeniden yapılmasını isteyen halk “Afete Maruz Bölge” ilan edilen alanlarda yerinde çözüm uygulanmasını ve evlerde oturanların mağdur edilmeden geçici veya kalıcı evlere naklini istiyor.

Kadifekale Merkez Mahallesi Muhtarı ve Kadifekale Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği Başkanı Davut Tekin, “heyelan bölgesi” iddialarının 1978 yılından beri gün-

demde olduğunu belirterek, bölgenin islahına karşı olmadıklarını vurguladı. Tekin, çeşitli üniversiteler tarafından yapılan zemin etüt çalışmalarında, semtin tamamının “afet bölgesi” olmadığını yönündü bulgulara rastlandığını belirterek, yıkımın vatanadaşları mağdur edeceğini söyledi.

Kadifekale'deki yıkımlara karşı Büyükşehir Belediyesi'ne dava açan vatandaşların avukatı Mustafa Rollas, zemin etüt çalışmalarının ardından “afet bölgesi” ilan edilen yerlerde önlem alınmasının nedeninin rant olduğunu söyledi. (H. Merkezi)